

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

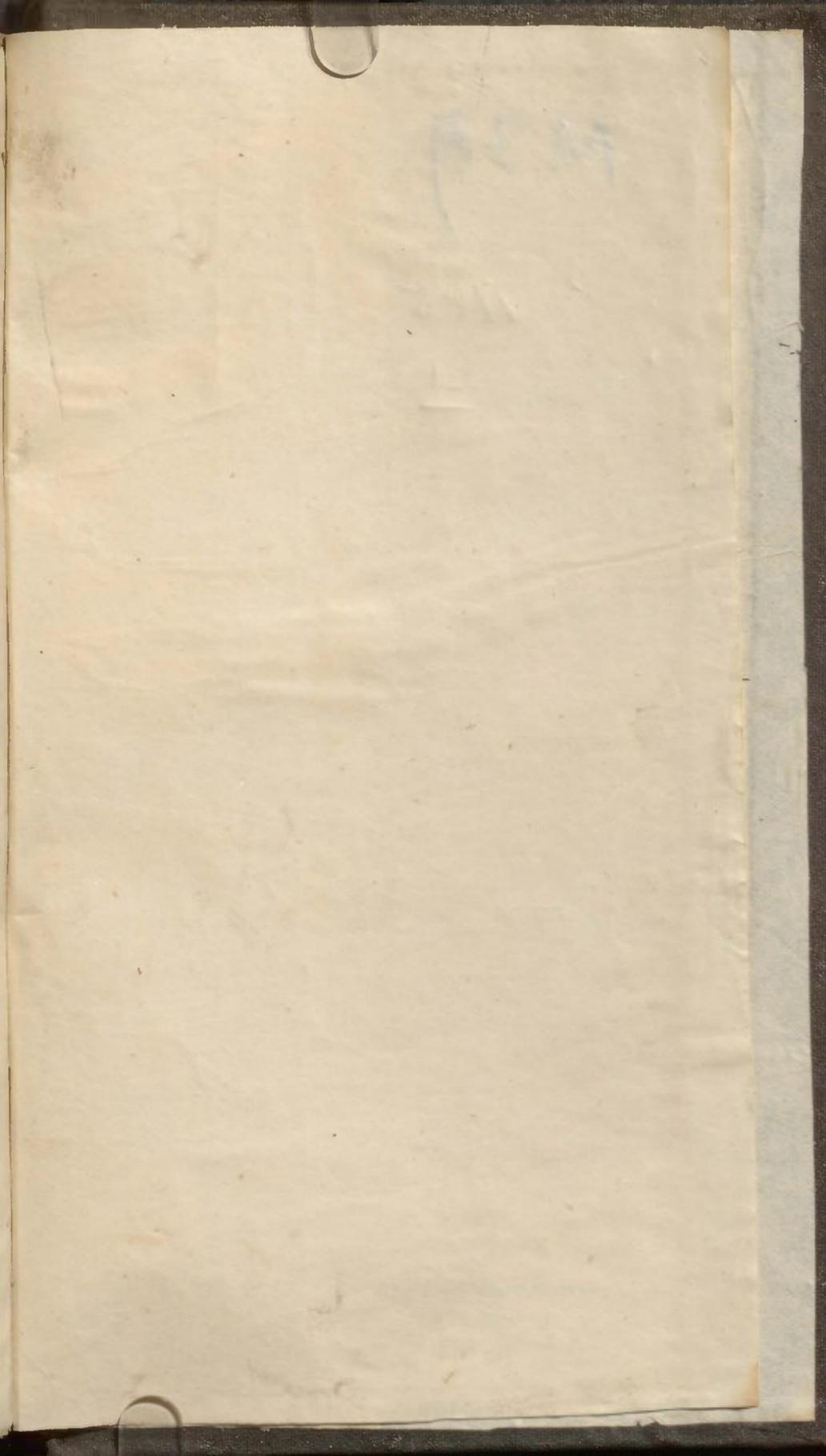
7785 21

39 10/4 1

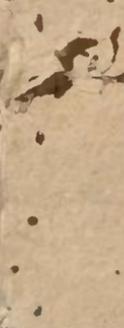
M 38

7785

21

شده است مانند عضو به دلتوه و رعنه لطباء هند حدوث اینست
 معید است و در عضو کبری علامات خلط از اخلاص و اینست و داخل آب
 است **عسل شیر** در رم بکنند و انیزه نمیده زیره نمیده **عسل سیاه**
 مالمیس بر این گرفته بجا کرده نسیر مزوج غصه از بکرم قداد و دم بخورند
 این بوست مینج بعد از آن کویر و تایلکاه جمله اراضی بادی و کرم سگ در
 است و کرم رافع از **دکتر** است **دکتر** است **دکتر** است **دکتر** است
 بر لاطی جوین خود بکار کنند خوراک نسیر برای جهول و سنجاق اردو کل
 در اراضی بادی و لطیفی رافع است **دکتر** است **دکتر** است **دکتر** است
 تازه کلو بنی موصلی سیاه تخم کویخ از بکرم سگ در رم بکنند و دم بخورند
 ضمیر غصه در شینه حکایتند و هر روز مالند از ترب و باوای نسیر بنماید فای
 رافع است **دکتر** است **دکتر** است **دکتر** است **دکتر** است
 به سیر را در نسیر کوشانند چون غلیظ است سیر را در کرده نسیر را در شد داخل
 و کوی زنده تا تمام حل شود خوراک از بکرم سگ در رم بکنند **دکتر** است
 ما در نسیر که از نسیر نسیر کوشانند سیر را در کرده نسیر کوشانند تا کوشانند
 نوع ظاهر است **دکتر** است **دکتر** است **دکتر** است **دکتر** است
 در نسیر نسیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند
 نسیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند
 در نسیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند
 نسیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند سیر کوشانند

که در اعضا شکوفه کلیم بار و عنق کیند و بر اعضا باد و باده فی الحال صحبت شود
در موم چار و ام شکوفه کلیم موم را که اخته و در آن شکوفه که داخل کرده بر سر
لش طله کند و میگویم بر عضو در بند **فصل پنجم در علاج** این علت را در هندی کلمات
و در بند گویند که نیمه تن اومی در طول منتهی شود و ابتدا تا سه روز مخوف است **فصل**
از آنکه سخت نکند سیاه و سردیم یعنی از آنکه نیمه تن موم حاصل مخلوط کرده تیمم گرم بر سر
متواتر کند و هفت روز از آب ریزان بر سر باز دارد و بجا آید و آب و العسل بند
و نشو و نظر است تا بی سفی غسل یکروزه آید و هر روز یکبار که مجموعی بازده جزو باشد و جزو
بنوم جزو بنام نیمه تن تا سه روز جزو در آن کشید بسیار باشد که بی استواند ماند نشو
در غیر عمل او و بعد سه روز مارا الاصول دهند **فصل** مارا الاصول پوست سنج با و نایان پوست
پوست کزبیل پوست سنج کفیر پوست سنج از هر یک یک نیمه تن موم در آن نروده دام است
تا به نیمه ای صاف شده و در موم از هم جدا شده اند با آن در موم عمل میخورد و جزو
عقد کند که گویند که بر یکبار نیزه و پوسته مار و غیره در روز و با آن را مالند و نشو
ان در فصل مرکبات نوشته است **در فلفل** تخم زلفش سرنگ کالی مکر سنگه و در
چینه و لادن نیز که پوست سیاه تر از هر یک و در موم زنجبیل صد در موم بد باره و در موم
گرفته نخچه قند سیاه که هموزن او و نیمه تخم پیکر کتوله غلوه بند و هر روز مار
باب که موم تا اصل روز جزو و لخته را نیزه نافع است **در کسکین** کسکین کسکین سیده همچون
سیکله نیمه دو در موم باب که موم نیمه جزو **در کسکین** فلفل کوزیره سیاه تج
بر در سیاه نیمه هموزن شهد مخلوط ساخته دو در موم باب که موم نیمه جزو و برای

اکر
کلمات
فصل پنجم
در علاج
این علت
را در هندی
کلمات
و در بند
گویند که
نیمه تن
اومی در
طول منتهی
شود و ابتدا
تا سه روز
مخوف است
فصل
از آنکه
سخت نکند
سیاه و سردیم
یعنی از آنکه
نیمه تن موم
حاصل مخلوط
کرده تیمم
گرم بر سر
متواتر کند
و هفت روز
از آب ریزان
بر سر باز
دارد و بجا
آید و آب و
العسل بند
و نشو و نظر
است تا بی
سفی غسل
یکروزه آید
و هر روز
یکبار که
مجموعی باز
ده جزو باشد
و جزو بنوم
جزو بنام
نیمه تن تا
سه روز جزو
در آن کشید
بسیار باشد
که بی استواند
ماند نشو
در غیر عمل
او و بعد سه
روز مارا
الاصول
دهند فصل
مارا الاصول
پوست سنج
با و نایان
پوست کزبیل
پوست سنج
کفیر پوست
سنج از هر
یک یک نیمه
تن موم در
آن نروده
دام است
تا به نیمه
ای صاف شده
و در موم
از هم جدا
شده اند با
آن در موم
عمل میخورد
و جزو عقد
کند که گویند
که بر یکبار
نیزه و پوسته
مار و غیره
در روز و با
آن را مالند
و نشو ان در
فصل مرکبات
نوشته است
در فلفل
تخم زلفش
سرنگ کالی
مکر سنگه
و در چینه
و لادن نیز
که پوست
سیاه تر از
هر یک و در
موم زنجبیل
صد در موم
بد باره و در
موم گرفته
نخچه قند
سیاه که
هموزن او
و نیمه تخم
پیکر کتوله
غلوه بند
و هر روز
مار باب که
موم تا اصل
روز جزو و
لخته را نیزه
نافع است
در کسکین
کسکین
کسکین
سیده
همچون
سیکله
نیمه دو در
موم باب که
موم نیمه
جزو در کسکین
فلفل
کوزیره
سیاه تج
بر در سیاه
نیمه هموزن
شهد مخلوط
ساخته دو در
موم باب که
موم نیمه
جزو و برای

توجه وضع و نسیان و سایر عمل کردی مانع از ترس و پایداری برهنه لازم دارند
فصل سیم در سکه مخوف و ان حالتی است که حرکت جمیع اعضا باطل شود و ایشان
و بدتر آن که خزوه در مکر افتد و اگر باین کف در درمان این معجزه الی علاج است
و گاه نفس همچنان بی برهوه که محسوس کمزد و در دکان ماند فرق میان مسکوت و نیست
است که اگر حکس نیکام نظر افکند در دیده او دیده شود نینده بود و گاه بوسه
موتیه است و پیش از حالت که سر دی اوار و در در سر صعب و دار و تلخ است
و بر هم کردن دندان در خواب غایب می شود و گاه آنکه گاه خواب دو ساعت یعنی روز
مسکوت بر یادش کند علاج بر دانه علامت و موی سرخی رو و سیاهی و تیرگی
خجانه در خنجره کلوم می شود و ظهور عروق پیشانی او نفس تغییر غلظت نمود و افق
نوعی گریه در خواب بوده باشد **فصل چهارم** در سکه زهر که می کشد یا جگمه است
کنند و سر پستی بر سر گیرند و بایوس حکم نمایند و بعد افاقه خیار حشر
درم در آب تمهیدی حل نموده صاف کرده یکم بر بندند و خوبیت دفاع بضمین
و گلاب کنند و علامت بلغمی سفیدی چهره و رفتن آب بنها در آن و کف
و خلط غلیظ **فصل پنجم** در وقت بهرین معطیات بدند مثل نخچین و تنباکو تمند
و ریختن و گلاب و زهر مسکوت بهر نوع بسیار نشود و موی سر او را تراشید
تا بانه نافه نزدیک سر او دارد تا از زلف آن خلط کللی بدند و بهر مویس باید بعد
افاقه تریاق از تبه مایه با بانی علاج صرع نمایند **فصل ششم** در تیره
و ان علامت است که درین کج خود و چشم فرار کرد و چراغ را بدین خاموش نوازند

غلیظت

سکه

ایمانند یا بیکر
بهرت

که در آن روز مخوفه علاج آن در باغ و کوه و فای که شش نافع این مرض نیز
دیگر عاقوق حاق و خردل از هر یک یکدرم مصطکی یکدرم و رده و روم عمل آغشته
غزوه کند مسکه کا و کوهنوزن بگذرد و فستق کجور **دیگر** چوب سبزه ابوان از چوب
هر سه برابر و کبابر همه آرد و کجور و کوهنوزن روغن کجور گرفته و پتری سازد و در
بوتلی که دره سینک کند و گرم به بندد **دیگر** روغن جوز هندی یا روغن و سوزن و سوزن
چرب کند بعد از آن که کسب کی باز حرکت کند و کاه و لیدن ستواند **دیگر** سیر و انکوره
هر دو را با آب سبزه سوط کند **فصل هشتم** در سبب مرضی مخوفه است و آن
خواب و در غایت گرانی که چون با یک بر وزنند بنده جسم مار کند بازه بخواب
علاج آن فلفل کدو و در ما شوره نهاده و در بینی بوفند **دیگر** یک کجور کجور
باب سوه و در بینی چکانند با عطسه اید و هر دو ساق محکم به بندند که بدین تری
بمدار شود **فصل نهم** درم خردل و شعلیت هر یک منج و روم کوفته و در سبب
سج و اعم از جوش نهندانه و ارم یا نوحه نیر نمونه خنده کند تا بجلان از فرود
و هر علاجی که در فایح تحریر نیز نمیداید **فصل دهم** در کالوس که از او پند
اجتناب که گویند بسبب این حلاط باغی و سودا و این علامت آن در این جنان خالی کند
چیزی که آن بالا آید **فصل یازدهم** او را در کوفته بر تری که نوشنگی کند بلکه سبب شود
و حرکت منقطع کرد و در این بخوبی معهود یا سکه علاج اگر علامت غلبه خون با
فصل بیست و یکم در علامت غلبه باغی یا سنگینیم و روم جوز الفی بخورد و باب
که در هند تاقی شود و بلغم بر آید باز تری و غسل و سکر و زرد را برابر امیخته بکنند

در سبب

انعام

کم

از کتب
 ابن سینا
 در کتب
 ابن سینا

کرم خور و دیگر کیدام مصطکا رومی هر روز بخورد چنگکاه مداومت کند **در کتب**
 کیدام مصطکا بلید بلید اندک بسوس اسماکونی از یک سدرم تربو سفید و دو
 رنجیل چهار روم دار چینی کیدام کرم و نخته مار و عنقا و خرب که در چهار روم
 عمل و نخته هر روز شش روم بخورد باقی علاج صرع است **در کتب** حب الشفا کیدام
 خود سه چهار کبری پیش از خواب بسوزد و بر این ایس مرق از هر قسم که باشد
 عطایاست و مجرب است بر سیراز سیر و بیاض کیدام و با قلد و لوسیا و خود و غده
 مجزه و هم از قبل طعام خاصه است **فصل** در صرع و شیخ طایر باقی کیدام کیدام
 و بر هر و ساقی حجامت کند یا کرم صاف کثایند و اگر حلیطه دیگر باشد هر روز
 منقح و له مسهل مطابق مرض بدهند **در کتب** حب الشفا حوامان را بقدر خود بخورد
 مؤافق سنی وقت شب بخوراند که برای جمع تمام صرع نافع است **در کتب** شحم مؤفیه
 بخوران نبات هم را بر این سینه دیده وقت صرع و بر منخرست قطره بچکاند **در کتب**
 نسیم مؤفیه سه و دو نسیم عدد و غفل که در باب کرده در یک سوراخ بینی چنان است
 بداند که برفاع برسد و شیخ شک هم نقل کرده **در کتب** هیرا سنگ که قسیم از انگوره
 باب کرده و در قطره در بینی بچکاند بلخ زر و فام که بر آن کشید بکند و همانقدر
 سیراپک کرده همه را سینه مبار و وقت صرع باب سوط کیدام اس که است
 یک قسته بشیره بینی برید و معبل رشته از دور هم تار در قم باد و ماه بخورد و غدا
 سرخ و شیر **در کتب** اضمیون عا و قرصا سلطه و سلفا کوفه نیمه بخورد و قی
 در او و متدار جازه بخورد پیش از نوبت بخورد و در آن اقمه عود کند و الا جائز نیست
 از
 ۱۰

این کتب
 ابن سینا
 در کتب
 ابن سینا

این کتب
 ابن سینا
 در کتب
 ابن سینا

این کتب
 ابن سینا
 در کتب
 ابن سینا

سینه دهم در سینه آن سوراخ است که حد اعتدال در آن در جلیغ خوردن آن سینه
 پس از خواب تا شیر کما تام و در **فوقه** سینه یعنی تخ در می افیون زعفران
 بر یک سیم بکوبند و بر روغن گل میخندند که در وقت خواب در پیش بینی مالند **دیک**
 حریره خشک کس در مالینو نماید کور شد خوردن نافع است **دیک** قوی مثلث بخر
 افیون مرکی بذر البج پوست سیخ لفاح از هر یک یک توله ادویه کوفته بچته باب
 کشیز تازیه باب کاهو قرض سازند لبل مثلث و در سایه خشک کنند و وقت جا
 باب کشیز تازیه حل کرده بر پیشانی بزنند که در نیم ستر نیز نافع است
فصل چهارم در نسیان که بر حدیث علت از بلغ بود علامت آن بسیار است
 و آنچه بشود در مجلس واحد و اموشش کند **دیک** کند زنجبیل و کاک و کسکسیدر یک

در سینه آن سوراخ است که حد اعتدال در آن در جلیغ خوردن آن سینه
 پس از خواب تا شیر کما تام و در **فوقه** سینه یعنی تخ در می افیون زعفران
 بر یک سیم بکوبند و بر روغن گل میخندند که در وقت خواب در پیش بینی مالند **دیک**
 حریره خشک کس در مالینو نماید کور شد خوردن نافع است **دیک** قوی مثلث بخر
 افیون مرکی بذر البج پوست سیخ لفاح از هر یک یک توله ادویه کوفته بچته باب
 کشیز تازیه باب کاهو قرض سازند لبل مثلث و در سایه خشک کنند و وقت جا
 باب کشیز تازیه حل کرده بر پیشانی بزنند که در نیم ستر نیز نافع است
فصل چهارم در نسیان که بر حدیث علت از بلغ بود علامت آن بسیار است
 و آنچه بشود در مجلس واحد و اموشش کند **دیک** کند زنجبیل و کاک و کسکسیدر یک

یکدم تا یک نهم کوفته بجهت نه بار باب بخورد و ملاومت نماید **دکتر**
کند نبات هر یک سه روز یک بار یک سوه هر روز قدر یک نهم باب
بخورد **دکتر** و نیز بر سنی چهل تقویه دهند هفت تا نه باب بخورد **دکتر**
مالیکی بر برگ تمبول مالد و سیب ان نیم حبه تا یک حبه در آن کد آب کشیده
تاوقتی که ناسید است از آنرا بر برگ تمبول چنانچه متعارفست بخوراند و ملاومت
نماید **فصل نهم** در زکام و نزله چون خلط از سوی بینی فرود آید فک
کمیند و چون لجام رود نزله خوانند علاج از آغاز تا سه روز پرمهر از
دانش و اسپا جرب و منجرب البه کند تا در یک گشتد و منجرب امراض دیگر **فصل دهم**
یا چوز به معنی روغن قاب کرم خورد و خصوص در وقت سردی هوا سردی
و بار و گرم دارد و سیوم روز و شب وقت خواب از گرم که در جوش است چه
حصه نمانده است بترنج و شش و ام بطریق قهوه گرم بخورد و خود را نیک
و بخورد تا جوق کند آب سرد در آن شب تا لای ان بخورد **دکتر** و در وقت
بگفت با مالد و در وقت نالیدن مگرد است گرم کند آنکه علامت زکام حار خلط
سوزان نیک آید علاج شربت نیلوفر و قهوه شربت خیارشور نیم قوطه در دو
ای یا کلاب حل کرده بخوراند غذا میند و جو تر **دکتر** تخم خشکی شش مگرد است
بد و دام سکرتری توام کرده بخورد **دکتر** آب خیارشور بخوراند شیرین کرده بخورند
و به چغندر آب کدو **دکتر** اگر زکام از سردی باشد علامت ان خلط سفید و نوار فرود
آید و آن گران موه علاج خر قهوه گرم کرده بر سر گذارند تا قف ان بدماغ رسد **دکتر**

ارزند و بسوس کنند و گمان در خرد گرم کرده بر سر گذارند تا وقتی که نفس گرم
از بینی برآید **دیکر** شونیز در سر که سر کرده بر آن تن لغت داده در بار چشمه بنهند
دیکر کاسه ای گرفته اند که در بینی کشند **دیکر** شربت زرد و اوله سریت خاشاک نیم
اوله و دوام آب یا کلین حل کرده میخورد **دیکر** بجزند **دیکر** بجزند **دیکر** بجزند
بجز برای هر قسم زکام مزمن و قوی بهترین است **دیکر** برای زکام و نزله در چهل
کل و ماه و دو کنگ را نیز یک یک کنگ در تن سزده دام لب کجاست از نارنج یا نه
مجموع وقت شب وقت خواب با شکر قهوه بجز و تا سه شب منواتر و او این **دیکر**
است **دیکر** زخمیل فافیس **دیکر** زخمیل فافیس **دیکر** زخمیل فافیس **دیکر** زخمیل فافیس
و برای خوب نوی قدر نیز پنج بیخ الاچی گرفته بچشمه بیا نبرد و دو چند هر قند بسیار
مخلوط سازد و دوام بجز زکام و نزله و پیش از آن **دیکر** حبس الشیخ چون صفت
برای نزله غایت مفید است **دیکر** همسکن خوردن برای **دیکر** اقسام نافع است **دیکر** **دیکر**
وقت خواب الطاهر را از دو رقم تا پنج درم خوردن و در او ممتزلان نزله
و در تنی در کرب و ربو و ضعف بر راس برود در تنزه که در او وی مجرب است **دیکر**
برای کثرت عطش زخمیل کوشه لعل در آب پیشک نموده در روغن گاو یا گوجه شیره در **دیکر**
چکام **دیکر** در خازین سوسه که از آنرا فاکویند علاج آن کوشش این ملک
اطراف خاک بر ماسوی در آب کلوی بر کرده دو هفته بردارد و در سروریش با لاله
سوی را با ماه میزنند **دیکر** حواصه یا کثیره یا کوا و نازا و سائیده در سر اندازد و بعد
کلیا من بویید **دیکر** روغن سرشت و لیمو گاو یا کجا کرده یکموش دهد و سرد کرده در سر

تالینیس

سیکرون

نمور

علاج

فصل هفتم

در شعله یعنی وسیله کی در ریشهای خورده که در سر و رویه
 و ریخی کنج از روی ظاهر خود مسل غسل و کاپی رقیق و خشک رگ پستی و قیصال
 بکاشند و حیامت کنند و یا از زو خون بگیرند مهبل ماده باید دلو که فصل و هوا
 معتدل باشد **دیگر** انگور را که پختن با سرکه که ضار کنند فنیله چهارم را سنگ ناز و پوست
 چیده هر یک در م بار یک بار رنگ مثل سرکه کوده در پنجم موم در ششم زرد
 روغن تلخ بکشد از دو هفت دهم سرکه انداخته با لند نام رسم کند بر سر باله فنیله
 تنگ استیم خرباسیده در روغن تلخ این همه با لند **دیگر** طلا کردن تر کین تازه کا و آب است
 که اندر کاشند گویند در تنگه محراب نشسته و برای باد خورده نیز **فصل هشتم**

در اول شعلت و در اول لجه یعنی ماده خورده این علت شسته در روی ریش افندد
 در هر صورت این اجتماع رطوبت فاسد است که محرق شده بیخ میوی را تصفیه کند
 و بریزند علامت آن اگر از خون بود رنگ آن موضع سرخ باشد و اگر از رطوبت بود
 و کله در آن موضع مشردر یکماه سه مرتبه و شیر خراب لبو اینجا مالود و مد او مست
دیگر فندک سیاه و سایر بر بر کوفته ضار کند بود خرباسیده با لند **دیگر** گرم سیاه

که مردم در همان که بنیه گویند بصورت کپوره خورده است و بی پروا اول بز جلد آن
 کم خراس موضع فرض کرده رطوبت که از آن کم برارند بداند اینجا مالود و با
 یکم زبامیج بساید و حکم کرده لقا هزار **دیگر** کل که است تازه بهر دو دست مالیده رطوبت
 که از آن براید مالند تا به لند نهایت سوزان اول آن موضع به چرخ کشتن مالیده

از همان شعله نازیب
 با لند

سرخ کنند **دگر** بعد کاک زوق سرکنین همسای بروغ مرهم کرده طلا کنند **دگر** اگر دروغ
 باشد پنج حنظل یک نیم درم کمتر ادو درم باب کرده یکدم کجوز تا شش نهمه **دگر**
 یک درم بیه بود و انوض را با بار چ درشت مالد چون سرخ شود باز زویر کانه
 کرده **دگر** کجک سبزه که بنهز خبا شو گویند و یا زینور سبزه یا زینور روغن کجک
 بریان کنند چنانکه کوز و روغن مذکور هر روز بران موضع طلا کنند انواع ماور
 روغن کنند **دگر** روغن خسته کوسل که مرتبه نهایت است مرشد بر اینجا طلا کنند طوق روغن
 این است که خسته را تا جگر نموده چوده کنند و مرضی موضع را کلک زدن مباح است
 حرا کنند چنانچه سرخ کبکجی باب السی کرده طلا کنند **دگر** و بزبان فیل بر منقعه شود
 که دودش برین زوف خاسته آن نیز میسازند طلا کنند و اگر کوبت مایه زو اتوی
 بود **دگر** کافور با جاد را بخارند و دیوچه را در روغن کجک بوشه و صاف کرده
 طلا کنند **دگر** مرضی مایه چ درشت با ناک چک درشتی بخارند که سرخ شود باز
 سه اسادور روز مالند **دگر** پس افکنند یکبار مایه شیب طلا کنند یا
 اول اینجا را سرخ کنند و دو را در بر ممالیده و در کنند بعد باب کرم بنویسد **دگر**
 استعمال یعنی پیاز منقعه که هندی کا نده که سینه لکار و خوب است سیده و پور است از او
 ورق جلعه در لیمان خشک کنند بعد کوفه طلا کنند **فصل در زخم** در انتشار الشعر
 و ان علیت است که تمام موی سر بر این ریختن کمر در نسبت جدوت ان میورست **دگر**
 یا انتاع و یا ضعیف منام علاج فصد و بعد باب اول و بلبله سبزه و لادیه را بر
 کجک حل کرده بر سر و ریش مالد موی از ریختن ماند **دگر** کجک خوب کشیده درم با
 سخی کرده در شباندره دام از پشت دام روغن کجک بچو شاند تا بار نماند **دگر**

درد

تالیو

را صاف کردن بکنند و هر شب مویز یا بادام چرب کنند **دیگر** روغن کل یا بکنند
یا **دیگر** برای رختش مویز خارش و سنگ تن مویز و ریش چوبی بر نهی گوشت
ماشک سنگ کل موهه بنیو فریغ کنول از هر یک یک گد ام شند و دو نیم دام
دو با با بستنی کردن و بشند **نسخه** مال و یک یا سنگ کل از دانه خشک شود و با ریش

فصل نهم

در بیان تشنگی شعوبی ترقیدن موجد و شامه از غده سوزش
بود علاج آن **نسخه** کوشن کجند سیاه کل نلیو فریغ کگیر مابون طله کند
بکنند **دیگر** کوشن این پنج نسل ذاک سبر که هر سوه در سر اندازند **دیگر**
خورد عورت بر می آید و دور می شود **دیگر** در روغن کل حل کرده چند روز مالند

در لغز اطب و جودت مود را بنام **نسخه** مویز که سنگ کجند علیل آن مویز سیاه
از نند سیاه بار بکند در سر اندازد و مالند یا سیاه کساده شود **دیگر** خواب

فصل دهم

در روغن بادام و سر کند **فصل** در انار شعوبی رو یا سدن موعلاج
بادام در خیره محل ریش مام مالند و در **دیگر** بیضه مرغ در آب جوشانیده زرد
او گرفته در شیشه بچکاند و در جای گرم مونا باشد با سته صاف کرد اینده مالند مویز

دیگر روغن بیضه زده در مکر خشک بادام از ماب برابر روغن هم را پش و چون آب
نماند نگاه دارد هر روز دو مرتبه مالند **دیگر** کل کوهل درین باب نیز نافع است

فصل یازدهم

در طول شعوبی در از می موعلاج آنکه
کنول یا رحل هم برابر و مویز ماس شده یا کسند و دو ساعت بگذارد و بعد از آن
باز آنکه بشوید برای اکثر امراض نافع است **دیگر** کوبیده روغن کجند بوده در سر
خارش را خیر دفع کند **فصل** **نسخه** در خضاب یک موعلاج و سه چهارم

چنانچه در کوفته پنجه مروغریل حرب زو باب کرم غیر عنقه **برای** بد بالایی
 برک بیدار چرخ پنجه بخوابد صباح با کرم بشوید **دیگر** اویغریل و پنج نیل در سار
 پنجه سوش این برابر بوده با کیمیز خیر کند زمانه بار و باز شب سر و زین طل
 کند و برک بد نماید آنچه بنده و صباح بگوید ویرماند **دیگر** در قفل معی ملبس علاج بسیار
 را در روغن کجند فضا که پر حاجت است چندان باله که نماید **دیگر** در سر و تن تمام
 پس بر **دیگر** در مانتا بر پیشانی که قفل میرد **باب** **در اول** **مستقل**
بر سبب **فصل اول** در مدعی **در** چشم اگر از خون باشد سوزان کج
 نماید علاج آنکه قیغال از هر دو دست کشاید و اگر مائع رنگ گل کشاید یا بر چاک
 کردن حیاض است که گویند بعد مطبوخ **دیگر** یا مطبوخ حیار شسته و سفید و طبع در
 شرم کند و زنجیر بر یک در کباب نشسته می شود **دیگر** امروز که چشم بدرد و آید در حال
 و مقوره بکنند و نیزه آن بقطره اگر چشم را سوزد و در کوش چشم و همچنین عکس آن
 بچکاند **دیگر** نسخه معتدل برای اکثر اهل چشم خاصه برای اوجیه جازیه بار و میجر
 زعفران یا میران چینی و حریره سفید اصل الوسی فلفل سفید سر سفید شاد زنجیر معزول چاک
 متراشک کیره و قناری عوزه بریده همه بوزن برابر کوفته پنجه بگللب صلبه کرده
 شیاف از نه وقت حاجت بگلار بوم کرده چشم و بالایی بکشد که در پیشانی نکشت
 یا محکم معکوس منبسط **دیگر** در اغاز بر روی زخمه که بکشد در قناری آن سوراخ نشانی کرم
 را در آن باشد در آن زخمه که در آن کجند در آن کجند در آن کجند در آن کجند
دیگر در اغاز بخت گوارد حمره که کوفته پنجه در سر و سفید سفید کونکنا را
 برک لیمو کاغذی و اگر نماند لیمو کا که باشد یا بند برشته این تا حرامی بجهه

باید
 کشیده

اطراف چشم طلا کند و در مرتبه نکر کند و در بر **برین عیش** **دیگر** در آغاز پوست بلیه
بکلاب سائیده بالا در چشم طلا کند **دیگر** بر کز و نده تازه مالیده و در بار چو
بستنج دور قهوه در چشم جاپند و بعد دو که هر یک را عمل کند و همین قسم اخر
برای قسم دومی و ضروری بهترین مایه است **دیگر** بهنگامی که بر کز سرس منو کنگور
از هر یک دو درم توپلی بند و بابت پوست خشکی شش تر کرده زمان زمان در چشم حکا کند
و در نسخه پوست خشک شش بر روز توپلی توپلی در بر برای سوز و در آغاز بلیه سیاه
یکصد و کافور و سرخ زغوان یکسرخ بکلاب سائیده کرد و چشم طلا کند در یک عشت
فوقان ظاهر شود **دیگر** اگر بلیه بند بکلاب درم کند و اگرانی چشم بود و دیدن آب سار
و کرمی در شش آید و بخار و چکر در چشم ظاهر کرد و علاج با جو زرقی و کنگ سکنجی کند
و فاقه نماید بعد از پنجین و بر کز سبب بر او بوده بخته در چشم کشند و اگر خوا
باب حسب کرده نگاه دارند و وقت حاجت باب سائیده در چشم کشند **دیگر** در چشم
چوب ناز کوهبر از هر یک در می باب سائیده گرم کرده بالا در چشم طلا کند و اگر از باد
باب سائیده چشم سرخ مابند و در نسخه و خارش مابند و از چشم رو در دو که بر پوست
نزد خنک کرد و علاج بیدار چرخ کوه هر دو را جدا جدا در روغن کافور و چنان بر
کند که نوزده نشود در همان روغن سائیده طلا کند و دو در میا کند بی با شش
را س کرده گرم غصه طلا کند **دیگر** زخم چیل کنگ سکنج کوسن همه بر او بوده بار و
کافور چشم کشند **دیگر** اصل غنید و بر کز سبب کوسن و خور ناز کشند باب سائیده
گرم کرده طلا کند **دیگر** در جوش کافور و تر بهله و شنبه و سخی نیل در از امخته نوشیدن
جمیع امراض چشم را می کشد اگر در چشم از کرمی افتاد با لیسن حاد شده باشد از این

نسخه
برای چشم

کبابی کل کشند **در** بلیو و سیره لیمو که سخی کرده در چشم کشید و از همین مغز است و هر
در اگر کنه شده با خون گرم که بوی تر بود در چشم حلا کنند و بکشند فی النور نیکو شود
 و خون شکر نافع در چشم کشید برای زدند و اگر از ارض چشم را نفع تمام و زرد **در**
 برای اسخی چشم و معده دیگر از چشم بر هم زده باشد که بزبان انندی **در** کوه کوه انون
 خاص نکیرم در ظروف سبلی قلعی با دست چوب نیس یکم بر میس با و وصل کرده کشند
 سیره بزرگ نرم باشد یکم منقل بگذارند سخی کشند سیره بزرگ در سخی خشک شود
 دیگر اندازد تا آنکه یک به مثل هم شود و در صدف بگذارد و در آب کرباج صبح و ام
 در چشم کشند و از جگ شوی در شیر زن یکم در روز کشند محل خوبه بکار دارد
 و استعمال نماید خاصه **در** **فصل** در قرحه العین یعنی زین چشم و زین عقلت
 از تری چشم از اخلاط حاده محرقه که از عقب رید یا شیره یا شیره بپوشد سخی پیدا شود
 زیاد و هر بر سخی چشم و در عینه و زین محرقه بپوشد سخی بود و در کبابی سخی بافته کرد
 او باشد در قرحه نقطه سفید در سیم چشم را زد و نوازین طبقات محس در سخی ای
 لیکن در چشم فاسی عظیم پیوسته و طبقت نازک که زرد است چون امتداد کشند منقح کرد
 و در طبقات سخی لیلان نماید علامت در جمع تمام در ابتدا بشود و در و خلیقه نشا
 و ضرابان و بسیار رنگ علاج آن است **در** **فصل** در زردی چشم و درم کشند چشم و درم چشمه و غرزد
 در ری از قرحه پاشند **در** انون را با آب سوده بر چشم حلا کنند **در** چشم کتان شلخت
 نفع مینوی در آب کرده و لعاب آن در چشم حلا کنند زرد و سفید مرغ و در عوزان کوه
 طلا کنند **فصل** در زین یعنی کل چشم علاج آن اگر آبله مبارک باقی را در آغاز
 اگر مزاج گرم بود و علاج خون باشد فصدک و فعیال یا جلدت زین کشند و سیره بکار آ

بلیو
 کوه کوه
 انون

در چشم کشند
 در روز کشند
 در آب کرباج
 صبح و ام

انون

چشمه
 غرزد

کتان

کرم دارد و **دیگر** نبات شیرین سخی کرده در چشم کشند و چند روز دو وقت ملازمه
صافون کند و او بطلیم است **دیگر** پشگری بگلای سخی کرده بر کل چشم کشند **جالب** گوزن یکدم از سخی
تبخ چهارم هر دو امینحه پزند چون سخی شود کف فوشند لفا به دارند و مودار
موند خورده لجا و نبات ساید و در چشم کشند **دیگر** اگر کدم کافور باین ضم کنند اقوی شود
برای صوفی صابون لفا فوراً نافع است **دیگر** بلیه تخم کهرنی ماخ فیل سوبان ریزه کرده کشند
باجز او دیگر سرد را بخورد و چشم کشند برده را نیز نافع است **فصل پنجم در ابروی**
گده که روپنه تیز کند پند و دست برایش چشم داشته محکم بندد و نبات یا انگشتر
نقود بخورد بعد از این بدین جا کسویخته سائیده چشم بر کند اما کسی که دویست در
دو شته باشد درین عمل بخورد **فصل ششم در چشم** **دیگر** بلیه کز عسل و کز قفقال کشند
و بعد مخته مطبوخ بلیه دهند نوره سفید یا رنگ سوده مثل سرود در چشم کشند که در وقت
نزه و خار پس ملک و سیرنی پودت دفع شود **دیگر** در حکم بلیه خار سس تنها علاج انگشتر
کشند و در کربالی یا بیدند و اسحاق بگلای سوده در چشم کشند **دیگر** قوتیای از زوایا
سفید که سنگ لری باشد نبات و کافور برابر با جبه سازد و هر روز با آب سوده در
کشند **دیگر** کوره سفید کشیدن نیز نافع است **دیگر** مخزخم اطمه یکم مخزخم بسله رو
مخزخم بلیه سه حصه که به باران کشند و صاف سازد و در چشم کشند خار سس و آب
چشم باز دارد و **فصل هفتم در سلق** **دیگر** بانهب و ان رختی موی مرغان و سسله
بلک باشد در علاج بندیرد **دیگر** علاج دماغ را بسوط ارب بار گشای خورد پاک کند
باز به بخار است کرم دارد اول می باید که هر انابه بخورد چون تویته دماغ شود
انگاه رقیق سازد و سنگ لری وزن برابر در کلد میکوز سخی کرده نگاه دارد

و بکلاب حل کرده در چشم کشند و تا اثر و امانی باشد چشم را مالند تا آید **دگر**
 میزادام که نموده شیر کز قنبره و شیر کز کهنک **دگر** ترکیب کرده در یک چنگ نموده در
 کاه نموده و در آن تار نموده در چشم نموی رنجته بر آید **دگر** اجود را بوده
 بسفیدی بیضی مرغ امینه بر سی قطره کند **فصل** چشم در غمیل یعنی زیادگی گوشت
 که در کور چشم سوی منی شود چون بعد از کتار سوزن کتار رونا در روی باب
 سیود بر روی کتار در آن دفع کوفته بهتر و الا گوشت نر و سفیدی بیضه و مال
فصل چشم در شقاق یعنی و مندی و آن زیادگی است در یک لای است عده منش
 گرانی ملک در وقت باز کردن و این علت را در او انبوه و الا در کاری اما در آغاز
 بدو آید شود علاج زنا در وقت بی شب در دو باب سینه بر روی طلا کند **فصل**
دگر در شیوه یعنی رنجته آن اما سبب دراز که در کزانه چشم پدید آید بر جانک
 کردن یا بر ریح در کج رات باشد بر آن کتار بی چوب امین عکس زنده **دگر**
 هفت بار مضبوط به بند **دگر** مکی را سرد و کرده به راجی مالند و دیگر در استه موم
 گرم ده محم بر روی آنند خنجر کتار چشم کنند **دگر** کشیش دو باره کرده یکباره اندیک
 کم کرده بر شیوه که از کتار سبب سینه طلا کند **دگر** ذکر بار صبر سوده مالند
 رسوب باب سینه بوتلی بند و گرم کرده تکمید کنند **دگر** بلبله و ترید سفید باب
 طلا کند و اگر جملع کمزرد متراض بر بریز تا خون نر آید **فصل** باز در **دگر**
 یعنی ماخذ علاج سخت و ماغ را پاک کنند بسو طابار کتاری باز ریم با سینه در **دگر**
 چکانند **دگر** کتار بکلاب سوده در چشم کشند بزودی نفع ظاهر میشود **فصل** در **دگر**
 در بطرفه و این نقطه رخ یا کبود است بر سفیدی چشم بکند بر میان کرده بکلاب حل کرده

شسته

نخورد

نوط

۱۲
به پسته تر کرده بپزند و دیگر کوبیده بکنند خون گرم آن در چشم کنند **فصل سیزدهم**

در سبب و آن پرده اینست چشمه بر کهای در هم بافته بر سفید چشم که از خون میخساید علاج فصد قهال یا حی مت کردن بوجه اطراف هر روز قدر

دو درم بروغ جوز و دیگر زنجبیل فلفل دراز زنجبیل نمک کافور فلفل کوفه و دیگر

زنجبیل معنیس پوست برین بر آب سرد خسته کرده سرد سازد و هر روز در چشم کنند

و آنچه در باب چشم گفته شد بعینه همان باید کرد و چون قوی و سلب کند که در چشم

کند **فصل چهاردهم** در شوزاید یعنی پروال علاج خون عاقل یا خون باطل حل کرد

کفاهار و مویز را کنده برین موطلد کند **دیگر** مورابو چته کنده شوخ تور کون

داغ کند و بیفته مورچه را بر پسته داغ طلک کند **فصل پانزدهم** در غشایه یا لوری

علاج اگر غلبه خون باشد فصد قهال یا صافن مفید بود **دیگر** صابون با آب شکر کرده

در چشم کند در ساعت دفع شود و در آب سرد است **فصل شانزدهم** در جرم یعنی

روزگوری صند زنجبیل فلفل صندل منیسل زچوبه دار بلد سرد همه با رنگ کرده

هموزن هر جگر نیز خنک کرده اینجته باب حبه سازد هر روز بر چشم بکشد غذا گوشت

نخود هر رینه است **فصل هجدهم** در نزول یا مع فرو آمدن آن در چشم و

والاسه عصب علاج در ابتدا احد النصب بدهند تا شفته شود باز با این
 ادویه و او من کنند سرفراست در روغن ماهی و او بپوشند که سیاه شود
 و بناز نیز در آنش سوخته هر دو را جدا جدا سرد سازند که اول بپازد و در چشم
 بعد سوزانند چند شب مشورت این عمل نماید نافع آید **در** جهت نزول آب سینه
 از آن که قوی کرد و گافور بهم سینین با شیر زنی که پیران شده باشد میخورد و در دم
 کشند برده زانیز نافع است **در** نیکه آهسته در دوام که سینه سینه مانگ
 بلیه کلان سینه که بجزای شیخ مانگ هر چهار را میخورد با حد شود
 برابر بود در یک عذره وقت حاجت بپوشد و در چشم کشند و کار بدو
 زایل شود قرح کند قابل قرح مانگ علیل را در او نشاندند و انگشت
 اینام بر یک بالای آن بنهند و بنام در چشم راوز و در نوزاد و چشم بپوشد کرده
 ملاحظه کن که اگر آب سینه شود قرح میزد باشد و الا لا و نیز قابل قرح است
 صافی بود بر یک انگشته و هو که روشن افغان و شمع در یاد و هر گاه عطل آید
 در چشم چشم روشنای ظاهر شود و ای که صلاحیت قرح ندارد و سفید است مثل
 کج و بیخ و پاره انبر غلیظ و آسمانی و بسیار تنگ بر آنگذ که بزود جمع شود و باید
 که بقیه بدان در ماغ نمایند و بهتر است که گمان در آن بعد از چشم هم که یک سال مدتی
 که شده باشد ستکاری کند و نشان نام آن شده که تمام مردم را بپوشد **فصل**
نهم در رمه بویع از در بدن چشم علاج ذوای که در رید بشیر بر
 پیش میزند و درین باب خبر رسیده **در** سنگ بصری سوده در بقیه انداخته
 سوزن خیر کعبه در گوش چینه بپوشد در سینه بعد سرد ساعوزه در

در چشم کشند **دگر** فلفل گردنک سبک بر کدر می کوفته بختیاری بنگره امیزد و فلفل
خند از بینه ساخته است و چار یکبار بر دست کشند بعد خشک نموده بود غش کار
از رو چشم درودان در چشم کشند **فصل نوزدهم** در بر روغ زالوان صلابت

کرد و سفید در باطن بیک در بعضی اوقات در دکنه و در بعضی جگر علاج کف در آب
بصری بیک وقتیا بر بنه جاکو متوسر برابر سوده چون سرمه در چشم کشند **فصل بیستم**
یعنی کدی در دکان کشادگی گفته پرده عینه است زیاده از حالت طبیعی از نور بصری کشند
سود و بیک مخلوطی تا در حجم او کمتر کرد و سایر آن چیز خود کشند از آنچه هست علاج
چهار بنیم سرخ بصری بکدرم چشم حفظ بکدرم همه سوده چخته در چشم کشند و در او است

فصل بیستیم در غریبینه ناکور چشم در آغاز کم هنوز زرد است از شده باشد زرد
و آن خواه چهار روزم سمره سانه هر روز بر وی سمره کشند **دگر** حبه تخم متوسر زیره
شتر بر دو سائیده با فستق تر کرده در با سوسور بنند اگر درم پیدا شود خود کشند **دگر**
کنند و غرغزوت خن سادو ساین شب می فردا در سنگ بر بکدر می سوده ریمان سخت
با و دیر اوده کرده در کوراح خواب نهند و در او است **دگر** حبه عزیز و خون سیاوه
بیرم کشند و کلند از هر یک یکچیز از کفار چهار جناب رشته شیا و ساز و باب سوده
در ناسو حکانند در همه انواع ناسو ز نافع بود و جوان سکر و خواب سوزد که خاکه شود

سائیده با جاب بر تن تر کرده یا سوسور بنند و برین نوع مداومت کنند **فصل بیست و دوم**
در جگر چشم چشم علامت آن چون از خواب بیدار شود چشمان بر صورتی باز
سوزد علاج هر روز یکبار و کشند ز سائیده این بنوشند **دگر** روغن شیر عورت
بکلاب ساوی با قدری کافور حل کرده اندکی در اندازند **دگر** روغن گل و سفیده

بسیار خنک ده بر آن چشم طلا کند **فصل بیستم** در خیرگی بر جوشانده آن
 در خوردن به شام یا نهار است اول و غایت با کاین اوقات بسیار خیر است
دیگر فلفل مشک کافور برابر بوده در چشم کشند **دیگر** برای خوردن به زهره لیک و
 گری و لیک و خرد کا و سپاه ازین زهره اگر کام که دست دهد در چشم کشند **دیگر**
 درم کوشن با بنه در چشم کشند انواع خیرگی و سبل یاد و کند **دیگر** سرب
 و سیاه یک شل دم کرده نشسته و از زده درم سنگ لصر را منجمت حوی ستر
 بساید در جامه نخی منجمت هر روز در چشم کشند اگر سه جمعه و ازین ناسخه را
 در اصل کرده داخل کند بهتر بود **فصل بیست و چهارم** در ضعف لصر علاج
 ازین بار باشد و این منجمت کرده وقت خوردن در چشم کشند **دیگر** بلبه
 زنبق نبات هر دو را در شتر زن کون در چشم کشند اگر اثر لصر چشم
 نافع **دیگر** ستم خام علف خنک منجمت نافع **دیگر** منجمت بلبه
 و پور انده فلفل را در چشم کشند لصر منجمت هر روز در چشم مدد است
 حکم کند تا خون در چشم کشند **دیگر** نظران کا و حور و اقمیط اللیح
 شرح و ناک کیمه و در ارضه ضد لصر منجمت کلام کون حب لصر در
 حکم لصر و در حکم ناک **دیگر** در چشم کشند انواع منجمت را در
 منجمت نافع **دیگر** کلام در چشم کشند لصر منجمت هر روز در چشم
 سخن بلغم منجمت منجمت منجمت کون منجمت منجمت منجمت منجمت
 سالو تا کشند که در چشم کشند **دیگر** کلام منجمت روز در چشم کشند
 در شیره و لغن روز در چشم کشند و بدانند بعد از آن در دهم بار سپاه از آن منجمت

و ما در نوب درگاه دوشمعه نایکماه دارند بار بر آید نغی ملک خاوند
یکی از آن در چشم بر می شترالعه قوی از من یاد کند دیگر
آیند که بر کشته عیون مر جسته می نه کوفته سخن گفتند و در
و شکر آینه در آخر روز تمام مخلوط طبع حوراک از هم درم است دم و در کل
که در میان مفید است لی آن بردارند تا سفید و درم مامیر آن صفت در
یون از من چهارم قرقل عیون است از هر یک دم شکر یک قرطاب
بمیه با یک شکر ای در آید میخته تمام در چشم کند دیگر شکر
و درم و می در قند گندم سه در یک سفال با نس بر نایک نه خ
سخته نغی از کتی فرو آید و سرد آن در یک کا و در غل خالص از هر
شش دم داخل سینه حک کند و در نوب کرده سرش - گوشت که در دوش
یکایس است دهند بعد دندان و مان نوشته است سرش که در آن
چهارم از هر یک باز طری اول کند چون یک قوی بر نغی که در چشم
دیگر روز شیریند اگر با حیادان خسته به شش از طعم یکدم بخورد و در
نایک سوم در اراض کوش مستند شش نهاد و هک اول در وضع
نصف در کوش اگر غنیز عدس شش رخ لزه و بر کله با کوش
مخلع فقه تعالی و تمین طبیعت با طرفه صغیر کند و شکر و در کل با
با ام یک فام سر که الیور تمام در حاشی لقه چون نغی تا در کوش
یکر نیم روز در کوش چنان و اگر آن کدو در کوش چنان فقه بود

این کتاب در کتابخانه
موزه ملی ایران
تاسیس شده است

اگر که به هم نرسد آب در کس نافع ^{عندک} صفوانی است که برده
 و چشم زردخانه و نعلی در مرقع بود اگر شیر زیا که بر دست بر در کس
 دو شده مقدسه و کله اخلد و در کس در او سازیم و وطنی بر
 بویست با کس سبز با بول ^{در کله} سبز بر نه حد بول کوفته شود
 که هزار نه چند قطره در کس چکانند و در آن کس تن بسیار
 شیره بچون در کس زخمی نافع بود و دیگر زخمی هم در دم
 که و چهار درم و دوغ کاهوش و هم دم بخوردند حد در دغ سانه
 صاف کن هر روز در کس چکانند عندت در کس که از آب
 خارش و صدای مختلف چید از طرف و و طیل و حرکت در دغ
 علاج است یا نزه سبز با بول ^{بزرگ} کلک کند چید از کلک
 تلخ هزار روز بول ^{بزرگ} در دغ و بزرگ حد در دغ سانه حکم قطره چند چند
 در در کس چکانند و دیگر کس افکنده کس در دغ چید
 با سینه حکم در کس از نه ^{بزرگ} شیره در کس و شیره در دغ
 هر یک در می کنند و در دم ^{بزرگ} شیره در کس چکانند
 یکس بیازند و دیگر چکل ^{بزرگ} افکنند هر یک در دم بار یک کوه
 نان زرد نه در دم روغ کخ بر مان کند ^{بزرگ} چون لوحه نو روغ صاف
 غوغ شیر کم در کس ^{بزرگ} از نه وقت توقف مانده و کند
 نصف بچون بر می او مانده بر آن بکند و بر آن کس که از نه تا کم شود

چهار حصار کله
 روغی کوه
 چهار چند از کله
 روغی کوه
 روغی کوه
 روغی کوه

بزرگ شیره

قطره چینه از آن در گوش حکایت علامت درد گوش که از این قطره
در دو پنج تا ناست و گاه ریم و در سو اسرد شتر کوفه و علامت
خشک شود بگوید که قطره آید و بیخ زقوم کوفته در روز کینه بر آن

نور خور کند
ساعتی در گوش
در روز

روان گوش و درد گوش که از بلغم زیاد و چرک و فحش کند و دیگر
برگ اگر بخند و زرد شده بر و فرغ جرب کند و بر آن شکر
گرم شود با روغن پسته و آب گرم در گوش حکایت این نیز
بصاک تمام در دو داندن معنی گرم که در گوش نفته بر باد گوش
با دانه یا اینها آن در گوش رو و طلوع مکن بوده با سرکه در گوش
بر کند و آب مکن شفا و آب بودنه لکه خلط کرده در گوش
و دیگر که قطره آب جگر در گوش بر کند و دیگر که آب سیاه
نیکم در گوش حکایت و بخت دانه یا سینه بر سر مهل شده و بکنند
چنگ که نغمه می آید و در گوش ریزد تا دانه یا جگر خسته بودن

گوش

تصل کرم در گوش بدان معنی ریش در گوش طلوع زهره کا و هر چه در غسل
یک جز نیم آن خون شسته گند سینه ملینه کند و بدان آنچه صحیح است
در گوش بند و دیگر که در گوش بر سر هر چه در جبهه
و فحش کرده اگر سیره بر کنی نیز تصدک مایه انفع بود دیگر
استفا رسو مکن در گوش اندازد و با دانه آب سیمون ریزد

دانه کوبیده

و در گوشت سینه از هر یک درص با آب سکنجبین کنگر و عصاره
 از کنگر از هر یک درص در آب سرد و آب آمیزد و بمزد و حمید و در وقت
 باشد و ادویه سیخ گوشت و شهد که برانی بکدام مردوخ قیمت حره روز
 خوب بنیب بگردانند و عصاره کرده چند قطره در گوشت حقیقت
 و عصاره در قیاس یعنی با آب کردن گوشت و آب انواع است
 در خشک منقوش شود یا از آنکه با آنجا یا از ضعف و مایع عصاره که
 در سینه لغزای لطیف فغذنه دهد و در سینه ماند
 آن که قدر در گوشت حقیقت مذکور در سینه حقیقت
 عصاره از هر یک چهار درص است سینه در دم در
 م با و باشد هر چه کند و در وقت خواب بخورد
 مذکور در زیر با گوشت ملایم بماند کند و کند است
 در گوشت حقیقت مذکور در وقت خواب در گوشت حقیقت
 سینه و لقا سینه گوشت است خوب است در عصاره
 است که از سردی و باها باشد و طعام آنرا خوردن
 و در سینه منقذ است و اگر از آب صغیف باشد
 زیاد عصاره آب بسیار در گوشت از آنکه در وقت

که روزی کند و آنکه در روز یک جا حش نیده در گوش حکا کند
خند ز بر باد است کند فکاشم در طراش یعنی کز روزی
گوش حمله کند کف آنک بخند که بزود بر سر با بر کش
در آنست و بدست نالیده آن در گوش حکا کند دیگر کف کند
در گوش کند دیگر ما ز خاکم که خولو باشد بابل کا و سید نیت
در پیش و دو دلم ز در شخند عین قدر نیک و چهار تا شایه
سلا مخلوط که چون ز خون صرف ز در عینانند بر روز در گوش
اقیم که در دفع کوفه دیگر که در روز کوفت سلا یا نیت صورت است
و با شهادت بخند در گوش انوار و دیدات سلا سفید در کوفه
هر یک دو درم ز در شخند یکدم میرند چون شیر ناید بخند حمله
در گوش حکا کند فکاشم سلا مادرش کوفت مر لیس و سوراخ
در گوش است که از غلبه باد و یا بلغم باشد دیگر که از آب
نازه است در گوش حکا کند فکاشم در وقت سلا یا نیت
ز در شخند فکاشم که گوش نمیدورند بار دیگر کند و ز در شخند
در آنست مکن نید فکاشم در اما سلا گوش که نید کوفت
از آن سخن بر کف

اگر از خون باشد حکمت آن بر خرد اما کسی که گرمی بدن معلوم
 بدو وجه خون کند بعد از امانه یک حبه از جوهره و دو حبه تافت
 سوده طلا کند اگر از بلغم باشد باز با آمانس سفید رنگ در آن باشد
 حلقه بیخ کبریا با ساین طلا کند و دیگر کاپیها که کلوچه سونمه
 همه برابر کوفته بخند با آب است که نیم گرم طلا کند هر سه قسم
 دفع است و دیگر آفیون سونمه نیک بیدریغ لاریات سوده حکم
 طلا کند صده اما کسی بر قسم هر جا که باشد دفع نفعی نیست با حکم
 در امراض بنی مشتمل بر شش فعال فکال اول در ریحان و بیخ خون
 بیخ حلقه زانک بریان کرده دو حبه آفیون یک حبه بارنگ سوده
 در مالون که در بیخ و دند دیگر کلنا بیخ دو باب سینه با هر
 ساینده سحوط کند و دیگر کلنا چون بخار کرده در بیخ و دند دیگر مباد
 نیزه کلنا از هر یک نیم گرم کافور و سرخ باب جان که سحوط
 کند و امانه ساین باب بر بران کند از هر یک دو حبه ریحان بیخ
 و دیگر با حاک و شش نیکو بیخ که خراک در بیخ و دند از هر یک سینه
 باشد که مفید است دیگر نه دو حبه امانه در کلیم با و آب تر کند چون
 نرم کوفته شده نه درم سکر تر و لعل که جولو و زمله باب سینه
 بر زانک سر بند و دیگر کلنا و ریش سرد و سولو برابر سینه قدر
 آن انداخته گرم که بر سینه و بیخ طلا کند و دند بر او این شسته است
 و دیگر نام حاجت ریحان بر کاغذ نولید در برابر چشم بود و دند از هر یک خون

کلنتی

طلا کند
 در امراض بنی
 مشتمل بر شش
 فعال فکال اول
 در ریحان و بیخ
 خون بیخ حلقه
 زانک بریان
 کرده دو حبه
 آفیون یک حبه
 بارنگ سوده
 در مالون که
 در بیخ و دند
 دیگر کلنا بیخ
 دو باب سینه
 با هر ساینده
 سحوط کند
 و دیگر کلنا
 چون بخار
 کرده در بیخ
 و دند دیگر
 مباد نیزه
 کلنا از هر
 یک نیم گرم
 کافور و سرخ
 باب جان که
 سحوط کند
 و امانه ساین
 باب بر بران
 کند از هر یک
 دو حبه ریحان
 بیخ و دیگر
 با حاک و شش
 نیکو بیخ که
 خراک در بیخ
 و دند از هر
 یک سینه باشد
 که مفید است
 دیگر نه دو
 حبه امانه در
 کلیم با و آب
 تر کند چون
 نرم کوفته
 شده نه درم
 سکر تر و لعل
 که جولو و
 زمله باب
 سینه بر زانک
 سر بند و
 دیگر کلنا و
 ریش سرد و
 سولو برابر
 سینه قدر آن
 انداخته گرم
 که بر سینه
 و بیخ طلا
 کند و دند
 بر او این
 شسته است
 و دیگر نام
 حاجت ریحان
 بر کاغذ نولید
 در برابر
 چشم بود و
 دند از هر
 یک خون

رحاف نوید بهتر است دیگر کار رحاف بر پیشانی نوید یا نوشته
بر پیشانی مذکور لغت است آن مآذرتی با فرزند تو در شنبه بگرد
فصل هفتم در آشنایی بیست و یکمین و با طاعت شدن تا ماه رمضان
مصلحت است الطیب همه سوالات گرفته در راه به بار یک است نو کند
و بد با چه این یا است تا پیش تا غنمه و گزیده نهد آن از کسب خسته
بوشن بیست و یکم کار بر کار آن دلاله دیگر تخم تو میخندگی تلخ سخی
که در با چه است و در شنبه نو کند یا بار یک خسته بقدر کج در انبوه
که در پیش و مد بعد از آن از بهنگ و بر سرش معوط کند و یک در اول
بر نجاست شاد و نه است هر امر بوده با بول بر در پیش حرف نهد
تر قند کاغذی در کام سوزند فالد و دیگر آمد هفت دلم تا هفت
با نقد قدس گفته امیخته شده دلم مخلوط نهد و هر روز یکی مخلوط
و دیگر مخلوط نه لوب با قدس مخلوط باغ است و دیگر تخم خویله
و در فلفل رنده نترتیک از بار در نه همه سوالات همه قدس گفته
از خسته بقدر آن همه مبد و مخلوط و مالک لیل حیوانات حکم تا کند
تا شنبه که مخلوط پیش بیست و یکم و آب زردن از پیش مار در زرد
روز بسته تک در فلفل سیاه و زردن از لطف نفعی نوید بیست و یکم
سند فلفل بودینه همه سوالات بود در مالون نهان در
پنج و مدید از عرق بار بر است سلف و اجود از خوراک در عرق
همه بر بهر مشاب تا که چند هم بقدر طافت تکند پیش تو نویسد

فصل هفتم در آشنایی بیست و یکمین و با طاعت شدن تا ماه رمضان

در کمال

در کوه بول شتر اوار بی غیر خواص است و دیگر فردل کوه باک بود
 در بیخ چکنه کند و دیگر ارا در آنه است و چهار دم کند و روشن در بیخ چکنه
 فلفل نیز بهانه هر یک و زرد درم پنج پتیرج الدی بر سر چهار دم
 همه کوه اس که از سرش شده نان مانده بخورد و سرش و سرش و سرش
 و این سلو در باه و حوان گویند و دیگر است کدو تلخ بیخ تو مر تلخ
 یک قطره در بیخ لیز زرد کرد و تی نان با هم سرس کند و سرش حرکت
 در آب ترخه در ششم که بر اولی بعد طلوع اوقات یک قطره در بیخ
 چکنه کند و اگر زرد نان بخورد و دیگر از حوبه در رحنه ل بر قر لقا
 غزن بر سر کوه بیخته از یک دریم تا دو دریم با شنبه انچه بخورد
 کزله از بیخ بازماند قطره چهار درم بر سر بیخ دان کوهت نرم است
 سرخ با شنبه در بیخ بزوبه علیه نقد قفال کن نیز و زرد یک دریم
 بعضی امیخته و قتیله از لیمان یا با لقه خسته بدین الی و کبر
 در سرخ نهادیم و زرد آب بر او بر پس کزله پاک کند و در قدر
 بخیزد و در حال کد بهتر است و کهنه سلو و الله علیه که کند بد کوه
 بقم بر مال و دو دو خانه بین سر از حوبه از یک یک درم بعضی
 بخره با شنبه امیخته طلک کند و دیگر کاس کشیر لیل و کاس میان سر هم
 با یک بر چهار چند ادویه او سر کج و چهار چند روغن با یک بخورد
 تا روغن با زرد صاف که در بیخ چکنه کند و دیگر از درون بیخ چکنه
 و خون بسته ای در بیخ کماله زعفران کوه در او سر کج کوه کوه کوه کند

در کوه اس
 کوه اس

کوه اس

و بپرسد مایان یا مویساف کا و بماند دهک عم در قرصه الف
 یعنی پیشینه از حش ^{بسم الله} مایان و موم در روغ کا و
 بنم امیخته فمیدر خسته درین بند قرصه قدیم و ^{مکان} که در سینه
 و سینه مایان صنم خسته طلک کند شاق و سینه سوزن مفید است و دیگر
 سائره در سینه مایان که در خسته درین بند پیش حش دفعه شو و سینه
 بولسته در سینه مایان روغ کا و روغ در در آری که تر شده باشد
 درخت برسی که بچوش بدانی شود بکر مردار سنگ سینه و مویساف
 کا و در روغ کال بسم امیخته مرهم ساقه و قنطاریه که درین بند
 فکال است و در اماکس و پنجه و درد منج حسله حوت بر یک نام
 کوفته درخت دلم آت بچون در تا هینم حصه ساند بلیه
 بدان سوره چند باطل کند پنجه و اماکس و درد دغه شود و دیگر
 و سکن آب بر بر کالی کند و چهار چند را کله روغ کال بچوش
 بچوش در تا روغ شود باز صاف که بر اماکس طلک کند یا عم در
 امر لیس و مایان و درین و دمن و حلقی سینه نوزدها چهار صاف
 در روغ السوس پنجه درد دندان از زردی خون باشد طلک است اماکس
 گوشت درین و درد شد و لثه لثه و خسته و زخم یافتن زرد
 سرد و ضربه یافتن از آشیان گرم حسله فهد سرد و با حار آب بود
 و کلاب ستر که و قدر کا فور مغز و کله شیر کم مضمضه کند و دیگر که
 مضمضه کند پنجه زن در مریات لونه خفه و دیگر عمل کند
 کا و
 ان که در مایان
 سینه که در مایان
 با حار نوزدها

این کتاب
 در مایان
 و سینه
 و دیگر
 است

بک و قدر کا و

و مویح کوفته زیر دندان و الف را بر در و حرکت نفس تمام و اول
دیگر شش کرس در آن جوش اوله چند مرتبه درش مضمضه کند
چنان نفس دهد ایان در دهن باشد فکال کلم در حرکت
اللسان لغت چندین که دندان را در دندان از پنج بر او زده باشد بماند
بجاریت و محکم شدن و تکرار است در کار انداخته و در شش
بجو را حکم شود و حلقه شست بماند یعنی تکرار نماید که کوه در درم
شش در درم حد چهار درم جوش کند تا کوه خشک شود
برنج در نون سالد و بر قوفاش یعنی سار روضه بکند کانه سفید
یک درم فلفلان در در زلفان کرد تک تک مصطی از بر یک و در اول
همه سکنک سخن که بر دندان سالد و دیگر کاب سرف ماز و عمیده
سک سکنک یاغ مویح مصطی در ریحی جو با از بر یک
برای کوفته بجهت نشیره برک مویح بر رفت نشقیه و بر دستون
سالد و بر یک سکنک نوده در در و مویح یعنی در نوحه گرم ساجده
مضمضه کند و تکرار دندان و نون بی این بگیرد حاقه قره در درم
این در شش کانه نذ تا کانه نرم شود مثلاً کرد و همیشه که بر بر شش
شده جو را بدارد و در حیات کند که بر شش نرم بقا شعوفه کلام
در بریم کردن و در خواب کدر آن و ما نوزده یعنی مضمضه
یاغ خورش با شیره کاه بر شش بدان مضمضه کند و یک وقت میان
شیر در دهن و اول بریم کردن و نون یعنی نود و دیگر مصطی و بر شش

کا و کوه

کاو کدرشته مضمعه کند کنیز در آن فرود ویدر از نا سوره که رسم
می ایرماز و پیکر ماری کوفته در زر که خوش داد و مفرقه کند فلک
در بیم چنین دندان عسله زنجار عسله یعنی با چنگل می رسد
یکه در نی و مد دیگر خردل بوده با آب که بر سر طلا کند فلک خیمه و قلع
یعنی سنجی تو در سکا دین و من سنجی است برع و سفید است اما
بیترو عسله که در خون و عفر لجه و کثیر طبا شکر شده بر لب بوده و
سجینه قدر کافر میخند بر زبان درین باشد دیگر قلع بسیار
سنگ و درم در زر که درم انداخته یکروز در افتاد و در روز دیگر
بر زبان مالد دیگر علسی گفته که در طلا شکر ساق از ایمان هم بر زبان
سوف کف چهار یک در دندان اندازند در یکروز سلس نقت است دیگر
با جوش تریله نخوره کند اوله قلع سلا مفید است دیگر کانه دریم
کافر نمدیم بولت درخت بر چنگ که بولت سمول از هر یک در درم
همه کوفته سجینه بر قلع باشد و دیگر عسله که در هر یک در درم
در آید جابه میر که بر وقت مولد نقت با بر مد بر قلع بسیار
در یک یک جیا است که بردانه باجی مالد و دیگر عسله که در هر یک در درم
نق آلف است در زر یک نمائند دلال ابهریم نفع فلک در سنج و
سجی لب و زبان عسله هم اقام فصر چهار یک که در سنجی که در هر یک در درم
و دیگر کولک جو کبار در فلک با آب بوده بر لب طلا کند و دیگر سنجینه است
با آب تریله نموده بر لب طلا کند و دیگر زنجار زنجار اطراف حبه

فردن برابر دوام در پی و هم دام آب جوی منبج چهارم گرفته و در آن
در و حلات کرده مضمضه کند جو شس دهنی و زبان و نایا ماه از آب جوی
بازد لاف و دیگر بر آنه کبریاک بنم بیهوش در و خنده آب جوی منبج
با جامه حصه بجز باز نش بر زده دام کبریاک یعنی کاهنه اند
یا غلظت کو بعهده کاهور خنده بویک به و در فصل و بسیار هر یک خنده
کو در و زانند و کدر سائسته با بیان خود و جهمتی به و آن زمان
و جو شس از هر یک شمی اینتر و معلوم مانده دفع کو و دیگر روش
به آرحاب کرده در ام نموده خوره کند مضمضه بوی و دیگر بایه مرتک
فعلیه ملله آینه کو برابر وزن گوشته محکم با غلظت محکم بر نهد کند
جو شس و آرایش و تر قند کلب و فایغ است دیگر جو شس در رنده
کفوت بیک جنبه جوانه تر نهد منقعه برابر از نشه کو شش بعهده
کردن نهند تا منبج و بدان خود خوره کند بخیج و دیگر از افق دهنی
دفع کو بصلت معلوم در تر قند کلب و فایغ است دیگر جو شس در رنده
فهم از کجا طلعه اول مسهل و افق ضواده بعهده ن سسته کترا
کفیه از منبج کبریاک در و مبه تا سال قدر بد لغت با مبه مرتک
و بر تر قند کلب کند و دیگر تر قند کلب با ز و کله در و جی مرتک
در رنده و بر حضور تر قنده تازه و اگر با تر قند کلب خود اند در رنده
قد چار کلب کند بعهده مبله بیا به تا ک تر نهد کو بطلد کند
رنگه ششم در قدم الشفت یعنی آرایش کلب خود شش ای

فصل اول
در
در

نیز از اختلط باشد اگر از خون یا صفرا باشد مسلک غیر نهد بخانه
 مشقال یعنی بازده و دم غناب کف تازه پنجاه عدد و شش در وقت
 کند وقت صبح و صاف که لقمه سفید زیر کف میدان نباید خرد
 مویز محقر و کثیر تر و آب غیر نهد بعد از بختن بلبه بلبه قبول تبر
 سوده طلا کند و یک سیه با یک سیه بگردم در در آن صهار باشد موم کاف
 نیم توله موم با سیه بوز و وز را به صاف که در در آن سده است
 است در روغ کبر و وحال کند تا فریم شود طلا کند و یک باز و سوده
 بر لب طلا کند و ناف و معقد روغ کفنه یا با دم عرب کند و یک بار
 موم باشد اسبغول در کبر که ترک بر لب که از و در و باشد هر روز
 زکوت آب شود و صفا کند و صاف نام در چهارم حسنت و جوش
 زبان و این عطسه است که در دکن اکثر می شود چون زعفران لثو
 می کند چون به نان القدر که در دوا داشت از فر خون و قدر
 آب که در مضمضه خوان کوا می خورند سه مرتبه مضمضه کنند و زب
 سه مرتبه یا نیز باقی عمل کنند تا سه روز از کوشش در وقت
 لدم و از در اثنا مضمضه قدر فرود و خرد خشک جوهر است در شرف
 بجای بلد در ربه را دفع بیشتر کفنه دیگر مودر است که در کوه
 هر دو برابر آب سوده بزبان سالد و لوب آید و در وقت
 کاغذ نبات القدر که سه مرتبه بخورد و حال که هر لحظه در وقت
 و همچنین می بیند لیون با فلک که مفید فلک در نقل انسان

منه از زبان که سخن برشور شود و در اول دو دم در اول
نیم گرفته در یک بار آب جوش نیده تا به نیمه اندک است
سکه اضافه نموده زبان زبان نیمگرم شود که غلظت کمتر
تاب بخورد و حوالن فزاید چنان نماید و دیگر یک جنبه پنجم در یک
خسار نیمه در پشت دم نموده جوش نده خون به نیمه اندک
نیز و پوکوت در هر اول فلظن برابر بوده برابر با دم و اول
برود اما کس و بیخ و اول زبان دفعه شود دیگر کوهه از یک
فلظن شعله را بگویند مکن یک چهارم کرده و نیمه از
یکدم یاد در دم بود و نیمه کوهه تا یک کوهه از ترش
بانه بریزند بر آب نیمه در یک زبان که از قالیچه و مانند آن
نماند است فلظن باز هم در حقم انسان یعنی بزک شستن زبان
علیه سفید زهرها دست کند و نون در و سرکه یکجا که باید دیگر
نوزده فلظن هر چه بود در حق گوگرد چند تنقه به زبان
بماند و غیره است مضمون و نیمه کتان آب انجیر جوش نده باز و
کانه به نیمه در یک صفیه کند فلظن در در دم در تر خد زبان علی
از ماده کم و کثرت است کثیر او یک زبان برابر کوفه در دم
در اول و کثرت است قبول کوفه هر چه ممانت به غلظت
نیم برشت و در جزایه خشک به بر زبان در دیگر کمال فلظن در
فلظن کوفه بزک برابر کوفه جوش نده یا غلظت که در در نیمه

در اول

کافی از کمال
در اول

و نیمه از

و مضمون بر اوست نماید زبان بر آمده لغص حبیبی و هم بر جهته زبان
 دفع شود و بر کرات کبریا کا و همه ساخته کبیر و نشهد بر یک دو درم
 از اوخته مضمونه کند و خنک زبان بر دستم دفع شود و دیگر کتر از سینه
 بر زبان باشد و دیگر بومست در وقت کولر چه بپسندد و غیره مانند فای
 و بر اسغولن باشد و خرقه مضمونه کند و خنک زبان دفع شود و فکال بر لب
 در وقت الدم یعنی چون رفتن از در میز و این علت از زلته و کاه و دره
 و شک و دماغه عارض می شود و علت آنجه از دماغه باشد فکال بر تو
 دماغه قرفو اید و آنچه از زیره باشد بفرقه بر آید و کلبه رنگ باشد
 و از شکم لبرزه سخی ساه بر آید و یا لقی و از رنگوبه تنج از زلته به تلف
 حاله آنچه از زلته باشد لغص گوشت بیخ دندان با و نیز دندان کف و سفید
 اندر جو مطبخ بر آید کوده و در دم بشهد نماید و دیگر طبائیر سفید کوده با لک
 و دیگر آنچه از کله با شکم یاریه باشد زانرا بر در کلان با پوست و ششم بگوید
 کوفته آب بکزد و نجاشه نبات امیخته صبح و شام نام و مضمونه بخورد
 از آنرا هم نرسد رنگ زانرا بکند ام باب سینه و صاف کف ششک
 نبات از اوخته بخورد از آنرا حام هم نباشد بخته میسر بکشد و خوردن
 ترب بر قدره و نوزد بسیار مفید است سخت بسوزند و نیمه بی اندر لایم
 حام کنار است ماست با چهار ماشه سخی که در شیره کربالینس که خوردن باشد
 چهار ماشه حاد از خیمه ناشتا بخورد و در در مضمون می باشد نبات
 زلف کند و مو نیز یادانه کوفته خوردن شام است و دیگر هم از کوه

کتاب
در
تندرستی

نافع است کل از منج دیگر یا طلب نشود اما قیامی بهی بیول که میل است
 عصاره لیمو کثیرا صمغ عربی نقاش شده انجبار از هر یک دو درم
 هم سو کوفته بجزیه بابت خرفه بوزن ^{۳۳} درم زخمیت کند دیگر که
 از خشک با شکر نیم گوله بخورد و شیره لادن بود باشد و دیگر که
 ملتان صمغ عربی برابر سفوف ساخته بقدر دو درم بخورد دیگر متره
 ادک دو درم ندر ^{۳۳} درم ضدل چهار درم کبریا چیدر یک شیره لادن درم
 اصل السوس هفت درم منو نخ نیمه فرمشت درم لادن نه درم ندر
 ده درم قدس به بخورد بخورد هم سو کوفته بجزیه لکانه بقدر چهار درم
 یا شیره تخم خرفه بخارین بخورد دیگر که ندر ^{۳۳} درم خون شتاب
 شیره درم و نیم کبریا چیدر ^{۳۳} درم و پنج کل مختوم هر یک دو درم کوفته بجزیه
 سرشته اقراس از هر دو درم چهار درم یا هفت ^{۳۳} درم آب زانو و نالون
 بخورد هم انواع خون رفتن از زمین باز دلا صفات چهار درم در بخورد
 صمغ صندل و سعد و کبابه جوز بویه لباسه خود برابر کرده بابت بقدر خود
 بجزیه ندر دو درم یا خنک ندر یکی در درم دلا و دیگر مشک یک درم کافور
 دو درم جوز بویه درم صابون بوزن یک سرفه جبه ندر و یکی وقت
 صمغ درم جوز بویه و یکی کرم دیدر مضمونه با سنگ و از نافع است دیگر
 و همایه و زخمیت کافور بخت کثرت کرفه زره بقدر کرم کوفته یک درم
 کبود و صد اوست نادر است و هم زود و دندان ندر نافع است
 نادر یا کرم در حلق نفع زکس کلوانی علت ندر باشد و در مضمون

در خون در نالون

و از خون در صورت برسد دیوانه می شود که در آب نفسی را بخورد
 اگر عجلت است خون طایفه بر نود و صد قیفال از هر دو دست کند یا بر
 جانب کمر کند و یا ساق پای حجامت که خون بر پوست بگیرند
 تا ضعف نکند بعد طبع را مطبوخ بپزند و حجامت نیز نمکنند
 و نسخه ای در کتب است که در هر نوبت دیگر از مرقه کلور از آب ابله
 ترس زرد و سر دراز تر دیگر ^{خورد} شهاب و آب توت لطف
 تمام دالود دیگر از بلغم و یا با بندج عجلت خیان بر مینابند ^{علاج}
 در فلک سینه هر جگر که قسط زیره لیفید بترج فر لفاک برابر
 بوده بعضی نسخه ها نرم بخورد با کسی در در و کلور و بستن او از دفع بود
 دیگر آیه که در آن اسپند حوت بند سینه ^{خورد} که در و جلد است ^{نویسند}
 آب انجیر حوت بنده بکند آب بخورد دیگر ^{شفا} در دهنی دانه
 و لعاب فرو در وقت ردیم در زخم یعنی خفقتان حلوق
 مخصوصت عجلت است که هیچ چیز نکلد فرو در دهن ^{نویسند} اگر ^{بکشد}
 کند از بینی بر آید و جوف نملان زد و بیم در و در ^{نویسند}
 دیگر آیه سرخ نکلد بلبل حارصی نو و ضیق نفسی با عجلت
 حرالت اگر از خون باشد و اگر بلغم باشد سبزی لایسی را
 وضعی نفسی سردی ملسی ^{علاج} بدو و چون ^{نویسند} بر در ^{نویسند}
 نمایند در کشتاب آب را سفیر و نملو فر با ^{نویسند}

بکشد

از این که با برسد

خرفه کند و بپوشد بلبغی طبع و بعد از آن خرفه باب کام در
 کنند و بعد از خوردن آب و ماشی تمغش و نور با مرغ و از خاک
 رویه است که چون زو یکسانند هم میزنند و خون خوردند
 در حقه انصوت یعنی لیس از است که جلیع صح کسور
 سه چهار ساله که در زیر زمین باشد دیگر بهیله نمسنگ
 برابر گرفته بچشمه بنجاشه بعبادت یک بلفه یا فلفه خوردند
 صاف کند دیگر حباب ابلهیت سندی فلفلس شرب
 نیلوفر چشمه هم را برابر قدری جات برنج کسی کرده بیایند در
 دو اقد شیاه در حقه خینه یا سازند درم خوردن پیش و خلدیم
 و بید خینه طعام لایز نافع است دیگر بهیله نمسنگ
 در از بادوخ جوز یا لیز که بندر اگر از کرم یا خشک باشد
 مسکه با نبات خوردن مقبلتت فضل بار و کیم در حقه
 در خلق یعنی ریش کلو عسل است آن در و خردج برم است
 جلیع مسکین کیوتر قاقله برابر بوده از هر یک در می باب سرد
 خوردن دیگر فلفلی بر یک در می جو کیم نار دان بر یک در
 سوده چسب زرد و در زمین دارند فضل لوسم در خمیار
 و خرد که در خارج کله میشود و در زمین کردن و نور باشد
 و صبح از درین فضل مختلف بسیار باشد فضل فضل
 کند و مسهل دهند در آن بود خسته خرما و خسته تمر بند
 برابر است بمده

در این باب

کنده

در این باب

برای سه تدریس عرفان اربعه طلایه دیگر معرفت نجاه عدد در کار
 دروغ کند و یک کار آن اندک نیز در خون آری کند نمودن خون غویض
 و در خازن پنبه تیرا که از آن مویز پوست درخت کچن بر سفید از آن بر
 سوده سخته دو درم با کفینة خولو دیگر جبهه سرخ با کفینة کاو و کوه طلایه
 ماه طلایه دیگر یک گوندر با بربک لیسور مینویس بر خازن سرخ سخته تازه
 میزد و دیگر بلیک میاز آن کسور را بر ارض طلایه دیگر کتور خوش را
 بکشند پوست دور کرده در دروغ کچن برند حد کتبه کتور و در وقت کرده طلایه
 استعمال مندر بهترین طلایه است میزدند تمام آن کتبه تا ۱۰۰۰ عدد داد
 کند یا خشک میزد تراشب در آب تر کتور ضایع اندک جگر و دغیر
 آریه از این که در منتهای کتور و بران در اوست نماید و دیگر کتور کتور

باب بیستم

در اراض صد و بیست و پنج بیماریهاست مستعمله نه افعال فصل اول
 در سعال یعنی سرفه و آن علتی است مخصوص به شش و انواع او این است
 از بلغم و خون و صفرا و باد و در وقت پیدای کتولا اجدع مرطوب و در وقت
 مایع است کل جهان خرمای منقعی بپسند از مورع لیسور کتور تمام کتور
 کوفته سخته بعضی خسته با سزند کوزن یک کتور سینه کتور
 بخولو و دیگر در فلفل شش کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
 او و به کوفته سخته با مفاصل کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
 خسته با سزند کوزن کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور

در شب

خون و کبودی در دست و پا در دهن لقا بد او حج کثر النفع است
 طعم آن سه تاغ دیگر در فضل کرم کما است با بهر وزن برابر
 کوفته منجحه لقا بد او هرگاه سرفه شود قدر در دهن کند بر طفل و طفل
 که از لغم بتر نافع است و دیگر در فلفل پوست پسته پسته تخم آن
 برابر قند سیاه برابر دو برابر منجحه جبهه مانده نوزاد خردم کما
 یک تا م بخوبی دیگر در آب کوسر لقا بد کرد و شکر بر او
 سه کوفته و منجحه تاغ حب زرد هر روز پنج شش مرتبه بخوبی
 آواز کما نافع است و دیگر در آب بکند عدد کما در آب کما
 عدد یک کلی ته به بچند و سرد یک حکم تاغ و کما است
 تاخاستر شود برابر پسته و کما نافع است در دهنش بخوبی
 اضا فری اند لقا بد شده و دیگر برابر سرفه یعنی شکر کما
 یک تا م لقا بد کرده عدد یک شده لقا بد کنه رصوا حب
 یک حب کولو و دیگر کما آن تاغ ناسکفته بود وزن برابر
 در آن صبح بخورد همراه کما مگور صبح خورده حب مند لقا بد فضل
 در آن صبح بخورد م کولو سرفه دور کند در ششها آن و دیگر
 در صبح سرفه و کند رو میوه پسته یعنی سلسله رگ کما
 وزن برابر مقدار خود جبهه مند و در خلیف کما فرود در شش
 هم نافع است دیگر کما انواع سرفه سیاه یکدم کبریت
 بر هم راه کیده تاغ کولو در فلفل کما پسته پسته زرد

عقار دهن

چهار درم بلبه بخردم هر گانه شش درم بیا یک هفت درم بیا
 کوفته لیماب در نور کی از آن آب صحت نده پوست مغلغل که
 غلغل سبزه تر است و یک پط دهد و حلک کردن با سبزه چون
 کند یک درم شمشیر و یک درم شام کجوه و یک درم بلبه که در درم
 بلبه در آن شش درم و آنرا از درم اندوزم قند سینه تریب و چهار درم
 جواهر یک نیم درم جمله آنس کرد با قند آینه غلغلها میزند و وزن یک درم
 هر از درم کجوه سه ذوق است که فی القوت شود دیگر بر اثر کوفته کفتر
 که سینه خزه کند بر آب باریک بید و از سینه قند تا ناید بر قند را
 به آن آلوده کرده بر درخا که در غلغل با خوب از کف در حیات دیو
 حیات تمور یا بهر بکوهه بد اولوعه کند که از تر سینه در حیات
 دوز یک دیگر و در نفاس حوزویه بلبه کرد از درم یک
 شش درم زنجاب چهار و شش درم نیازی از آن باریک است
 بون همه ادویه نبات میا میزد از بیخ با شام صفت که در کجوه
 تیب و میر غنچه طعام سه مرتبه در دیگر در درم شش که در کجوه
 بید از کجوه میان چنان نه حاجت که دست در نفس برسد از بیخ
 ز لوقه ذوقت خود بگیرد بعد از سه نفقل از حویه بسند خون
 بیا که از حویه در آن شش بر آن کرد با نمک خوردن و با حویه کجوه
 در اندازد از فرغ خدا کند و در دست بر بخردم کلور سبزه و در آن
 چهار درم هر دو درم در یک سیر آب انداخته کجوه که چون با دما

شام

صاف کرده بکشد در زلفها و بکندرم سینه بارون ناشتا بخورد
در کافور بکشد در خون و سرفه و اورنس سینه زنجیر کردد دیگر یک دم
زعفران خم کردد و تخم خیارین از هر یک نیم درم از سینه باشد
تا چهار باشد بخورد دیگر سرفه کهنه از هر یک نیم درم از سینه است
این چهار مغز بهیچ دانه در درم تخم کدو و تخم کدو درم درم
در دادن در سرفه کوفته در ظرف نقره یا مس قلع در احوال مزه
نیم تو زنبق مزه کرده و تخم کدو با له آن آب بخورد و در
جوش من عسل در یک و مقلد رو بهی در سرفه وقت صبح
دیگر سرفه با نبات است که بخورد دیگر حب العسل صغیر
کبیره مع محک نشاسته و تخم کدو در روغن سوسن که کف در
بر یک درمی مویز منقار درام با لعین بهیچانه از آن
بگذرد حب مندی در درمی دانه دیگر پوست حیاس
اصل سوسن بر یک خم باشد بهیچانه غده کدو در آب
جوش مزه نبات در درم ضم آن را بخورد و کدو در سوسن
کثیرا صغیر عسل انون کسته بر او روغن بنفشه با سرفه کدو
جوش مزه وقت خوردن یکا بخورد دیگر در سرفه و سوزن در اصل
منقار پوست حیاس و حیاس تخم کدو درام
اصل القوش یکدم صغیر کبیره بر یک درمی در سینه
دام آب حب میرا پاره دام با نذ صاف کرده دام قنده

این سرفه
کدو

بجواب

از لعین

و در خانه بقوم اوله ز بنده تم تا یک و سه بگلبه آب کله خوردند
 نقاش هم در ضمن نفس نه تنگ نوم رفته کا و شهید زرنک نمیدنم
 اینجونه بخورده اقله با و بهم رفیق و غلط نافع است و دیگر افس خون
 میان دست که حکم که دلت برهنه ز سر ز چهار دوه متوقف بطنم
 سخته و دیگر سگ بنهوه که در میان سرتی و قطف نامند هر قدر که قند سگ
 خوشی دلم کوفت نامت و دیگر ز دیگر قدیه گفته در ضمن تلخ از برکت بکلام
 منت و دیگر ز کوله و دیگر نفوس سوز که در دوزخ رفته بجهت باشندت و دم
 نفوس زوف خراب سگ و سیدم نفوس نودیه نفوس منج کله
 سوسن بکنم دلم نفوس کل سگ بکنم دلم شهیدت و مکتف فتنه اهرامی
 مرور در شهید چون نماید ز یک دلم ناسته دلم هر دو وقت سگ
 کند دیگر کوا که و پشتر بریان نمف سرتی با یک قول بدید حریست
 دیگر کوا که و ماره پوهتا بریان که مویه بر بر سگ یک ناسته نام
 ضاع بخورند و از با بشیره کینوز جبهه ناسته و دونه جبهه بافت کم خور
 بفرمینه کند و دیگر بوسه خوب موهه مکتف دلم است بکن از اقله
 خوشی که در میان دن بوسه اندازد و از با جاک و شش آتش کند کجا
 و دم باند صاف که در تپینه کند یک دم است فرور با یک ماره دراز
 تا بخورند و او غنذمان کندم و خوف که آن سونان بینم که خورند
 حلقه است در دوشه کوله و دیگر کل کوه بکار خود فرو گو و همی و دوزخ
 یا ز پیر صیر قوخر حلقه نافع است از ضمن نفس زرنکه است بعد کلام

کینوار
 بعضی استوار

یا ز او دم

کینوار

و عارض کلوا عارض شو باید که تر مریز که در اندر زود و در وقت
 و غیره در حین الشفا و معجون خافوا الیه بقدر خوف وقت خوردن مخلوط
 نفسی با بزمه و زکام باشد نو نه پخته بکنم هر کلسن بکنم تا گستره
 کافر اسخ و جنج کدر بر پیمیده علف بقدر اول اول بکنم مات
 خوردن نمونم فولر سبب با نده کاه کاه کس بکیرند لازم در وقت
 و دیگر بوبت ببلد بجا نشسته با بر ماده پشم که لعل لعل و هموزن
 نکات ل نهشته خورد و دیگر موی لفتون صبر قوطر کندر ما دند و مرآت
 سدر سبب بات بودک در مجموع همه بات بنار دهند و دیگر معجون
 ببلد و لند در جنج ما و بان خورد نو به یک یک جز مشک شهر مهمل
 خورد مانند صحت بهتر شد برابر مخفی کابلی چه بنزد و کل ستم در کس
 در طفل باشد بمان خرد و کس بکس بر جوان دو کس در پخته با
 بپخته بچینه باشد شقی که بر بند و کس معصوم که در مهر کس که
 کس عارضه در دو دم بول طفل حوش نذاری ما ند صاف
 لطفانه یک که باشد بنوش نذاری خورد و نذاری نذاری
 کم و زیاد کند بکس بکس در بول همان طفل صاف که بشه
 بر پله و کس بکس در بول بوده در اف طلد کند تا بکس
 عارضه در بول بکس در بول و کس در بول و کس در بول
 صوت و دومان با نطقه کس که خوردند و کس و کس در بول
 در بول چهار کس بکس بکس بکس بکس بکس بکس بکس

بر کاه و نفس
 سبب

در وقت
 خوردن

که چهار کس

که چهار کبرک بیاکس کلز و دهم کم که موشند در ماه زود در ماه
 در بود آن خوفت خلعت آن حرکت کند مودیا ماهه یا رفو
 و نفس نیک کعد و غر خره سنه و سرفه و لغت بهم ز سر علیه
 ان غلطی سه در کم کا و زبان بریا و زبان یعنی نهار چای از یک و
 و دم انجیر پنج عدد و پستان با هم عدد و مویز منقی سه در دم در دم
 آب بخت نذنا نکت با نذ صاف که موشد و کبر سا بدریه در دم
 کوفته نهار امجینه بخورد و دید ز آب ز فوا و سکنجین حنطلی نمرینا است
 نفع در این شش نمر کف از ده فارغ در درت البریه در آن راه
 بود که در شش بدید از خوفت خلعت نیک نفس بداند که بود که
 بود خفته بود و بر فی هم و تب برفه و درو سنه و نفع در این
 بود و سرفه خنک سخت و درم از حقان علیه از آب خون بود
 قول روز تا سوره فصد الحان یا با بیتی کند و خلعت از زنده بود
 و تخم حنطلی و حمارین از یک سه درم غناب منبت عدد و سه سیمان
 سه عدد و مویز منقی پنج درم انجیر محجد و بریا و شان دو درم جو قشر
 نیم کوفته در دم در یکم بیدار است یا بجایا موش نذ شاه نیم اید
 صاف که لکا بالونا شتا نکت از این با نجر دم فری و نفع که شد
 گلقدی سازند یا بوزن مکرور و در دم یا در و مکاره و در
 نماید و درین نفعه و لوباب بیدار که تناول کند و بیدار رو جو
 باب بر این یعنی جمعیت بیدار شد و بر شش ضما و کند

پنج اصل است که در طب است تراشیده نیم کوفته چهار درم فوخر
 چیز مویرق یک درم بوی حجاز چترمانند صاف که در کتب
 دلم تاد و دم بخورند و طانی آب جوات که جو مقلد و در آثار
 ش چهار آب خالص یا پخته با بخت نزد تالفت چهار صاف که
 بکزند غدا کشتکاب جو با کف و زبادی و عسل و شکر و در خنای دم
 سپوس کند همیره کند و فرود بالک با بخار س کند و در جوت
 کف و در آب و غذا و شور و در بر منه کف سوز در کف سوز
 چون کف بکند و دره شود و بمجر بل عظم شولس باید که زود و صلاح الی
 بزوزند صاف در آب بوی آیس کش محو کف حدوت امر
 عسل از ماده نیز و غلیظ جو لیس بزاده و یا رف کهنه و بالفت
 الدم و گاه از انقال ذرت الریه ذرت الجنت و شو عسل کف
 مویرق چهار سرفه با و چون دریم آید و تب نیز در سفی رخصار
 قلت اشتهاد و نواز برض و کثرت اشتیاق بهوای خنک و قرون
 در کف و بلغم است که بجه سرفه آید بر احد از اندازند اگر بوی سوزند
 ریم است و بلغم چون در آب اندازند و در حوت بکند از در آب
 فرو کنند ریم است و بلغم و در اکثر مرض کمی ناخن و اما که ظاهر
 در کف و بلغم است که با کف باک تود نبات خورن با کف است
 با چهار دم با بند صاف که نمیدام حاش امیحه بخوبی و دیگر حاشی
 بفرود دم

در کتب طب
 در کتب طب
 در کتب طب

بفرود دم

در روزهای سرد
بسیار بخورد
و در روزهای گرم
کمتر بخورد

سفید و دم طاهر سفید نشسته که ترا ضعیف خواهد بود از هر یک سه درم
 خورده تخم خرمی و خیار سی از هر یک پنج درم منقح تخم خیار سی منقح کدو
 به اندازه از هر یک یک سفید و دم سرطان محرق یا نیمه درم با نیمه توتله تربت
 ختمش و گشاد بنمیدم در آب یا کلاب طب کف ناشتا بخورند
 در روزی که خون طاهر نشو سرطان دندان کنند طری بوختن سرطان خسته
 و یکی مسیح در آتش بنهند و سرطان زنده در آن نهند و آتش بر آفرورزند
 تا مانند خاکستر شود باید که در تابان بود که افتاب در آسید و قدر
 سرطان نشسته برین گذارند بعد در آرزند دیگر آیه بزرگ نشسته در آرزند
 بر روزی که با دم حریزه که بخورد و دیگر بقول هیچ بو طبع بسنایا با نان کلنگه
 خورده نبات مفید است برابر مصرف در سال قرص کافور خوردن مفید است
 عظم دلو و طلا در کشتن نیز دید که خرمی که در درق نوشته می شود
 بر نوشیدن ناف است روزیکه شیر دله نشو ناشتا بد بهتر است و با در کولو
 دیگر سر کشش باغ که از بکلیه او خسته باشد بوزن چهار پاره بسیار
 آثار است کم غم چون میخک نشو و دلم نبات و دونه کلاب و لعل داخل
 غم در تمام روز بخورد نماید و قند و زانار با کلاب بقول آورده
 و دلم وقت صبح و شام با سلام برگاه که خورده پس با شکر نوشند
 و قرص کافور نیز ندند و در اندک که کنگه طاهر شود آب جو صیف بخورند
 با نبات رشت نماید و در صند و کبریا قند یا نیمه درم نشسته قنص
 خورده منقح خرد و خیار سی از هر یک پنج درم رب السوس حمل درم

تخم خجسته سفید نموده و در آب سرد بپزد و بر یک دره در آب یک کوزه
بر آرزو دره در آب بخورد سرد و سینه از ماوه باک از دو دره شفا و
تخم کدو نموده بخورد تخم کتان طباشیر نموده دره بر یک دره در آب یک
نیز در آب میناید و بر هر از غذای غلیظ و شور و مرطوب و زرد
وزمخت و خشک در یافت و استغراق و حجام و حجام و بر هر
کفن در آب سرد و نشستن لازم و از بند فلک بهم در وقت غروب
در بهوش اما سینه باشد در زرد و بهوش خاصه حب و انرا کوه نموده بر آرزو
عدالت این متب سرفه و ضعیف النفس و در دماغه مان و خله بهوش و
این علت از خون و صفرا و بلغم مجموعی و مویس و صفرا و در فصد با سینه
از اول روز تا گویم از هر جانب مخالف و بعد از از طرف موافق
بلغم سفید بر یک دره در وقت شتر تخم خجسته با و میان از بر یک دره
جمله یکسان نیند و بلغم تخم کتان و سفول سرشته آفراس از بند بر آرزو
و بهوش بخورد و نیزه از آفراسات سفید است از صفرا و سینه شربت
زیار بیدار شربت نموده یا بند فرنگه در سه دره در حرق کاشنه حله
بهوش و اگر از بلغم باشد شربت و بیار و شربت زود فایده است در سه دره
حرق با و میان کاب که به بند و بند بپزد سه مایه تا شش باشد در آب
حاجت به بند و یک باشد از بند کوزه در آن حال که بخورد و دیگر
بند است و شربت حب هم تا شربت بر هر از آب سرد و بهوش خشک
و بهوش شربت بیدار داند و است که از لثت سرفه و بهوش مسیه بر آرزو
باز از غلظت

زخم

از بند بر آرزو

حاجت

۳۰

یا از غلظت برقت گمراید و پدید می آید که در مبداء بدین شرحه در حد از غلظت
 در وقت غلظت ششم در برشیم مرضی خوفت بر سینه و اناست
 سبب آن ماده گو که در روده سینه برزود موجب درم شود غلظت
 آن نیز قریباً مفری و تو اثر آن و سرفه خشک و در سینه و کشید کا که
 شکم بطرف باد و احتلاط ذهین و چون غلظت قوی باشد مدارج مفری
 و این معارض شود و فرق در برشیم و برسام است که در برشیم احتلاط
 اول غلظت شود و درین آخر مرض و گاه باشد که تا آخر غلظت سلیم
 الحقان بود در برسام ثقل و نوزاد نفس و کشید کا چشم طرف باله
 جلیع بعد نقد با سنی اگر سرفه باشد شرب خشک است از سینه یک
 و دم در سینه حرفه حال که بر بند و یا نوزاد بفت یا غصاب از کورم
 تا در دم و در مار الشیخ یعنی آب جو خالص نمک خورند که سرفه باشد
 شربت نمرود و یا سبکین است و در از یکدم و دم تا در سینه در دم در آب حل که
 در در طبیعت قوی باشد نفوس یعنی حیا چهره از زرد و توتنه تا بعد دم
 در آب یا در شربت های فزونی حال نمک بر بند تا نیش شود دیگر بر سر
 که در بلند از در افرا حلقه کشیده شود و در سینه لاد و است از ماده
 بلغم باشد استخوانه کون بد و در دم جو القی و یک درم کلک و یک
 کوبت یک فاخره بنویسد بعد ازیره و در لادن خور و یعنی تخم کوه
 و تخم کزرد و تخم زیره و شیره تخم معصف از یک درم جو شیره
 صاف که بخورند و در سینه چند نوزاد نماید طفاقی سوی از دهن ساقوت در

نیزه و کزیره

و باه بنوايد فلان سینه در وجه الصدر یعنی در دهنه اگر از در باشد
 عدلت آن ثبوت در در و در بر باشد نداشتیم اگر که طبعه از به
 نقد وضع بود در چینه از خون از خون بر بر کرده موافق است
 برداشت طبیعت خورد دیگر کار در دهنه و بهلو سینه کلبه
 به بند بخر بر یک در می جوگوب خورد در چهار گویا آب
 تا چهار حقه مانند از یک پهلوان از تجمی ندرت به همین دستور
 کم خورد دیگر چون صحنه از یکم باشد تا دو باشد شب خورد از ارکان
 باشد ضد عدلت کردی حلقه کیمی گشت خشم خرقه از یک
 نمدیم بر لبریم سکنه امیغه خورد و بگردید در دهنم باشد
تجاشه کوفه نخچه غلو دهنه خورد در روز اول در دهنه نشاند
 در امر نفس دل منمیر چهار فصل عدلت در خفقان یعنی تا یک
 دل جوخت اگر از می باشد عدلت دل نورش سینه و تنه و دست
 از لای می کرد و بر تانید بخر نقتی نحو چون سن در میان موافق باشد
 با سینه از دست از دست مناسب بود و تلمین طبیعت ماب کثیره
 و یادمان و خیار چرخد دیگر در خفقان از لایه جوخت ضد از خون تاوان
 بهر مصلحت از می باوان روی در چینه چهار بد قنقره لکله قد دهد
 با سینه از دست و براره نقد کوفه نخچه بخورم شب از دست تراود
 صاعه شیره از رنگ صاف که با بخورم نبات خورد و دیگر خورد
 تا نهنه بخورم با چهار بخورم تا و اما و کهنه خورد و دیگر لایه

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including some illegible text and a signature at the bottom.

کلیه و نبات هر یک در دوم باب آورده بخوبی در آن در نیم باشد
و جهت بر می است و احساس نماید چه او که گویا دل در میان
آنست و عین قرنها بسیار در چینه خولجان مشک بر بر
سوده در مانت کشید بلبید بود در این ف و در فزغ و تنهای مثل
و یو با رویت بدن فو و عین در چینه قرنها بسیار
سپستان جوز بویزه قانده غنای که او در سعد و پوست ترخ نه فو فو
تخم بادریک تخم زیتخت تخم فرنگوس در قرنها هر یک در دوم
که هر با بر در بر این موقوف بهمین س فو هر یک در دوم
مشک نمدیم چه سووده همان بیدتر بر زرده که کشند هر روز
بیدام که دیدن است کا زبان از کلام ما در دوم در قدر کلاب
طبع که بخوبی صوادج و غیره است و پدید آید در وقت خاصه
بسیار طویلت کا زبان بیدام قرنها بمانند در ربع و بیخ بیدام
کلاب در لاف لاف بخت تند چون با بیدام باند حاف
که در زنده که با لوبیک یک دلم صحت نم گرم که در خورد
بیکدر در شیر کا و تازه بخوبی و پدید آید در چینه در نیم خطی باب
سایره میان دو سه لطف بکوبند غلگ کند که در نیمین معالجات است
ببوند خطی فو تر است و پدید آید در چینه و ضعف دل بیدام خزان
آب این باب مفذات بخوبی است آب بوز در از غده
غلیظ و هواد و شی رات و خوف و غم و مشقت

در این کتاب در نیمین
بسیار است که در نیمین
بسیار است که در نیمین

بر هر یک نفس گویم در ضعف القلب یعنی سستی دل معجزه القلب
 و دوار المسک عوارضی مزاج منفرد است و نسبی آنها در اخر عالم
 در مرکبات نوشته می شود دیگر برای ابله و ثرثر است سبب نیز مفید است
 و حق بر هر در نیابت و خج تمام دلاله نسبی آن در مرکبات نوشته می شود
 دیگر هیچ در فاعل حقیقی گفته شده که در ازند نفس گویم در ضعف
 یعنی مهوش و من حالت است که از طرف بیخ دست می رود
 نموده و سبب لایق راه و در سبب حیران و کوه و لایق لایق در راه
 و در کاف و کاف از نزد جهان نموده که کوی از بس و بویزه با لایق در
 صواب کوی از راه است از در و کوی از امتداد و مفوط و اخلاط
 فاسد و متفوح از در هر سه خط که باشد علامت هر دو احدی
 ظاهر است علامت فاعل کوی با رنگ بی و خط و غیر نموده با نموده
 در بیخ و در دیگر سبب صاف چهار بهای و کوی و صاف در بیخ
 بر در سبب سید از آن نقل می کرد از جنه از جوب سبب کوی در کوی
 که مثل کوی که تقویات چهار مانک کوی و چهار مانک حاکم
 با یکدیگر از جنه بر در احدی مانک به سبب سید در بیخ
 که از انزه لفظ در کوی معوط کند و چون در رضی التوس و فوافی
 و سردی من و بدیان و سبب و در کوی و عوارض سبب و سبب
 در کوی و در بیخ
 اما طریقی محاف ایون سبب سبب که سبب سبب سبب سبب

در کوی و در بیخ
 در کوی و در بیخ
 در کوی و در بیخ

و شنبه معده بود و نه خشت و هر با هر یک بخورم لبه اللیج هر یک
سه درم کوفته تخمه آب سیب زمینی کج کوفته در دو بهار فصل
بمقدد یک ریاضه اموسه بار یک بریده درازند نوده بپزند
و بپزند و خاکستر آن از یک ماشه تا دو ماشه بار و نه کجا و با آن
کج کوفته در دو بهار است و در از راه باشد هر یک لبه اللیج دو درم بریان
بوده بعل امتحان کج کوفته در افیم سیاه است بار یک ششم در هر یک
معدده مسدود کجا و بصل در وضع المعده یعنی در شکم
از از گرمی باشد عدته آن از دونه دو ذراک است در سبک و تن
باید باشد عسله کاک سفید بکدرم طباشیر سفید سمان بر یک ششم
مصلح یک درم بپزید بپزید از هر یک سه درم بمونن اوده است
این تخمه نبات سرد از شیمی است تا صفت نبات کج کوفته در از خفلاک
با بر یک از هر یک چهار و نیم درم بپزید بپزید از هر یک سه درم
بخورم کوفته نبات نیمون در سه تنقه و لقمه نبات از هر یک در دو درم
فرد در دو و نفع و نفع و نوزاد کج کوفته در از هر یک از هر یک
عدت آن ضد عدت است عسله کاک سفید نبات کج در با یک
با بر یک بپزید بپزید از خفلاک جو کجا از بخار از هر یک
چهار درم آنوزه بریان که یک درم هم سلا صلبه که دو درم
صاع و شام باب فرورند در زلف معده و خلد در شو و معده
قوت دهد و رستهها از خفلاک چهار درم از طبیعت عدت آن در دو درم

معدده

عقده و غیره

معده وقتی که تسخ و کورنش سینه زکاو و بین و در دوسر
 و در دوار و سرد و سرخسته طعام ناکورای آن و در رفه ترکش
 و بیخه یقی در نژدگی زرد و کبود و کرف و کاه بیا ماند
 که گوشت در و خشک می باشد و فرجه بین تلخ و ترکش و سوزن
 و میوه خشک می خورد و بدن و کورنش دست و پا و خاکش و موات
 بدن و کاه خلی که سر آمد مخلوط به بلغم باشد و لغت و نیز بین
 آن علی سستا و آمده کوفه بخته سهند و شک هر چهار برابر
 موز و کوفه نهار نیم کوفه یا نیم درم بخورند و بالیه آن آب سرد
 یا نه کاه و از آن املیت که باقی باشد و موز کوفه در افراص
 حین نیز فایست دیگر موز یک نیمه در نه سکه تر از زرد یک درم
 کوفه و بخته بخورد جمع روق املیت سفاف است و کوفه
 در بر نام کول نمید در د معده که بعد طعام نزدیک تکلیف حادث
 که خلیه بکوبند و کوفه در او در کاه از خسته و هر که بخورند
 تا در کوش بر ساد خون سرد شود سعی که کف بهر الله خورند در دم
 تا در دم دیگر بکوبند و بخته ترش و سرش و دم این کوفه و در دم
 رسوت دوازده درم این کشته دوازده درم جلد و بیجا
 کوه با بد و در این کشته زرد در دم تا در دم معده
 سینه کته خرد و در دم نموده درم ز کاه موافی طبیعت بر این کوهها
 دیگر نوای پر و درم و سلیمان مین و قلت طعام و اشتها نافع است

در وقتی که در کورنش سینه زکاو و بین و در دوسر
 در وقتی که در کورنش سینه زکاو و بین و در دوسر
 در وقتی که در کورنش سینه زکاو و بین و در دوسر

وقتی که طعام
 در پدید آید

و حقیر افزاید و دیگر مسکنه بیج که نسج خلق در این کتاب نوشته شده
 خوردن نان است و فلک چهارم در این کتاب موعده در این سخن ما
 عدلت آن است و تشنگی و کرب و خستگیان و سوزش زبان و کوفت
 و سرگی زبان و تشنگی و ضربان موعده و طبع درم در قی و سبب است
 طعام است و علاج فصد با سستی یا اسهال و موعده کوفت و سوزش زبان
 از بر بخوریم در آب کائنج جوش نیده بدهند یا در سبب کائنج
 حل که مضمون که مضمون کحو تا طبع نرم شود باز مضمون سبب و عدل
 نغذارد جو تر است که و برابر قدر از صفوان است که بر او موعده
 غذا کند و در از صفوان با عدلت مذکور بلخی دهن و خشک نغذارد
 زبان شیر با نطع است جو یا شیرین مضمون و نغذارد از بر یک
 یکدم حل مضمون خورد و دیگر در مضمون و سبب ادرک یک یکدم
 باب گرم نه بار است روز دهند قوی و غیره سبب و دیگر است جو
 آب در این مضمونش با مضمون مضمون مضمون مضمون مضمون
 سبب و در دغاب مضمون مضمون است و در از نغم مضمون عدلت
 نرمی و با سستی قی نرم و کسرت سبب آن است دهن و سبب است
 طعام و انتفاع شکم و نغذ زبان و روع و قنط در دهن مضمون
 نفس و تشنگی و غلظت در قش موعده و خورد حرارت و تشنگی
 مضمون و در درم جوز الفی یکدم غلظت یا یکدم سبب است و مضمون
 نوده و یکجین ساده می نماید موعده مضمون و نغذ زبان مضمون

شیر

جوز
سبب در مضمون

بوسه

چهارم

روز

چهار تا شش روز در کلب و عنق کاشتنه و عنق با مان
 تر دارند باز مصطکی ربع تولد ترند بقصد محوف خورشیده نیم تو در کلب
 یک توله در آن خمیج کربن جسمه با شانه مقدار نخود دو درم به آب سرد
 کوفه برابر فرغ تخم و صحت مطلق فایده هم کله برده و یک با مان
 انجور و سیب هم مدام روغن با ام یا کبوده و نم درش زرده نار
 آب حوت زده تا چهار تا زمانه صاف کرده در ظرف کج استعمال کند
 و هم سیر کند در وقت شیرش کله برده در سربسب هم مقدمه نشان کند
 باز بر آید هم هر روز از یک تا دو نیمیم یا و نباشد بخود را بود آوراند
 علیست آن تریک رنگ و روی و کله برده رو سخته اما کاس
 علاج حق با بیان منو خیا خیر از یک تا دو درم بدهند تا آب کله
 بجهه روغن با ام کرم و خمر و مانع حاره بمانند و کله برده درون
 و از روغن کله برده و غذا آنچه آن که در آن دار چینی و زرد و کله برده
 بخته بماند فصل سوم در وقت صبح که استه فایده اند و خرد بود
 و با کله برده هر آن در آن کله برده هر یک نخود هم بماند در آن
 مصلحت کرد و مصلحت بود که خمره سندنز رحمانی بنشیند انجور
 کله برده کله برده هم کوفه خسته بماند چهار درم کله برده
 بیامیزد چهار درم کله برده و کله برده و کله برده و کله برده
 نیز مافع و کله برده کوفه در آن حرارت و وقت کله برده
 تصف موهه نیز فایده دهد نسخ آن در وقت در کله برده و در آن

کله برده
 کله برده
 کله برده

بالیس

کله برده
 کله برده

سندل سفید زعفران دارچین ابله گلشن بلبل زردانه
چند بنویسند خس کنکول جوزویه کافور نیم سیخ
بنوعه صحنه چند ادویه نبات آمیزند و در دم باشته روم
از نبات میخند ادویه بکنند و دیگر بنویسند خنک
در کتب معتبره و آن است که صبح از یک حرکت بلوغ
خورند دست نالی بنهند از نبات شیرین که در نقصان
از یک تبص و دفع خلط اماره اند بلبل زنجبیل
سخته باغچه سیاه حب زرده نیم دام جملو دیگر بلبل
از سبزه باشته باغچه به آب جوات دهند از کرمی
دیگر صدف باغچه غلغله غلغله از دهر یک
آرچو صفت و دم و کباب یا زرده در دم بویست
زیند نوس از قومه اماره اند بر جیره بهند
در جوی نریک زده در دم بویست صحنه
پیش از طم و صبح و صبح فل منصفه است
غلغله است هر سه مخوف آن ظاهر است که
زرد روی و شکر و زرد روی به بر آمدن
مکود روی ظاهر شدن خلط غلغله
در دم در آن هر حال از خون و غلغله
در جوی آن تراش فی و شکر و سکه
بجو زنده اسهال است

بخت

تکرار در

ضم

سینه
دانه
دانه

خون

سایه کرده

کتابخانه
موزه
تاریخ

۱۰۰

برایا

و حرارت و سردی و زانف است و دیگر ملک اکثر انواع سوزان است
 و لوی خورده شود تمهید کناره مغزین و نوز فلفله دراز منزل مفید
 کبیل تنبیه با کله کله و فلفله بسیار است و سه کوفته کفوف
 ساقه معمول اکثر اطباء و مندر است که در است با شش است و سه کوفته
 با شش کفوف کند و دیگر در حش می هر قسم که بر هر هم باز و مالا با فصل
 ساقه کوفته کفوف است درم فلفله بخورند بعد از شستن بقی کوفته
 نیم کوفته و لای خورده کفوف با پوست گرفته کفوف ساقه با شش کفوف
 هم می آید بر نیز از خورده کفوف با پوست کفوف میس از مضم اول از آن کفوف
 و انچه در حرف شستن است دیگر اصبغ و تر از بلغمی خورنده و فلفله
 هر یک یکند فلفله فلفله فلفله بار یک کفوف بخورند و کله کفوف
 در آنه ای که کفوف فلفله خود خورقی بولت ترنج هر یک در فلفله
 نبات شش درم همه کوفته سخته و در درم کفوف بخورند و دیگر
 بلغم که قسم از حویست سخته کوفته در آن کفوف و کفوف
 در یک یا دو کف که در ظرف کفوف و مان کرده به سرد کنند تا کفوف
 برین یه همان آب سرد هم تا چهار درم به فلفله جند زنده علمنا میزند
 و دیگر کفوف شش مضم نوز صاع می کند و به این جانان کفوف
 بلغم هر روز در درم کفوف بخورند و دیگر کفوف
 سخته خون نافع بود دیگر کفوف که از آن کفوف
 بر آن کفوف خالی که کفوف کفوف کفوف کفوف کفوف کفوف

این کفوف در
 کفوف کفوف
 کفوف کفوف

این کفوف در
 کفوف کفوف
 کفوف کفوف

این کفوف در
 کفوف کفوف
 کفوف کفوف

این کفوف در
 کفوف کفوف
 کفوف کفوف

فی دایح کرد و طعام در معده نماند سهاق مذکور هم زیره درود هم

کوفته بجنین نم نوزد یک مرد بخون و حلال کفیم در سینه نه بد ...
اخلاط را سهاق وقتی هر که معده بود که و خنک واریه اطراف

عارضین آن کرد چون افراط توفیق و برین نیست زعفران و ...
بالنسب بسیار باشد غلغله تیون کا قدر خنک در دهن نوزد و در اوله

ضد بقدر نور تو بزرگ طلک کند در از بلغم باشد طاهر بلغم علامات
بلغم است غلغله ملک ز بجای انکوزه بر میان شکوه اعلی است اوله

بلبلید حکم را کوفته هر یک شده باشد تا چهار باشد بشیره ترنج
بسیون و بشیره ادوات و بشیره اسیر وزن مبلبلید نسیمه انواره میهمه و

بد بپوشه و غصه کوفته در حوز الهی تکدرم سئیده در آب حل که حکم
فی ساهو بعد از فی جند نیمی که از آب انار بخورد و دیگر غمزه نوسه فرغند

قاصد بریک بندیم نوزده بعبان اینچین بخور و سرد در دزد کرده که
نیز باغ است بر نیز از انگذر حیرت و حرکت در آب نوشیدن غلغله

در فواق قلع بلبلید که بندیم چکنی کو بندم غلغله لم است در ...
انست که بعد سهاق بسیار و یاقتی بعد نیمی با قراط عادت کعبه

و باید حرکت بی اول غذا را غلغله انتقال اول فی کف نم تا در دیده غنی
نگذاتی از دخی شده بهتر و اندر حوضه حو کوب بخورد و بیات هم

زاده در جام بر کند و مثل شا کو و دین نکشند و فرو برند و دیگر
از دما کشنی شود در طرف تمکد و نیز کرده باشد آن اخگر کرده است

دودان ایرانی

در دزد کرده
بسیار از ...
در دزد کرده
بسیار از ...
در دزد کرده
بسیار از ...

و در آن در دهان گذاشته بکشد و دیگر ماستی در بر آن گوهر
 کوزه آب خورده اند از همان آب بخورد و دیگر میز آن کوزه
 یکمشته در بکشد حیوانات امیخته بخورد و دیگر آنکشت معده باشد
 امیخته در بکشد بر مفاصل و کوفته بر آب خوردن نافع است و دیگر کفار
 بریان در دهانت با قند سیاه فرو برند و دیگر کوهنوخ که از رو چار باغ میسازند
 کوفته بر آب مایه مات نم داده در جام بر کند و در دهان
 مثل تانگولت و فرو برد و استخوانها را حللند بر آب
 مرار تخم و قشیر میبار معالجه نماید که جای از متفقت نم
 و در دهانت و از دهانت در آب انداخته جای کفشد و در
 آن دیگر مسکه و سفید بکشد بر معده ماند و مسکه بر روغن نازد ام
 بخورد و بر مفاصل انداخته عربی و غلیظ لادم نفع است در
 فرب نوع مسکه که کاهه سکرم نم شود و خرد خام از رو آید
 و کاهه قشیر کرد و چون گفته شود مخوف است علیحده زنجبیل از رو
 رده در دادم در جهت دادم از دهان کشته بعد از زنجبیل از رو
 گوهر دو نیم دادم با دونه بخورد نفع ظاهر خواهد شد و دید ما را
 مسکه کوفته موم کس نمونه با رو بومی اشپس از رو جو گوهر چال
 موم را بر کوفته بکشد از کس ماسته ماسته ماسته ماسته بخورد
 و دیگر مسکه در کوفته در دهانت که از رو خوب است یا جانور باشد
 از موم کوفته در کلات سرد کند یک حصه از آن و دو حصه جادو تر

در کوفته
 در کوفته

سجی کرده اردو بیخ تا یکبار فرود بر دو دست بوز ما نماند روز
وقه کوه در سنج و دیگر سنگ بصره مرتبه دراز از انار ترش شده مار
در آب انار شیرین و ده بار در آب کهنه سرد کند مواه تهر عاشق
با کلاب سخته و جبهه و یک فرود و خوردن قدری نان
خیری و مکه تازه بخورد تا یک هفته و درین سه روز نان نپخت دیگر
را در ظرف یک لعل حکمت کرده بوز دو هموزن مکه کهنه سرد کند
هر روز بعد خوردن غذا برنج نپخت با اجزای باد و کاه و دیگر کلاب
که از درین علت نماند نافه و ترکت ان در مکه کهنه نپخته می
مصل دهم در خلطه ترش از سنگ ترش گاه قبضه گاه اطلاق
و گاه منهنم دفع کند و گاه به بعضی بسیار کشند و گاه به بعضی
در سوز آبله قسم در بعضی اندک کم باد و از مغای را خلطه نماند
علامت او در دوران موضع گرفته اطلاق کند و بعد از آن غش
حاصل کند و منافع کف فو حلط را از آنجا با بهان ازوار
می آید اگر بطریق غیبی بکوز و وقت دهم می آید از صنوبر
و در کف تصور می آید از سودا و اگر درام بود از بلغم اگر در و در او
صی می کند منو ننگ و ام با ندره انداد در بعضی اوقات کند بک
اندر از خوردن علاج برای بر تم و مور و ضووی که بان حرارت
باشد این خوف صاحب منتهای مجرب فرشته است قبول تخم کوز تخم
خشک تخم حاض حب لاس تخم بار از برای کند موای است قبول

بکتاب از این

هم را ببرد و در دم رب به پاسبان یا مورد بخورد و سرفه را ببرد
 دیگر این طبل بر او سخته است که آن صندل کا و آب گلاب
 گردانند تا بر تو طبل بماند دیگر ابی بلغم و سودا سخته و خرد
 تا گیسو هر یک در می آید و بر بیلد مور زنجبیل مورج چینه سونگه
 و بنیان سونگه زیره سفید هر یک در می تنگ یک گل دادی
 بیلد از مغز بنیان انار داره لجه و در یک سه درم شنید
 هم را کوفته بیخته نکند و درم سکر آمیخته بخورم تا بگوید
 باب فرورد و صلب یا زلوم در بیجی شدن ناف باید در
 جوق اینست از کتب یونان و هند مفهوم و کسیر الوقع است و بعضی
 معانی است آن به تجربه در آمده و سبب حدوث آن برود شش یا گریز
 و حرکت سخت و ضربه و سفتی و از زدن یا از باله نشسته
 آن نقصان رشتها و اسهال گاه گاه بر و بر آمون فضله و غیره
 و نفخ و ضعف قوت و حرکت در غیره بنایق حساس خائیه
 و نیز می شاید از ارجی او درین و بسن جگر و ایقان و سینه
 دیگر بکشد در او در خون کا و محفوظ کرده بافت سیاه امیجور
 دیگر چون کا خدی را بریده پیاره کند و چشم بر او زده گاه
 آن سوز که بر میان کرده بر کند و از آنکه بر خاک کسیر گذرند
 بکشد دیگر بکشد و سخته اجزای برابر کوفه محله از ارجی سما
 گرفته لقبند سیاه گند حبه لته برو کا و بخورد زمین سلس

اینست که در کتب یونان و هند
 مفهوم و کسیر الوقع است
 و بعضی معانی است آن به تجربه
 در آمده و سبب حدوث آن برود
 شش یا گریز و حرکت سخت و
 ضربه و سفتی و از زدن یا از
 باله نشسته آن نقصان رشتها
 و اسهال گاه گاه بر و بر آمون
 فضله و غیره و نفخ و ضعف قوت
 و حرکت در غیره بنایق حساس
 خائیه و نیز می شاید از ارجی او
 درین و بسن جگر و ایقان و سینه
 دیگر بکشد در او در خون کا و
 محفوظ کرده بافت سیاه امیجور
 دیگر چون کا خدی را بریده پیاره
 کند و چشم بر او زده گاه آن
 سوز که بر میان کرده بر کند
 و از آنکه بر خاک کسیر گذرند
 بکشد دیگر بکشد و سخته اجزای
 برابر کوفه محله از ارجی سما
 گرفته لقبند سیاه گند حبه لته
 برو کا و بخورد زمین سلس

او از نافع که بر تو برهند
 مویز که در دل
 نه تا به قوتی که ایکن
 را از ایقان بخوردند
 گندم ناسون روغن
 در روغن بنفشه و صندل
 و از ایقان بخوردند

باب سیمده در کف برد دست و با مجامد دیگر استقیاب قین که
 در آخر خنده مذکور میشود و درین علت نیز با مع است فصل دوم
 در دفع مغده اگر طبعیت نرم باشد با صفت در مطهر عام مسمی اطعام
 مملک و زیره و کافور رس کرم کرده در پارچه بسته بر موضع وضع
 کند و اگر طبعیت نرم باشد با لیون بریان بخود شیرکتری بر یک
 دو درم با یکدم مصل نماید و اگر سخت تر باشد هر چند در اثر برش
 نباشد مضطرب که با انگشت برآید و همچون زیره سیاه است
 خافه دیگر اردتالی که در وی قدری بای بر یک و مملک
 و سیاه و زنجبیل و انکوزه انداخته بر تابه بکند و بخته نیم گرم
 بر شکم بندد و دفع سول است و دیگر پنج هلیله حبه جو بهار
 استیسی که بر آبی بر آبی کند چهارم تا ششماه باب پنجم
 دیگر انکوزه بریان بخود مملک بریان سه حصه و پنج حصه سول
 چهار حصه زیره پنج حصه هلیله شش حصه بهر سول هفت حصه کولم
 هشت حصه حله را اسی کرده از چهارم تا ششماه باب ششم
 بخورد و بهر صبر را با مع است دیگر برای درد و دفع سنگ
 شکر و سبزه که سید با کاندیر سه حصه رس کولم مانند هر جو
 جبر جو را سه سول که بچند ربه نمون و آن بر آبی کوفته
 کاندیری مع انکوزه بسد که بریان در صهاره پوست درخت سینه
 سخی بسته کرده

در دفع مغده اگر طبعیت نرم باشد با صفت در مطهر عام مسمی اطعام

در دفع مغده اگر طبعیت نرم باشد با صفت در مطهر عام مسمی اطعام

سحی بلع که بقد خود حب نهد و در کج نخورد و فصل سردم دو
 فرزند یعنی کثرت ارضه نهد و کار نمودن فصل بود تقید این
 بصوف کفایت و اینجاست بویست بلبه بلبه امله مضطرب زیره
 ناخواه اندر نخورد و کلان و زنجبیل فلفله سداب برکت
 بوزن برابر نبات برابر بهم بوفته ناشنا از سر درم تا بچند دم
 بخورد و بکسوف برکت بادخان کرد و جمع المفاصل هر روز
 مینود در وضع انحراف تا شتر عام دارد اگر فرض فروردین باشد
 منجر است تمام کج طبع شود فصل چهارم در او اوطاع طبعی
 یعنی تشنگی بسیار از بلغم شورمانه عدس است که راحت باغبان
 از بزرگ کردن بر تشنگی و مزه دیند سحی ترش یا بوزن باشد
 عدس شیر خوردن و غسل لیسنه و آب گرم نوشیدن و اگر از جلا
 معده باشد با زردل و عدس صغیر بود عدس است آنرا
 یافتنی از آب سرد و هوای خنک و بنحو دهن عدس شیرم
 کاسنه و خرفه را شیرین کرده بخورد و بکسوف سبیل منجی
 دفع حرارت و در کتبت نیز فایده نماید طرفین صندل
 آن است امله منشر با و انار در طرف کند شیرم یا ز امله
 با و انار در امله خشک انداخته جگه گرم نقاب از نه تا تمام
 آب در خورد و امله خشک شود و بجهت ده تسقیه بدید اگر تازه
 بهم بوشد با جوش امله تسقیه مذکور بدید بده یکدام امله خشک

در فصل سردی
 این در فصل سردی

باید و ضد سفید و اللج کلان و خورد هر یک یکدوم مصرع سحر
همه در سینه صاف کرده در آن امه مسوق امیحه مقدر کنیز خود
جبه بندویک صبح بکش م در دهن و این دیگر صفا ضد خراش
خرق سبز هر یک یکدوم باب سبده تخمه بنهید یکدوم
و آن امیحه دو انار آب نمزوح نماید هرگاه کشته نوزدهمین
آب کوزه دیگر منقا بوده بملیه سب که برابر بوزن هم دام گرفته
در یک انار آب کوشند تا شوم جبهه نماید صاف کرده
و نوره کنند دیگر صفت که اطفالی حرارت کند نمویم خیار
ششدرم اصل انسونی ششدرم تخم خرفه سه درم همه سب
کوبه سخته بپفیده تخم مزج بسوزند و جب کنند و زیر زبان
دارند دیگر بقرید قوی است یک منق چهار ماهه باب
سبده صاف کرده قدری کلاب مطم مزوج نموده بخورد
دیگر همچون که مسع الخردار و سب بنیت سریع اللیقا
رفع تیتیا و قبض کند و آسینا ابو و تقوت ماه کند برای
جگر رافع است ادرا بول نقد تخم سریع اللج خورد گوهر و سادر
پنج بند هر یک یکدوم موضع سماه هم آمده دام منق دانه سر اوره
نیزه دام مصرع سماه و چهار دلم کلاب حبل دلم منق باب
ششدرم و باره شقیف رطوبت نموده با کلاب سخی
بسیع نمایند و از باره کورر منق مصرع را با کلاب بر سر لانی کورر

صفت کلاب
صفت کلاب

صفت کلاب

صفت کلاب

صفت کلاب

صفت کلاب
صفت کلاب
صفت کلاب

صفت کلاب

از صانع با لایحه بگذرانند تا از شش باب کرده بعد منقحه مسجوق
 و میخند لغو نام آرند و ادویه بر مرنند و تمیز کف می ترند و لایحه بدارند
 باب بیستم عسل و عسل بود و مسکن منقحه بقال نهادند در زنی
 اللامقایی یعنی لیدین از عسل و طیخ منقحه از زوده و خوشه منقحه
 است که از عسل بر عسل بخورد و لعنه بر آید و در روز شکر کرد و حلیه
 سینه بود و طرف کاه کرده سرش و حکم سینه بخورد که در دوزخ
 منقحه بکند ملک باب بخورد که گاه بخورد ما کشی سینه با حیوانات
 گاو که چکه کند باشد بخورد سر از سهال غوغا منقحه باشد از کدو نام
 و در دم منقحه است و دیگر که در ادویه از خواص می خورد
 طلب چهار و چندم در آن دو توله نوره برفت با سر و کند طلعه فاض
 یکدم نوره پنج بار سرد کند و این بکند که نه بار سرد کند از آن کلاب
 و دریم دم بخورد هم علت باب اخذ از عسل زایل کند و این
 از خواص منقحه است فلان هم در سج و در حریف کفایت
 لغول شیخ اریس زجر در روده است بمطافان بر خاستن هر با چیز
 انوک خرد شو و مثال نیال صریح و آن رطوبت باشد مخفی بایست
 سرخی خون اغشته و سج خراشد که روده است و زرد صفرا بود استندای
 تشنگ و حرارت و نورش منقحه که گویا بایست منقحه است از آب سرد است
 باید حلیه سه دم تخم ریسمان بریان کرده بر او حلیه حرب کند
 و بخورد همچنان اسفول از آب باشد غلظت روده که در نهر مگر گویند

در کتب
 از خواص
 منقحه
 است
 و در
 کتب
 دیگر
 نیز
 مذکور
 است

بمشکات غوده نان شریذ کرده کجور و در لیسک کمر است و
رخت نافین با شیبای گرم شعلی کزاز چسب نغم چون نصف بناید
کلان در آب بنیده یا بکدام شهد انوشه بخورد از صبح اف
ذخیره و سنج ناف است و بر رخت الدم که نقیض است نیز است
خصلت یک توله بهلانه نه باشد از مرد و عاب بر آرد صف غوده
کماست بر درخت بادام اضافه کرده نیکام بخورد فواج مالک و کراوان
را بخورد که سیاه بر رخت با آب بکشد همه از فیه خوردن نمینویسد و یک کوزه
وزیر سفید سوزن بر یک سمدلم کشته با آب بنیده صاف کوه بخورد
و اگر آب کتف از صباغ بهمان آب بنیده بکار بود نیز خورد و اسهال
خون از رخت ناف است دیگر آنکه کلان بکشد بموزن آن بناید سیاه و در
سفید و سیاه بر هر کوی غوده در قدر آب بناید صباغ مایه در
بهان آب سخی کرده بخورد و دیگر کوی بهای بکشد حرارت شرکده بدست
مایه صاف بخورد کوی اسهال خون و بلغم و بیانی است بر درد فیه
کند بر هر از رخت و جوی شود و غدار غلیظ لادم در نند فیه سوزن
در اسهال از حرارت بناید غلات شکر تشنه و خشک و پس در آرد
در می بر زر علی کسیر خشک بریان کرده سمدلم بخورد اگر از کد
باشد غلظت فیه علوم تشنه و لعاب و نان و سفیدی و کرد بر کد
علیه سال الطیب عمر چهارده ساله با آب سرد بخورد و دیگر کوی از لیسک
زیره به و سفید پیروز زنجبیل در فلهان انگوزه بریان است کوی

بمشکات غوده نان شریذ کرده کجور و در لیسک کمر است و
رخت نافین با شیبای گرم شعلی کزاز چسب نغم چون نصف بناید
کلان در آب بنیده یا بکدام شهد انوشه بخورد از صبح اف
ذخیره و سنج ناف است و بر رخت الدم که نقیض است نیز است
خصلت یک توله بهلانه نه باشد از مرد و عاب بر آرد صف غوده
کماست بر درخت بادام اضافه کرده نیکام بخورد فواج مالک و کراوان
را بخورد که سیاه بر رخت با آب بکشد همه از فیه خوردن نمینویسد و یک کوزه
وزیر سفید سوزن بر یک سمدلم کشته با آب بنیده صاف کوه بخورد
و اگر آب کتف از صباغ بهمان آب بنیده بکار بود نیز خورد و اسهال
خون از رخت ناف است دیگر آنکه کلان بکشد بموزن آن بناید سیاه و در
سفید و سیاه بر هر کوی غوده در قدر آب بناید صباغ مایه در
بهان آب سخی کرده بخورد و دیگر کوی بهای بکشد حرارت شرکده بدست
مایه صاف بخورد کوی اسهال خون و بلغم و بیانی است بر درد فیه
کند بر هر از رخت و جوی شود و غدار غلیظ لادم در نند فیه سوزن
در اسهال از حرارت بناید غلات شکر تشنه و خشک و پس در آرد
در می بر زر علی کسیر خشک بریان کرده سمدلم بخورد اگر از کد
باشد غلظت فیه علوم تشنه و لعاب و نان و سفیدی و کرد بر کد
علیه سال الطیب عمر چهارده ساله با آب سرد بخورد و دیگر کوی از لیسک
زیره به و سفید پیروز زنجبیل در فلهان انگوزه بریان است کوی

بر کوز کوی بریان کوه

برابر است برانی کرده بر بزرگ هر کوفه سخن گفتا بود و انی
اسهال است ایضا و دروغ کا و سحر نو رسهال دفع نموده و در مایه
اسهال که از این است تا دفع نماید بند باشد که علامت دفع یافته
و در دفع کاذبه و پیاپی یک بند نه همه تا که در این کفایت
درد و در شیر نموسه بالابو نموده ز کجای هر وزن برابر بقدر
یک توله تا دو نیم توله در شیر و دو دو لیم آب بچونند تا منتهی گردد
سایه صاف که بخورد و از حرارت در آنجا است از بخار و خش و گشاید
دیر گوشت هیچ اینه سو که نه اندر آنس که فریم طلا کند در کار
اسهال موقوفه تا چه نادر است بوی آب که در کما خرد و دروغ
تریش صلا که گوشت افلاطون و کدو کنار با بلند که در میان
ان شیره ادوات نیز نماید و در اسهال مویز جویان مرد و حنظل کتان
جز مشتمل صفت میباشند که هفت ماه تا دوه ماهه ساخته بات
دفعه قال کرده که در در اول هر سه که اسهال موقوفه را مذهب
قوی و در شیر باین نموسد و در شیر که در زنجیر و شیخ مذکور
شد نیز در دفع اسهال خون است و در برابر اسهال سخت که با مایه
گوشت گوسفند باشد اطمینان خوردن مویز بادانه بخورد که اندر مویز
از آنجی در سب و در خرد و یافت و قد حنظل در آن نم که سب
تولد نرم مایه بلغم است که از خون بود و در شیرها هم غله میدرا
می شود مشتمل گوشت و نخود و گوشت و شیر حنظل و آب شش نزد هم

۳۹
در اسهال مویز
در اسهال مویز
در اسهال مویز

در اسهال مویز
در اسهال مویز
در اسهال مویز

در اسهال مویز
در اسهال مویز
در اسهال مویز

طعام غندور و خنثی طعام و امثالده و صابغ و حمام بر امثالده
و بد بعضی خنثی از رانی اسپهال شود و در روزه نگرش از بد
اگر ماده در روزه ذائق است از حبه دراز و موضع حیات است
کم در زرباشد مبداء شود و علامت آن خنثی و طوفان و در وقت
معهده و سنه و سرفه خشک و بگوش طبع و قوی و زردی رنگ
و سرفه حشم گاه گاه کبوتر است عارض شود و در وقت و گاهی
و قهقن و لغج شکم و بوی حلق و چون امثالده شد بدین در تمام
و اسام عارض شود و در وقت طوفان و تاریکی مثلاً بالجو کما و در
و هشتن طعام بر و جلد برین دین و حین و زردی رنگ
و بیم بودن دندان در خوردن دندان و خنثی بسیار در تمام
و تمام بر و کما در کما در اوقات و اگر ماده در
روده قولون و اسهال باشد کم مبداء شود و بوی در وقت
ماهات برضی باشد و بوی بگردد و مانند در وقت و در وقت
نماند و از هر علامت در بر وقت و نشسته است و علامت
خاصه قسم اول بی شکم و بد دلجی است که شکم و خنثی
قدم کند و حالت نماند است عارض شود یا علامت صریح مبداء
شود از حبه موجود آنچه اما کف نباشد از ماده در روزه مستقیم
بود کم خورد مبداء شود علامت آن خارش لوزه و نرمی طبع
و ظهور آن در بر زرباشد اندک که بر این گرم برده در امراض

خصیص

جازه اهدا

علیه بار بر یک یک قند است باده زرد بر آب کوفته
سینه خندان باد و نه کا و فرزد و زرد دیگر از یک سینه است
درخت انار از این باده فراشته و یک دلم در سه باو
آب بخت خند تا چهار دام ساندسته زرد سحر و دیو لک
کاه سفید و این کشته از یک سینه درم تر نهید چهار دلم
کلو بکدیم کرمی حباب سینه بیلد از فلک کوه چینه بیا
دانه بر یک سینه درم جمله بار یک است که کوه بخت دراز
کوه تر بهله و دیگر نیم است بچهار سینه کوفته در کف زرات
خوشه دار در مژور در حلال انار زرد و بر آب خوشبو کرمی
تا یک سینه بر یک درم نیز انار و درم غلوه مند و لقمه کوه
طیقه سحر از برخان و بندوک و بوسه و قوت باه و چشم
نیز نافع است و بر این کرم حرا و کوه در کرم لعل منو و شیر
سبزه و دونه و سیاه و درک بتول کجا که هر سه است در
مقصد نذایا ز با به سینه خند بر دراز و دیگر سینه با کوه
سحر کوه کوشید بقیه بر نیز از سینه غلط و مودات نغم
فلاک هم در خد که سینه سول کوه خلع بکوه سینه درم
کتاب نور بر این بگوید و بخوبی و در این جهت دیگر فصل
سینه درم نموده باب فرود و دیگر کشته بکرمی است سینه
کلسک جو که بار بر آورده بخت از نموده تا نه ماسه باب

درم
کوه
سینه
بکرمی
است
سینه
کوه
خلع
بکوه
سینه
درم

کرم

گرم بخورد انواع خلد در دسینه و نه تو دیگر سدر و نه بند
 انجیر از هر یک یک گرم در سه و دو دم آب بچسبند تا ماست
 حوضه مانند بارانگیز و بر آن کرده دو مانت سبک چهار
 و نعلن کرده بخورد و دیگر در آج که برابر باد و سول فزونی است
 بله که معقود باشد چیزی موالوت نماید باز معاوت
 نیکو و در وقت درویم لقمه است آفر آن بیکه حمرنگ
 است که کاک بلس ششم نور بکشد بکشد آنکه نموزن
 برابر قند بکند دو چند ادویه در جاشته قند حب مند
 بوزن یک توله بالید طعام بخورد و دیگر بکشد بکشد از جوب
 مک بلسی اجمود ششم نموزد بوزد جنین بر یک یک گرم بیکه
 همت دام صدیه تا که در سه سه لوفته بخته توان بیک
 حب مند و یکن لب طعام بخورد و دیگر نموزد کوه سکی فام
 یک برین که سبزه مات کم بخورد و دیگر حاک از آرد و آب
 بمقار باشد هر دو ساق ایستاد که بموزد یا فوطه کک بسینه
 کربس قین مجید چه سب در هر ساق آورده به مجید تا دم
 ناب مجیدن میاورد همان حالت بر زمین هر دو ساق ایستاد
 کند و فوت و نور بکشد بخورد ایستاد ثقافا نمودنی الحال کشف
 ظاهر مکه و دیگر چه مقدار بکشد در یک خورد کت از خسته
 بجا نیز در ساقه کف اهل خون آب باید آید صابون نموزد

مقار
 خانه کوه در بانه
 و غیره

مقار
 خانه کوه در بانه
 و غیره

فلفل نموزد

فصل ششم در قویج و لادن در او دود با برفن و صفت

چنان سخت نوزد علاج در سینه که درم با نور باد مویک مخمزد یا نور باد
 مرغ بود و ز جیره نور خصل کون برابر با آب سائیده قدری افسون داخل بود و آن را در وقت که او
 کرده گرم نموده بر شکم طلا کند و با بدی آن بزرگ سید را بخورد تمام عیال
 صباح از نادر احتیاط کرده یکتا دیگر اگر در درد شدت داشته باشد یک
 بجای در دوده قدر باروت مالند در سینه درد ساکن شود زنی حامله را
 قویج که به نام عیال به دیگر سه چهار انگشت از پاره چم که در سینه و این
 در آن زمان نوزد نوزد که از اول از شیر اگر سه روز تر کرده باز
 سه روز در شیر تهر تر کرده خشک کند و مخمزد و سینه تنه نگاه دارد
 بوقت احتیاج از دوده لادن تا به این نوزد دیگر که کس غولش را بار و
 کاو سائیده شافه سازد در حال یکساید دیگر صابون لاهور را بر عیال عمل کند
 دیگر با دران بگذارد و فرقی نیل نوزد که در یک سینه که به برفن
 یکساید با و چون نوزد تا به نیمه آید و تو را نوزد خیار خنده دران مالیده و صاف
 کرده سه نیم بار در روز با درم اضافه نموده یکم خورد و چون راحت شود
 آن نوزد را دیگر نگاه که پیش بسیار بود و با و نوزد با بید که بود
 سینه که قدری با صابون کرده یکم بر شکم طلا کند و نوزد مخمزد میوه سینه
 شش عدد با صابون کرده شافه سازد و در وقت که در دود دیگر از این
 جو که در سینه نوزد تا به نوزت بد باره به بید که در سینه
 چهار درم به درم نوزد نوزد سینه تا به یکم خورد

و در وقت که او
 در وقت که او
 در وقت که او

در آن مایه و غش و کما و کوز در محل قوی گردد و دیگر جنبه که در خلط مملو
 چندی می ماند و این مایه بر سر از انبساط قالیقی و قوی کردن و از خوردن در
 انبساطی طعام و از جوش فصل اعم در کوزه گرم و در آن آب که از بلغم و آب
 و خون جدا می شود آنچه از باد باشد که این مایه موضع دیگر انتقال کند
 و در از بلغم بود مثل شکم در یکی مانند مصلح آنکه در میان موده
 که در جگر فلوین که گشنیز را محمود هر کلین را با دانه متنز که مایه جگر
 جاب غلظت نک بر نوع همچون ملک سوخته جوهر را جگر بلغم
 انبساط که جوهر مملو بود بر زره پسته زنی بر لور کوفه را یک
 کس که با طعام در دهن خود در وقت شقیه از شره سرخ یا لور
 داده و در دهن غلظه و وقت صبح لیکن غلظه با آب گرم خورد
 غلظت یا باد و بد بضم و در کوزه و به باد و لقمه و در سر لقمه شسته کند
 دیگر حالتی که در دهن در جگر و لقمه آن که خندان وقت صبح
 صاف بخندد تا از بجهت موده هم خنده خود کوزه شکسته تا از
 دیگر تا از قند و لاد که گویا خندان به هم در سر جگر نده یا سنجید
 که در اجتناب طشت مملو شده است تا با آب گرم در ارض جگر و سر
 منجمد چهار فصل بعد لقمه در استفا و این مرض است خوف
 تمام اما سیده شود و خاصه روده با طراف و شکم و آن شسته است
 بنزد جلود هر که شود بر سر گویند و در دوزخ نیز تا سینه در دوزخ
 یونان طبعی ذوقی کوی کونید علیه هر سه شتم غلظه شکم نزدیکه

ز صولت

در آن مایه و غش و کما و کوز در محل قوی گردد و دیگر جنبه که در خلط مملو
 چندی می ماند و این مایه بر سر از انبساط قالیقی و قوی کردن و از خوردن در
 انبساطی طعام و از جوش فصل اعم در کوزه گرم و در آن آب که از بلغم و آب
 و خون جدا می شود آنچه از باد باشد که این مایه موضع دیگر انتقال کند
 و در از بلغم بود مثل شکم در یکی مانند مصلح آنکه در میان موده
 که در جگر فلوین که گشنیز را محمود هر کلین را با دانه متنز که مایه جگر
 جاب غلظت نک بر نوع همچون ملک سوخته جوهر را جگر بلغم
 انبساط که جوهر مملو بود بر زره پسته زنی بر لور کوفه را یک
 کس که با طعام در دهن خود در وقت شقیه از شره سرخ یا لور
 داده و در دهن غلظه و وقت صبح لیکن غلظه با آب گرم خورد
 غلظت یا باد و بد بضم و در کوزه و به باد و لقمه و در سر لقمه شسته کند
 دیگر حالتی که در دهن در جگر و لقمه آن که خندان وقت صبح
 صاف بخندد تا از بجهت موده هم خنده خود کوزه شکسته تا از
 دیگر تا از قند و لاد که گویا خندان به هم در سر جگر نده یا سنجید
 که در اجتناب طشت مملو شده است تا با آب گرم در ارض جگر و سر
 منجمد چهار فصل بعد لقمه در استفا و این مرض است خوف
 تمام اما سیده شود و خاصه روده با طراف و شکم و آن شسته است
 بنزد جلود هر که شود بر سر گویند و در دوزخ نیز تا سینه در دوزخ
 یونان طبعی ذوقی کوی کونید علیه هر سه شتم غلظه شکم نزدیکه

لو در ارض

سوده بآب زقوم خمیر نموده چهارم است مخلوط کند هر روز چهار
 بار بخورد تا سه روز سه بار شود که در روز سه درم است
 بعد از آن درم زنجبیل و دانه درم اجوز یا نیمه درم بنفشه زرد
 بریزد درم حبث و یکدرم قطب مت و چهار درم چغندر کوفته تخم ارغوان
 چهار درم خاک که بخورد زنی الدما و جمع ریج و اخلاط رود و شکم
 نازک است در نیمه به بیشتر تر بهانه از هر سه سایه بانه بملد موص
 بر ملاک کجور بر بار اولف از هر سه سفند منج فلعلمین جوهر حنثیه
 حنظل و زعفران یکدست که نوخیز از زقوم است چهار خضه هم
 در یک سوخته کافور و کاجیست یکدست می بخورند به سینه هر روز روز
 سه بار تا پنج بار با دونه بخورند که اکثر امراض که در آن ملین
 و اسهال مطلوب است در این سوخته نازکین چون کوبند
 یکدرم زنجبیل یکدرم تا دو درم که حرارت باشد بوق کاشنه
 و اند بوق با دایان بسیار نافع است خلطه که تشنه باشد در آب استفا
 زور کم باشد بکسین بزوری چهار با حق با دایان بود و در حرارت
 باشد بزوری بار و بوق کاشنه باید دلو و دلو هر دو مخروم که
 بدیند یا یک روز یا دو دیگر روز چهار که علیهم بنم باشد در فراغ غلظت
 حرارت یافته شود این حب بخورند صبر قوطی مرصاف از بخوبی به
 کوفته بخینه مصلحت با که یکدرم لثه کاشنه کورند و بوق
 سیوند یا سیونید نیز افاده میکند سمیع استشفای طی در است

یکمشت یک کورنده مات سود مشه گشته حذر روز
داوده چند چون مرض نفی شدن بدید درین عوده از شفا نشد
موده هر قدر که بدیشن اتمام بجان رک دست مانند ضرب
روز هر سه دفعه بخون شفا کماله خاطر بدید بر سر از غنچه غلط
یکم یکم شدن و آب بر خوردن و مرطبات و آرام کردن و حمام
رفتن و برار جسم و آرام و لوسرنا فحست از نقد یکمشت از
یکم بر سر سینه بخون مفید فحست کلمه صدیرقان در آن روز هر چه
مخوف از زمین شود و بن هم زد و مویله لک اول آب لاله شربت
فدیکشی و کجایی و آب تر بود و وقت طلوع سحر کونو غنچه سر کج
باشند که تازان بادونه و کوملا که قدر در اول قدر با بون شد قدر
نات بره سوط کند و دیگر استخار کرده در سه روز از او دست در در کج
بشوراند و کماله هر روز آب صاف از ناله بخون و کج بخوریم میان پوست
فدر که سخی موده باشه سینه قدر سه بخورجه لسته فردی و کونو غنچه
زرنگاشته تا دو ماه لسه کال کونو تا دمان خوردن تا فحست دید کج
سودم تا یکدم کوفته لسه لسه لسه دمان یکدم تا دو دلم درین
صاف که بخوریم نیز در کونو دید و یک کال در آن یک کج به و دنی
استدلم آن شربت صاف که کف بر او صاف کرد و آب بر او زده
بخون در اول تمذ بقدر کجتم تو در کج مقیم که باغ بنیال در آب مده دو
قطره از آن سوط کند بعد از آن دو سه کبار در آب از کج در آن تر کونو

من

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على سيدنا محمد
والعائلة الطيبين الطاهرين
الذين اصطفى لك الميثاق
الذي لا يفسد عاقبه
اللهم صل على سيدنا محمد
والعائلة الطيبين الطاهرين
الذين اصطفى لك الميثاق
الذي لا يفسد عاقبه

حذر از کج

خاتم طاعت بر آید بعد از آن در در صعب ثبوت تمام و شش رتبه
 کلو و شقیقه و حفر از ریش حرق بود الوتو تا القفصه است با شش
 بین نابت مانند ما خوف نند که دو سه کهر شش با نین و هم از ریش
 که رتبه چشم با برکت اصحاب کراید و الکلیه از ریش قاق در ریز در خلس شو
 استنباط هم بر آید و الیوم است و نخلک بوده در با لویه نینه چاه
 دقه بولقن همین اثر دالو غیر از العواض با مده همین حله شش مبدال
 حکم دالو دیگر مقدار کمون با آب نموده در چشم کشند که با بار کمر کرده و کله
 آب بار شش بخورد تازه یکبار در چشم کشند و دیگر بوی مکه سلبت
 نق کشنه ریم این کشنه هر یک شش درم حیره می پزند سه کفلی
 هر یک هم در زده درم صده بار یک است که شکر دو درم درم
 سهند انقدر که مخلوط نول است اینینه بقدر یکدم حبس است کف دالو
 حکم بر دشت طبع است بخورد خون در او میغم شو غذا نمی خورد
 یک کوه است فاخته و کبوتر و کلتره که مریض است و این دور در این
 نوشته اند ضعف مبر در هر دو صبح و عصر بخورد غیر مفید است و باید دانست
 که هرگز کسی که از او فتوه دست نبرد یکبار آن این کشنه در ناز و در این
 علت قفس مهلک است بر سیزده اشارت حرق از خلط و مولد صفرا و این
 و طبع و الیوم است نقد گویم در در چار و سیزه علت در در چار در زیر
 یعنی است و خلط در در سیزه در زیر چوب حله شش و مکی مکتب
 حله بر آید کشنه حیه دو درم صبح دو درم شب مابست فرد کوه کوه شکر

در در صعب ثبوت تمام و شش رتبه
 کلو و شقیقه و حفر از ریش حرق بود الوتو تا القفصه است با شش
 بین نابت مانند ما خوف نند که دو سه کهر شش با نین و هم از ریش
 که رتبه چشم با برکت اصحاب کراید و الکلیه از ریش قاق در ریز در خلس شو
 استنباط هم بر آید و الیوم است و نخلک بوده در با لویه نینه چاه
 دقه بولقن همین اثر دالو غیر از العواض با مده همین حله شش مبدال
 حکم دالو دیگر مقدار کمون با آب نموده در چشم کشند که با بار کمر کرده و کله
 آب بار شش بخورد تازه یکبار در چشم کشند و دیگر بوی مکه سلبت
 نق کشنه ریم این کشنه هر یک شش درم حیره می پزند سه کفلی
 هر یک هم در زده درم صده بار یک است که شکر دو درم درم
 سهند انقدر که مخلوط نول است اینینه بقدر یکدم حبس است کف دالو
 حکم بر دشت طبع است بخورد خون در او میغم شو غذا نمی خورد
 یک کوه است فاخته و کبوتر و کلتره که مریض است و این دور در این
 نوشته اند ضعف مبر در هر دو صبح و عصر بخورد غیر مفید است و باید دانست
 که هرگز کسی که از او فتوه دست نبرد یکبار آن این کشنه در ناز و در این
 علت قفس مهلک است بر سیزده اشارت حرق از خلط و مولد صفرا و این
 و طبع و الیوم است نقد گویم در در چار و سیزه علت در در چار در زیر
 یعنی است و خلط در در سیزه در زیر چوب حله شش و مکی مکتب
 حله بر آید کشنه حیه دو درم صبح دو درم شب مابست فرد کوه کوه شکر

نیز در انداختن خون در دهان و در ورم الطحال یعنی اما کس نیز در دهان
بسیار تو میزد عدلت گزنی و منی بیشتر ز غنی در طرف حق و کمالی
و گاه تمامت بود و منی انقباض خفیه در زردی با و بیرون جوی آبها
نظره فلان بود در فلان از حیالت تخم پلهای فلان در فلان
که از جوی آن گرفته باشد نمک دریا بوده و منی بر امر لطفه بخینه
مکدام بار و نشکما و امینه نخورد و در از خون یا صفرا یا غده یا بلغم
یا اسهیم و آن درک مان خنده و بفر و در صورت است و در از حکم
فاصله بیک دو سوزش روز و او آنها که گمانست تاب تربت پاره خوند
و مان حرب بلاد و دیگر جدول است بقدر تقدر نیم پهلوی یا ببول گاو
ناشتا بخورد و دیگر جدول بقدر سهد نور یا بمرکه پتھر نوده بر موضع ورم
ملکند باب یازدهم در امر لعی کرده و شماره است که در فلان جدول
در حیات یعنی رنگ کرده و شانه و رنگ عدل منی رنگ کرده
در دو گزنی بویخ نیکه یا نند در و قویج و در و شکم و لفظ اول
و نوراک و ظهور ایک کجف یا زرد یا زرد یا زرد عدل منی رنگ کرده
و منزه لفظ و نوراک و حار کش سر قضیب و لغوی است که
ظهور ایک لفظ کتری و زبول عدل منی رنگ کرده و قمانه
تربت تر شیده تمام با یک و تخم نشوید و بگوید و بطانی کلور
تست بگرد و فلان عدل منی رنگ کرده بر او بخورد یا با هم نشوید و تخم که
و منی رنگ کرده نیز با لفظ عمل از او و غیر شیره بر

سید در از لطفه
باور نیست
باور نیست
باور نیست

نیز مکدام

۱۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵

جواکها و کینه
مجاکها و کینه

و اوریا

ترب بکلام عهد بکلام در ابتدا یک کوفه بعد از آن یک کوفه و کلام
 لغ تمام دال و دیگر جویها بگویند و بعد از و مهر بر آب شکره کرب
 نهبا مفید است خدر شیر کا و یا برنج و دیگر کات و اوریا و در دالم
 چون نزه بخورد و یا کاک کوفه بیخه نفوس سازد و مفید است
 ناب بخورد و دیگر ایسود تا دو مانه لکه کاشنه و خوف و خجایی
 فحاش مفید بویاب بیخ ترب که کوفه و سفید کوفه باشد
 بدید و در جویها ایسود یا بیخه جوز یا است و دیگر بیخ درخت حشمت
 یک تولد بیخا برنج است که دال و کاک است و دیگر ترش
 بگوید و در زمان جای که غم بر لورده و در دالم هم شکم
 و لغات کند باران غم و سر بر گو در خمیر آرد کندم بگرد مرا خد بکند و
 تا بیخه کوفه آرد و کوفه کوه با ترش با بر آورده و نه تخم بخورد
 همچین سه روز دروغ نکند که دشمن است و چون ترب کوفه
 در نزه باشد و در اندام و شکاری کند و دیگر جویوشن بر لورده
 یا شکر و بیخه است و در خاکه بر کل و در دالم بخورد و کلام در راه
 کرده و ملذات آن بیخه مختلفه است که نوبت معین نباشد و در شهاب سوزش
 و در در موضع قطش و جانب کرده و سوزش و تخفیف و در در مرده و بیخه
 از شدت با بر بهار و صبح کند و کش و در و بر بخورد و قوی بر آب است
 و در انبوه و بر آب است و ملذات است که سفت است و در و تخفیف در نوبت
 و در تخفیف است بول و متب حرق و جاده و در میان و بیخه بانی و جویوشن

غالی را کوفه را بگویند
 و کوفه کوفه را بگویند
 و کوفه کوفه را بگویند
 و کوفه کوفه را بگویند

دال و کوفه را بگویند

موضع اما سبب بخت دارد در دستم بود و اجناس عالی فرمود
علیه نقد سلطنت کند و کشکاب با روش کما و دیگر کجولو و تخم
تخیرین و کف چیز و تخم کتان به سلاطین که در بیستم سالیان
ممزوج نموده بر موضع در و نماوند اما سبب فرو نشاند نمودند
نیا این و تخم کتان کمتر ابرک در می زن شده چهاردهم است
سینه اقرامی زند هر روز یکدرم است حال که مجوز اما کمال
که و مشابه فرو نشاند نهاد شودم در ریح الکلیه یعنی نفع که
غلطت آن در و کشکاب بو قنقل و انتقال در روز موقع
بلوغ و دیگر کسبگی کمتر شود و در آخر لطف که خوردن
کم بود غلغله بر برفا و چهارم در زنده است قول در داده
در است و با تفاوت در و کول میند علاج چهارم از زخم
بکله بر و هیچ دو اکار کشد زور بر زیاد تر شد و زار و زار
چوب با صغیر مایل مکرر در ممالیم یا یوس شده بر اثر غلغله
در خجسته برسد غرض لؤلؤ را خورد بود در یافت هر چه است
فرمودم با استعمال خرد در زلفا می چون منافع دیگر و وجود من
مخوزه نوار دست گفت در منغ و دیگر من در است که از دست مفت
لغز است سرفه سولبی را آرام میست بعد از هر سه هر سه سال
بلغم ریح مکرر و تقدرت در سرفه سولبی می شد از سوار است
در این مکرر از این مریض صعب هم کجاست یافت و از دست

در سینه اقرامی
زنده هر روز یکدرم است

در خجسته
فرمودم با استعمال
مخوزه نوار دست
لغز است سرفه سولبی

حواشی بر این کتاب

جوانی منبت لکی شد بجا آورد بر فی حمیره و زقا منبت حرمیان
 شاد صادق حال بود و طریقی بن خن خور حرم لوقم که از
 کافیه سوکا جره نیز نویند و چهار رخ شکسته نهد ^{شکسته} و ^{شکسته}
 مفتوح مشدده از در آفتاب و آمده و از زوایات مابک آرد بکنم دلم
 شکر هموزن در قدر است سرزد تا لقوام حمیره اندر زوایات حشر
 بخورد و بر اثر خونی تم بناخت است از معقاد باشد و نیز بکند مابک است
 در یک لیم نمون که خود در زن بریان مکتبه و ما بعدن توان لیم
 مثلاً در قسط است و در حشر ^{و در حشر} لیم لیم لیم لیم
 مصلح شوره قلع و خردل از هر یک نمودم در یک قدر است میده
 بخورد و دیگر قند با کباب میده بید که نمون که بخارین گوهر و گوهر
 بیج مود بخیر هر یک در می در سه در لیم است که بخورد تا چهار
 و ام مانند شیر گرم بخورد دیگر تخم خیارین دودند در با و اثر است
 سائیده از لوند خطای نمون که شوره بیدر سفید هر یک دودند ^{دودند}
 بخورد و کمال بکس و نمون که در ^{دودند} مده مده کند دیگر ^{دودند}
 در لکوش انوار و ما ادرک هر دو کوش شوره انوار و دیگر ^{دودند}
 انجیرین دلم شکر کا و چهار ^{دودند} لیم که بخورد در حال ^{دودند}
 معقود است نمون که در ^{دودند} مده مده کند ^{دودند} خن ^{دودند}
 در هم با و جگر حوالت ^{دودند} نمون که بخورد ^{دودند}
 خیرات بکند ^{دودند} در حشر ^{دودند} لیم لیم لیم لیم

دو دلم جو کوب گدو شب در یکجا و آب نجماند و با لعمه بر روزان
لته در ششم بگذارد و یکا ه دلت نرزه نر بر چه صاف گدو کولو
تا نرزه روز در اول نفع بنید و بد جو کوبها را اصل السوس دو پاشه
تا دو نیم ماشه با شربت نبات بخورد و دیگر کار او را که شود بر من
کندم تنم ما و قال مکهانه دو دلم نبات چهار دلم عین در آب تر
که بعد یکس که ه لته شو جان آب بخورد و در آب نماند
و دیگر در اصل کند برین دستور تمام روز بخورد و باز نماند و اعراض
و دیگر باز ه رفته هالفت مهاد روز بهترین دوست دیگر کار او را
مزمین کتوم بهترین دوست ریوند جنج سر و لعی بیدار یکی بر
بر ارافه بوفنه بیخنه بیخسه با نیر کا و ناز با نر دو کاس کدنه
و شام بر آن لیت که از نیر کا و ناختنه هاند بخورد تا نرزه روز دیگر
ریوند خطی از با نر کدنه و الله جنج از بیخسه تا شش ماه مهاد
حب سبه تا نرزه روز فرور و رو خد و لست از طلق خویدند بعد از آن
یک دلم دلم تا دو دلم بخارین در نیم ما و آب سخی که شیره آن
بخورد و در خارین مبر نماند لیس نر خام هر حصه آب در یکا سبه
یا بر اربا نر بخورد و در اول کار کاهان می پید بیدار از زعفران غلک
تخم بخارین سده خیت هم سلا بر بوفنه بیخنه از دو دلم تا چهار دلم
نر همد بخورد و نوزاد که از نر کدنه سخی می شود و در کوه طری خ
لین سده خیت لته که در آب بشوید به چه در نه آید بنید

شب

دیگر جو کوبها را

تسمیه

و بر جواهر شکر اول هر چه بر او برسد تا چهار ساله بخورد و شیر ما بدهد
 شیرش را در آب بکشد تا یکم یاد بخورد و بعد از آن در کثرت اول
 بالکلیه است که زمان زمان بخورد هر بار اول کند بزرگ آب و قند
 ملس و مورد و آن حسنه است و سبب غایب مالم که پدید کرده بر در جوان
 نو باطنش امید بخش بود که آب جواهر اندک سبب کردن خوردن
 نیز نیست بر موی گوشت و حقیقت گوشت در ساقه ندر و اول گفته اند علی
 قرص زینبیطس الفعیض صفه ان طباشیر رب العیسی از
 نیم نوز تخم حماض کتبخیک کل از منج از بر یک خدام که او خشم خرد
 از بر یک هم نیم دام صندل کفیر کلنر سماق صنغ عویله در بر یک
 کافور در چهار ربع کوفه سنجه آب خرد با انار غرض با انار در
 خورد و در صندل کلنر بر سرند هم درم خورد و دیگر سفوف زینبیطس
 نیز منقبت صنغ عویله کل از منج کلنر سماق از بر یک نیم
 اول از شسته هم کاهو تخم خرد از بر یک خدام صندل کفیر کلنر سماق
 کوفه سنجه با انار درم خورد و دیگر صندل کلنر راقا فاکل از منج
 است جو کاهو زینبیطس صندل کلنر کافور و فخر شکر و شکر
 خسیس وقت تمام خوردن تا فریضه بعد غم در سبب کل
 هیچ را که در اول بی اعلوت و در تن شش با خرا لا نمک علی
 سده سنگهان نیم اول ثبات بر اثر آن کوفه و سنجه آب فرود
 و دیگر کبده سده ذره دام اجزای خدام یکی کرده و قند خرد کفیر

در سرند درم

نیم دام

بویک ابدی بلیط در دلفت با لمان مید بکند و پنج بد اخ
بانه همه بر اثر بکدام در آب جو شده تمام زود می خرد و لغز نزد
شیر گرم بخورد نیز واقع نوزادش شیر فصل است و در بول کردن
در حالت خوب اگر حرارت در بطن زود بدید اول و نصف بلوط کله
کله سفید از زرد را بر کوفته حکم زود کله جرب سفید لخته مات
مخون ساند و ده باب فرورد و ده کار از زرد و در این
تخم کندان بید کله از نریک و در دم و پنج خطم بقیه در دم
اقاقیا هر کله از نریک در دم بکله در دم کوفته بکله عمل بول
ب زرد در دم کوفته و ده سحده در دم تخم تره و نریک نودم
از هر یک بیدرم شکر در سفوف سفید و قد خوب بخورد خوراک است
روزت غذا تخم مرغ نیمه است فصل است در بول الدمغ
خون آمدن از راه اول علاج آن سفید کونک سوخته کثیرا بربک
بسته در دم کوفته با بول مویه با آب زار استه اوامی بیدم در دم
با کله و بخورد و بکله تخم کاشین تخم کامو با لمان تخم انجیر مویه در دم
بمویه هر روز کلندر بول و در کار کله بکله کوفته با آب
خورد بکله کله مویه در دم با آب خرفه بخورد و بکله سفید
کونک سوخته انجیر کله با آب بکله بکله بول و در کار کله بکله کوفته با آب
با آب بخورد و بکله مویه با زرد کلندر بول و در کار کله بکله کوفته با آب
بوزن نیم تا شش چهارم تا در دم تا آب بخورد تا بکله بکله در دم بکله

اشه در دم
بکله در دم
در دم

با کله بکله

در امری خصه و تقویت سلیخه نقد

در تقویت صالح دردی کرده است که درون او ملوحت در سینه بار تقویت او
 عظیم بود و اگر از باقیه احتیاج سخن فراتر نهند در او را قیام کوب و در او
 از آب هوای برقی و در خنده است بوجهی و این سه دوره است سینه
 او را سینه لطیف درون در حین و حرکت عظیم است و هیچ برشته است
 در حرکات عظیم است با کرب و رطوبت از خصیصه اعضا و لند
 با طفلان منور از سینه سینه بود و عده آن طعام کجوه حرکت کنند
 سکن باشد چند که بگذارد و منجم بود و زرمده بیرون آید و از جمله طعام

در تقویت او
 او را کینه در سینه در او
 سینه در تقویت
 او را کینه در سینه

در تقویت او
 در او کینه در سینه
 او را کینه در سینه

نوعی که در او قرار یک درم کند بعد از آن و در او سینه

با سینه که در او است که در سینه است که در سینه است که در سینه است

در او دام آب کجوه نماند با حاد دام نماند صاف کرده هر دو درم در او

افشاد کند و نیم گرم است که در سینه است که در سینه است که در سینه است

در خصیه فرو رود و در سینه است که در سینه است که در سینه است

خاک که در سینه است که در سینه است که در سینه است که در سینه است

چند با سینه است که در سینه است که در سینه است که در سینه است

از نماند خصیه ضعیف کند انواع باقی را نافع است و دیگر است

سینه از نماند سینه است که در سینه است که در سینه است که در سینه است

بسیار در سینه است که در سینه است که در سینه است که در سینه است

سینه
 او را کینه در سینه

برای او

او را کینه در سینه

او را کینه در سینه

او را کینه در سینه

و یک آرد روغن بزره و یک آرد روغن کما و آمیخته بزنند چون کبرئو هر روز
در دم بخوند آخر صبحه بر آن خفیف حلقه این است و کونوقه فیما بین
و اوله اعلم تصدق هم در آن است تخم و قصبه از آن است که کتب در آن
شده مگر تفصیلاً با سلیق یا بز بوخون بکینه در آن کثیره روغن کمال آمیخته
با سینه یا آلو جو یا سیخون کوه در آن خلط کرده طلاست و دیگر نوعی
بوده آب آمیخته بکرم نمید و چند کرمه و دیگر کمال بیداس در آن خون نموده
بیکرم از آن خفیه بشود و بقیل آن نموده هم انواع آن است خفیه
بناغ است و دیگر آن کوی خورشیده قدر رسند میباشند این تکرار
عمل نیز تفصیلاً دیگر روغن بیدایخیر هم در دم بخوند با بترزه در دم بخوند
نخورد در دیگر روغن بیدایخیر هم در دم بخوند و افشا و کند تا آخر آن روز دیگر
نخ خفیل آب کوه طلاست در دم روغن قصب یعنی ریش ذکر و دوغ
نخ آنکه از جاع یا عورت حایضه نموده دم از افراط جاع بود علقه آن
مرد در یک دم در یک کوه در سه درم روغن کما و با جوی نمید
خاک کند چند کرمه نموده هر روز قصب طلاست و دیگر نوعی
بیلید زنج آب کوه بر ریش طلاست که بایم و در دو کوه در
دفع نموده تصدق همان در سینه منیع بیرون لندن منیع سینه
در مریضه کوه طلاست که کرمش از بول یا بعد از بول یا در
حالت کرمش در مریضه بر آید این انواع است علقه آن جزویه است
انکه منیع چوبه در چوبه آنکه لوده در ریش تا بتر تا بکسر فافله

دو سح
4 سینه

نخ

سینه

ناله

که کمال دمانی ستاورد سلیمان هر چه بود می خشم کوفه
 هم آنکس خشم کنگر بود کلوچ کتبه اندر جو پست سجینیل
 چه هر یک هم دردم کوفه میخند باشد علوه میزد هر روز تدم کوفه
 انواع بر میو دفع کوفه وقت و مساک آتو دیگر ز جویه آتو
 بار یک سخی کوزه جابیه برین خسته با غسل محرز کرده لفظ کنار
 گهرای حب بند و صبح و شام یکای حب خوب و کوه ز جویه خون مگر
 دیگر نوزده قلعی دو درم بکده خنوزات کا دانداخته بقاشق کوفه
 بعد خنوزات باقی نه باغند تناول کند تا یکمضه غذای پاک دیگر
 مر از نوزادک و سیدن منق و سلس بول اندر کجایی ضعیف است مویج بند
 سمندر کوه سدرسی سردابی کوه و و بیچ نمیدار سجینیل تا کله
 همه بر او کوفه میخند مراد می خست نبات آتیمه نیم کوبه صبح و شام
 کوزه با سیر کا و آب انداخته که انزال کوفه دیگر ز جویه بکدام
 کوفه در آب آتو نوزده پاک کوره باشد بکدام سهد خالص داخل کرده
 کوفه را اعلی تر نباشد خشک در چهار کوره آن خوش نده تا کله باشد
 صاف کرده کوفه غذار میجس از زرد کوه و از فراع بر سر کند
 در وقت صبح و ماه باشد دانسته و نغوض از وقت
 انشاء و مرغی دوازده که از جماعتی برین بود و نیز و غیر برین نغوض
 پس غذا مثل نخود و بریس و نامر و میاز و خلیج کوفه شیر توان بند
 در وقت کاه و کوشد حلوان و کبوتر کیم و قطره برضه بر سر است هر مفعول

ما قورینه

باید کوزه

فردی که در این کتاب آمده است
در این کتاب آمده است

و منصف است بحسب منصف چه غذا و چه دوا و هر چه در این کتاب
 بر او دست نهاده است و همین عکس آن و همگام جامع است که غذا
 از منصف بود و بدن متملی بود و در خلوص معده نظیر است و بی هیچ عجز
 و گریه منظر و عارض نماند و صغیره و در عقب ثعب و غضب در سبب
 و نقد نه است معنیه و در سبب که ما و سر با از فراغ غی و مفاصل
 چهار دم قند سیاه بخورد و صوف و سست خرابی دیگر بقه انزال منصف
 خود که خوبی مصطفی بر یک است درم تخم باغیان بگذارم کوفته وزن دو گنج
 خت بندد یکدیگر بخورد و صغیره بنامه که در کوفته باه بسیار از کوفته
 تواند بود بخورد انزال بدهد و تخم سر عمل بخورد عانت کند
 بخورد که در سبب و قوت زنده بازه آنکه دیگر در سبب در سبب
 دانفور عرق کند معنیه در نه تخم درم خوردن با سبب کوفته و
 بر روی در صغیره دیگر تخم با تهر از دو درم باشد درم بخورد و انزال
 و این عمل که در سبب و دیگر تخم خورده کوفته بگذارم با آب فرود
 در سبب اول نفع از کوفته دیگر بیشتر شهر و نعوذ الله کند
 از آن سبب که در سبب از سبب نگاه کنند دهد و وقت صغیره بفرود
 بخورد از حج معده در او دست نماید نفع بیشتر کند و اگر شکم بفرود
 سیاه نیز بر سبب که در سبب و سبب بر او صغیره کند و در سبب
 دیگر شکم اندازد و سبب همان نوبت دیگر بفرود سبب که در
 در چند نفع از آنکه تان دهد یا خشک کند بر آن نوبت است

سبب
سبب
سبب

باید

با نبره کا و نازه بخوشی در هر روز در مکه لغت بنهند در اول صبح
 حلوا می ترنجبین فرور سال مقوی با بخت ترنجبین سفید خندانم
 زرده تخم مرغ بی بند و بستر کا دست اولم لطاف متعارف نهند
 ز جاردنم تا محمد دم خورد و دیگر از خیره خود از زرد مرغی و مقوی
 تخم بیا سفید فاقه مترونجیک زرد که مکه امی از قوه سفید فاقه
 انجلیان تخم کشمش حرما که متراک کار و میاشد و خوشک تر با نفع
 گوهر و خشک است که در آب گوهر و نازه هفت تنفیه دله باشد
 بود بلان از آب خوب که خوش لقا کند هفت تنفیه دله
 همه از جردن و نادن و نسته بگویند و با منوکی از خشک کوه است
 بنام حد هفت تنفیه نهند و قدر خوب نهند تخم شمشاد
 پیش از اختراع هفت حب بخورد زیاد کند مصنف در جزوه
 در خوردن مکه از همه در اول صبح شکر کوه خوار در حب لغت با نفع
 و در تخم نوجی هفت دلم موصاف هفت دلم هر یک سوه علی در
 در آن رنگ کا و جوت نند در کام در جردن در حب که مایه در
 با نبره و لقا در جردن و دودم کا از فرا و است که هر یک نه دلم تخم
 کوز و تخم نرگ گوهر و موه کس بر یک چهار دلم تخم کشمش سفید
 تخم دلم موه کس نند در جردن کا و جوت نند در جردن مایه
 از نفع لغت دست سبب است تا نیت دلم نبره کا و بخورد و در حب
 نند مصلحت تر لقا نند ز نیا و نیک بکیر از نفع لغت خوانند

- از اول صبح
 نوزد

مصنف

م

بسایه رعفران هر یک نیم توله وزن طلا و ورق نقره پنج عدد
 مشک یک ماشه کشته شده صفت بخورند و دیگر قند کاوی
 که و بویان کوه بیدام بر برفه شفافه کفند و دور نموده در درخت
 نیم برشته بخورند بقیه به ادب نماند و بجز اینست
 نلفان که تخم زرب در جینه رختان بر آب کوه میخوردند
 نیم برشته دو نفع اند از آن بقیه عدد بخورند جبهه سینه
 سی و سه درین دو درم لکه در شیر کوه دو درم مقدار
 با شکر به تا کج شو باز با شکر میگیرد و فرغند
 ماورده نقره هر متر که در کوه میزند هر روز یک جبهه سینه
 بخورند تا بکام دو و خولون نذر شده و میخوردند بر سینه و مالند
 آن خولون بعد از نور بار کوشه یا شکر بخورند
 و سینه قوی بماند و دیگر که هر گشته مملکت یافتند
 کوه بر تین دو درم کجی چهار درم یک جاکه مارک
 حبت به ربع جبهه کولود و بقیه از جبهه بر سینه تیاره
 در جینه را با شکر تا چرخ رو بنج ماشه در شکر کاو با قور
 نبات و کبریت خواب بخورند ادب است این استخوان
 دل ز لقمه بیدار کند در آن ک نمک رعفران صفت

یصه

شکل

لعل

جز بوی برکت منج باشد هر روز کوفته با ربک کف چست و بخورد در کدر

معجون برای دفع مزید باه و وضع رطوبت انزال مفیده است لیکن
مردارید ابد آرا بگفته بود بر یک درم زینون پنجمی بمقد بر یک کف درم ^{۳۰}

سبع کباب و سنج کا کبج بر یک بلدریم کف و اذخر معد کوفت که در کف
سبع مایه شکر در آن کف روی منقطع بر یک نیم درم کوفت که

در شنبه پیشی از جمیع دود درم باب منج کرم خوردند در کدو سبزی
منسوبت بیالسیرسی معرکتکثرتی که هم می گرفته باشد و کباب

بر کسری و در پنج میاز کفد کشتی خورا احترامی در کف و در کسری ^{۳۰}
کف کف کوفت و غوط تمام الود کدر معجون ترکند در او باه نا بین تمام الود

و فواید دیگر نیز بخشد در یک کباب نونسته می شود و دیگر کف کسری کف
اگر کف کبج کبج درم با سیر چوب جوز یعنی کوفت که در آن لنگی

کف فقط کشتند مانند از دونی و ایلی دام بوست پنج کسری کف
خراطیبی تازه اگر تازه ناست خرد کس دام جمله کله جو کوب غوط کس

چورد کف نه با برین کباب بر آن در آنه جوز ناسته بخورد و بجز کف کسری
پیماز کسری با باب کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری

فرد آرد کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
و غوط کسری و دیگر میاز کسری منج معدی میبینی کسری کسری کسری کسری

میاز د کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
لعاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

به برز تا زنده شود او کم شود فتنه نه گو باز روحی بر آید و هر کس
بکند دو جود در خطا شد در هر سو سخته در حال کند و کس به الو
حاجت بر نفس و جود و میان آن ز کمر مالند و کس پارا جود است
دین بر جود کنی را تا بس که کسی گو کس مال کس مال کس مال کس مال
نند الو کس مال
طلد کند تا حق شود دو قول ناید بر دولت پاید و کس مال کس مال کس مال
رضبت طلد کند تا حق شود دو قول ناید بر دولت پاید و کس مال کس مال کس مال
تقدیر است بیخ کس مال
خون کس مال
نمید پس زده در ال بر مفسد خرا طبی نینج دام ز نینج دو کس مال کس مال کس مال
کند در طرف ای بر روحی ناید با جور حال ناید تا مرگ شود و کس مال کس مال کس مال
ما کس مال
نوبه دین کس مال
ز نینج بجو نند تا مبر شو ناز نید آن روحی گفت پیرا طلد کند
چنان آن تا مبر ناز نید آن روحی گفت پیرا طلد کند
رحم مستند بود در اول در او نینج از آمد و خنوبه
بکند و بود در هر کس مال
در نینج خود دو کس مال
و نینج طلد کند و کس مال کس مال

موه بر پنج جز است و بر غیر پنج نیز در فرج طلک کند مردم لذت یابد دیگر
 مشک کاغذ زعفران یکله سدر اس صندل اگر گوشت هم را بشهدا میخوردن
 یکله در و درون در زیر خورشند مشک ^{فصل} در اما این رسم
 پنجمه مردم ^{از علامت} تبسه و سیا بزبان و در در سه نموده عانه
 و ناف و عینی بول اگر مردم مقدم ^{در وقت} و در وقت و آن استخوان بالدی سپین
 و در و کمر که در ^{از آن} و در و گاه و در و می آید با نامی ^{در وقت} چنانچه بر در از کردن با قدر
 نذر در و ^{در وقت} سر از زو ^{در وقت} تر نفس و درم زدن و گاه و درم سخت از ماوه ^{در وقت} ششدر
 خود علامت آن صلابت موضع عانه و اضطرار ^{در وقت} حرکت ساقین و یکله از زو
 و در کمر و حالت ^{در وقت} سپهر است ^{در وقت} سقا از مردم ^{در وقت} کرم ^{در وقت} با سلس یا کحل یا قیفا ^{در وقت} یکله
 بعد اسپغول کوفته با ^{در وقت} مجیده ^{در وقت} تبم مرغ و کلب و آب بر ^{در وقت} انور ^{در وقت} بشند و ^{در وقت} مردم
 ضا کند اما ^{در وقت} مردم ^{در وقت} زو ^{در وقت} و ^{در وقت} ششدر ^{در وقت} مردم ^{در وقت} سرور ^{در وقت} اطبونه ^{در وقت} افقون ^{در وقت} منار ^{در وقت} است و دیگر
 در ای که اکلیل الملك ^{در وقت} شحم ^{در وقت} شبت ^{در وقت} سح ^{در وقت} خط ^{در وقت} منور ^{در وقت} مفرد ^{در وقت} یا ^{در وقت} مجموع ^{در وقت} خوشی ^{در وقت} ننده ^{در وقت} بشند
 دیگر ^{در وقت} حله ^{در وقت} و ^{در وقت} شحم ^{در وقت} کتان ^{در وقت} پسته ^{در وقت} زرد ^{در وقت} موم ^{در وقت} سفید ^{در وقت} سح ^{در وقت} خط ^{در وقت} مغز ^{در وقت} ساق ^{در وقت} کا ^{در وقت} و ^{در وقت} جان
 برابر در و ^{در وقت} غر ^{در وقت} نوسن ^{در وقت} یا ^{در وقت} کا ^{در وقت} و ^{در وقت} مخروم ^{در وقت} کرده ^{در وقت} ضا ^{در وقت} کند ^{در وقت} فصل ^{در وقت} در ^{در وقت} فرج ^{در وقت} الرحم ^{در وقت} علامت
 آن در و موضع ^{در وقت} رحم ^{در وقت} و ^{در وقت} بر ^{در وقت} و ^{در وقت} آن ^{در وقت} کون ^{در وقت} مردم ^{در وقت} از ^{در وقت} فرج ^{در وقت} علاج ^{در وقت} صمغ ^{در وقت} کند ^{در وقت} هر ^{در وقت} یکله
 و ^{در وقت} کلسا ^{در وقت} روست ^{در وقت} آن ^{در وقت} در ^{در وقت} کبلی ^{در وقت} بخورم ^{در وقت} کوه ^{در وقت} بخته ^{در وقت} یا ^{در وقت} سوس ^{در وقت} زرد ^{در وقت} و ^{در وقت} به ^{در وقت} شحم ^{در وقت} تازه
 بر از آن ^{در وقت} فصل ^{در وقت} چهارم ^{در وقت} در ^{در وقت} خروج ^{در وقت} الرحم ^{در وقت} که ^{در وقت} در ^{در وقت} کتب ^{در وقت} نویسان ^{در وقت} توار ^{در وقت} رحم ^{در وقت} گویند
 علامت آن در و غط ^{در وقت} و ^{در وقت} رگنه ^{در وقت} و ^{در وقت} معده ^{در وقت} و ^{در وقت} قطن ^{در وقت} و ^{در وقت} است ^{در وقت} و ^{در وقت} حرورت ^{در وقت} خوف ^{در وقت} کسب
 و یا ^{در وقت} قش ^{در وقت} چیز ^{در وقت} دیگر ^{در وقت} در ^{در وقت} مشاهده ^{در وقت} و ^{در وقت} بناید ^{در وقت} زن ^{در وقت} پس ^{در وقت} فرج ^{در وقت} چیز ^{در وقت} کرم ^{در وقت} اگر ^{در وقت} ششم ^{در وقت} علاج

بیای
 قوت

۱۰

ان ربا به ابو بریان کرده با تخم زراسن نفوس بران و نفوس خام مس در کوفته بخند
از آنکه فرج را بر او عمل یا کینه چر کرده و باب که هم سرشته باشند بالدی که گفته
باز بجای بند نگاه ملا و منند فصل تخم در سلان رطوبات فاسده از فرج
عللان ظهور است علاج کینه بکنند و ریزه کرده با نیره املد و شکر
امیخته بطرقی فالوده بخورد و اگر املد تازه نباشد با جوش املد شکر عمل آورد
و دیگر پوست درخت ایندو زمار را با آب کسکندر یکجا بخند سیره آن بکند
وزن و الام و زهره بکند تخم کوب هموزن خزه تخم خرمادی وزن
هر دو تمام را سخی کردن بخورد و بوی بد و سیاه رطوبت دفع کند و کرمها
که از طرف بخاری آید بخورم الاغ خورد و تخم هر یک بکند هم صحرای یک لیمو
شاه جهان ز سیر میس و از آنرا سیر کاو و ونیم آنرا را اول نایش را اس شده در
میس سحر است تا غلیظ کرد و الی بی تاج کرده میانیزد و باز سیر کاو و
بخورند تا غلیظ آرد و نبات امیخته حبیب و لند و درم تا ندرم خورد
قوی و مانع آرد و بخت افروزی عین و باه بر دان هم نمیدان و دیگر سیر کاو
نیوف که آنرا کنول گفته گویند و خسته املد وزن برابر کوفته بخند هم صحرای
دو وزن او را امیخته و درم باب کور و وصل کسم و جرب الی تخم نع حارک
زندان علامت آن که زخم با جاکین اگر درون و رخ نماند حال آنکه کسکندر
میس و در آن بوی کون فرج و بوی غلیظ آن کور و زرد تخم کسکندر
در برابر باب کسکندر خارس و مانع آورد و دفع نفوس و دیگر کسکندر
پوست لمار و در سیر کاو سیر کاو و نیم پاره بردارند و دیگر سیر کاو

اینکه فرج را بر او عمل یا کینه چر کرده و باب که هم سرشته باشند بالدی که گفته

اینکه فرج را بر او عمل یا کینه چر کرده و باب که هم سرشته باشند بالدی که گفته

باب که کرده طلا کند و یک بار کتابی از رومی در پهلای یک کرده غلو ساخته
 بر او زد و دوران نیز نافع است و یک بار خوش را سوخته خاکسترش را بر روغن تلخ حل
 کرده بمانند فصل هفتم در روغن ارحم مع باور پهلای علامت آن لاسی نفعی در عده ^{باز نفع}
 و آنچه متصل است بطرف الفحل و صلوات است آن موضع و در وی یک بندگی نامر آنها و از
 باقی فم تنده و چون وقت بند از زیر ناف و از زجلی دهد و اما مثال از موضع دیگر ^{نم}
 دیگر موضعی و ضریان زبدان علاج باریان و اسیرین و تخم کرفس سرد است صغیر برابر
 کوفته بخته شافیا سازد و یکسکه بر او برد و دیگر دهانه تورم با صغیر عربی کوز و
 دیگر برای نفع در دیگر امراض رحم میخ کوسن زیون در حب اسنبل اعوان با قند مطبوخ
 روغن بوسید مساوی کرده منجمه کند تا که با شیر گاو و آتش بخورد و عذر اطفال
 استم در عتاق رحم نفع بر قید که زبدان علامت آن محرک شدن عتاقی ^{بهر}
 از برین رحم با و از اندرون بهر یک است او را بر زید خون الوده براید و از
 جماع در روغن ^{باز نفع} و البته آن الوده براید علاج آن خنیده از زیر موم نمیدار
 هر یک بخورد کافور که در خنیده بر خنیده مرهم کند و طلا نماید اصل
 هم در احتقاق رحم نفع بخیر شدن زبدان مرضی مخوفت سبب از ارفع بخار
 از برین و یا جبر و مایه نشود و در حالت بوی و صرع عارضه و الی آنکه
 در آن کف از زمین می آید و کسیدگی در ^{باز نفع} و در روغن زینباف و فرط
 از چای پدید آید زردی و کسیدگی که مرغ فرغ از ناه عانه چون ^{باز نفع}
 رسد بهوشن حق و اختلاط من غیر نفعه نگاه بهوشن آید از کسیدگی ^{باز نفع}
 بخند و غشگاه است چنان قابل رحم چنان مابده که رطوبت بیاید ^{باز نفع}

باز نفع

باز نفع

باز نفع

حاصل آید در اجناس گرمی و کدورت مولی میماند مع عادات
و مع عطف که گوهرهاست و میزند چون گنن بود و لا سها
بده نخست نیا چیز و دو دم کا فور جو و زنه کات باشد بر روز یکمین بگوید
و در ایام بوی مانده در حالت نخست آنست که در روز نخست
چنان در غولن بخر که در فرج کند و بچسباند یا از شوره لکی جوین
فعل و هم در فرج طفت یعنی شش حریف چون موجب غشست کوفه فرج
اگر سب غلیظا حلاط باشد خلد که ان کزین صله تر و در روز اول
عطف مقل از زنی در اندازد خورانی جو که نخست کد و تاج بر لب کرده
بانیتر ز قوم خوب خسته بر روز بر در دست بود و احوال از سر بود
حادث می شود ملاحظه کند و یکدیگر یکی انگوزه بر میان فلکین بهار است
قدیم مواد کوفه سینه زرشه دم تا چار دم حک مقلد
کا و به نخی زور خسته بگوید و اوله خونی سوزناک است طریقی کا دم
انست که در اندازد در دم شاف کنی با یک جو کوب نموده در دست بود
آب جوین تا چهارم حصه مانند صاف کند و دیگر کوله خونی در دست
چون صاف است موی صلیب سونبه بر قد تندی کدی وزن برابر
جولف که دو دم در دست و در دو دم است حوت نذ تا خردم مانند
صاف کند دو دم قدیمه امیخته کوفه و دیگر از کوزه و در دست
نوشته چون از سب سینه باشد که در لیل شده در حار در دست
ان در دست صاف و فلکین در ایام حریف و طاهر چون کند

نخوردنی صله

باید
سرم و صلیب

بغیر دمی طلوع خون منقأ و انحرکت در دم مکنس و قسط تلخ و فوه از
 پرده در دم پسته جو کوب که در دو نهارات حوت مذاب نم تار
 مانند کدو می نیز بر که خوردن فصلان الفهم در کثرت طفت یعنی زیاد با
 روانی خون جهمی بند میره که سید چون بر راه خوف مصلحت آن
 ز این مکنس که مانده تا دو نیمه است با دو غاب باشد که در کوه نماید
 بخورد مذید با کسکه در دم بوده با دونه کا و انکس که بخورد خنک
 با دونه از منرا دونه استخامه که در این خون مایل سفید باشد و دونه
 دیگر که در تنه بندیم سنده بقتله و در دونه کا و مخته بخورد مرض بند
 بر چشم که باشد و دونه دیگر که از منقأ هم مایل منقأ کوفه بخینه
 با رده تخم مرغ بخورد قرض که با ما نیز مفید است فصلان در دو نیمه در حقیقه
 یعنی سفینه شدن آن مصلحت نایب یعنی چهار اول کوفه در مصلحت نیمه دود
 بگرد و هم لید و در خوردن باین سبب رویت زار هر یک منقأ بود
 بخینه با قند استخامه سلفو سردار و دیگر بخینه در دم با چهار
 در دم نیز کا و سنده و بخینه در دم رویت کا و اضاف که خوردن
 نیمه است با سبب کا و حاک که سردارند تا سه روز بعد از حاکه شود
 با این که در دست سردار بداند با سفینه که سبب خوردن نیمه است و نیمه خوردن
 و لند یعنی رمضان سه ماهه یا بیشتر که کوس که در هر یک او باشد
 که مصلحت که بخورد تا سه روز نیمه رویت کا و در هر کس نوشته است
 در فصلان زانرا و سردار و فایب تمام بخند نخورد در مصلحت آن

ظهر

حامد کلرسان از لون پوست درخت بران نوع بسیار است چهار
 اوج است شمال رفته باشد از او در بند و در عدم کافه نوعی که ترنج آبی
 که کوزه قطع عمل مفید در نفوس که در کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
 دیگر چنین که در شکم خشک شده باشد خروج و شوار نفوس که در کیم کیم
 حلقه شتره لک کشند از او نونا کف پایی با هر کس دست یا آویختن طلا
 کند تا آنکه خشک شود بعد خشک شدن از او در بند و در عدم در دو
 سالی شکر کا و حال که بخورند از او وقت شکر کینه با شکر کورتر
 که بردارد دیگر چون برانند که خون در شکم بند شده و از این در دو
 باید از سحیح ببلد از و کیم
 از یک نوع تا یک نوع کافه با شکر کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه
 از او در بند و در کیم
 صاف که در کیم
 عارض شود در ضمن کیم کیم ماه از ایام ولادت این کافه بند و در بند
 کینه کینه از او کینه
 کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه کینه
 جو کوب که بر او در بند و در کیم
 هشتم حصه مانند بجامه بخیه لیمی از او در بند و در کیم کیم کیم کیم کیم
 در ما شکر کینه
 و در کیم
 کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم

مزدونه شکر کینه

تند و خونی که از حلقه برشته خلط باشد و دیگر آن خلط سرد است که
 نزار شود و چنانچه میگویند باد و کاه و اسهال که هفت روز خورد
 دیگر ببلند از زمین نعل جاب جسته چیزها از موته و البته نازک و نازک
 بلند بلند از موته کنگی سولف کیمیا از جوهر یک شکر نازک
 کونت زنده مانده قدس با کهنه بر آرد و کوفته بخینه نمودم غلوله
 بسته با شکر خونی تا چهارده روز نعل چهاردهم در بر کونت و آن مرضی است
 معروف که بعد از آن بزبان عارض می شود خلط کلس لسان که بعد از
 رفتن جوهر میماند یکسانه مشک و در قه نایک نغسه کوه نازک و در
 دیگر نالکیر یک خرطقال که دو جو کوفته بخینه و در نازک
 سخی نوزدهم مفقود نماز منور می شود و دیگر لسان هفت در رسم
 نهم نهم در حقیقت کسان هم یک نمودم کوفته بخینه نعل و در رسم
 امیحه بر روز یکدم خورد در کسب الشف و محافظه ایضی و معجون حکمت
 لایزال است فصل نهم در قنطاریه و جملگی بسیار در رسم می که از
 یکدم تا دو درم با شیر امیحه بخورد و در رسم کاه و تر پندار و نوزادها میهند
 ببرد و در نازک دام تا دو درم بخورد و کوفته بخینه نمودم با بلبلان
 کاه و کوه نازک چهاردهم در ایوان مفقود منمل بر کسب قنطاریه
 در او کبر مرضی حار است و سبب آن خون نوزاد و کوفته بخینه
 خونی و در حقیقت کسب خون کسب با سستی یا بر کوه نازک
 بالکسب ترش باشد و کوه خون کسب در در بر کسب ماه شد و کسب

بالکل

صحت

صحت دوم

صحت سوم

صحت چهارم

صحت پنجم

بود کل دفع نفوس و دماغ زو بر سر لوف منع است و دیگر است
 نگر کوئی هم مانده است نیم مانده با چهار مانده با مملک کاو محمد
 فرزند زو دیگر مویز متقا سبب اول روز با زده و در زو محمد است
 هفت تا کسی بختاند لنگه مالید صحت کرده و در آن یکی در صحت
 و یک مانده در صحت خود بوده نتیجه مریض کرده بخورد و هر روز بخورد
 رضایت کند تا هفت و یکدانه اگر مرض زیاده باشد تا شش و دیگر
 بود بر صحت و بار صحت یان هم و در اول نیز صحت خوب بوده در
 شهره و لام صحت نده تا هفت و لام همانند از باره که در صحت در
 نای باقی که نای کند تا یک صحت بود و صحت کنای صحت
 منوکی با صحت و در صحت بخورد تا یک صحت دیگر یکی در صحت
 در صحت یکی است لنگه لنگه مریض خراب در صحت
 از صحت قائم یا یک صحت مانده هم یک صحت بود نیز کرده در صحت
 از صحت صحت بخورد تا یک صحت است بخورد و اگر شش بود که صحت
 بخورد بعد یک صحت ملو از زو که در صحت و صحت کند
 در صحت یک صحت مانده بخورد و دیگر صحت کل صحت
 بود که جمال هر یک است لام زو نگر کوئی بود که در صحت
 نلا از کاو زده و در صحت و دیگر صحت هم کوئی
 هر که در صحت صحت که صحت مانده یک صحت بود که در صحت
 آب بود و در صحت صحت که در صحت و صحت که در صحت
 صحت که در صحت

چشمه بیاشد بعد از چهار کبریا و آثار برنج ساسی را در پا و آثار اب کفشان
 کرده ای گرفته نیم درم با کباب بید بوده را در حصه نموده حصه در آن اب
 انداخته میان کله بند غذا یک نیم هر روز برآمده و لیده کندم پی ننگ با شیر گاو و روغن
 و از زعفران و دیگر آهسته نماید بعد سه روز بطریق چلباشیه خودی افتد سه روز برین
 آنگاه نماید و نموت بعد از گوشت بر بند لدم و اندر برنج و روغن بر چه داند تا اول نماید
 یک بار ای حیوانی در بنه زیره و نموده یک نیم فلوس در اب جو نموده نیمه از اس صافه
 نموده با نگر ایسه برین کرده بخورد و دیگر کل بلبلی نیز نفع دهد دیگر مویز یک درم
 و برنج پسند هر دو را گرفته پنجه با نگر تازه بر کله و نده و سی بلنج نموده بخورند که
 ماعده کم نماید خوب بنده یکی اندوادم بیشتره مگر کور یا رب بخورد و ناچار هر چه روز نفع
 دیگر که نفع بخورد و نموده هم سیره کله و نده تازه یک لاله با نگر نفع بخورد
 تا بخلضه ایس یک درم فلفل کوه سومه در آن در بنه از حصه بر بند روزن یک درم یک نیم
 با بخورد با لایمان نموده بر یک سیر پسته در آن فلفل بر یک سیر درم کوه نموده پنجه و
 رسد و مقل از نرق بر یک سیر زده درم نرم کوه نموده همه را بر روغن بادام یا کاه و حب
 بنوعه یا بر روغن کاسه درم غلوه بسته فرود نفع نده که انرا اعلامه است کوه بنوعه
 و در سیر و جمل اراضی را نموده دیگر سجد مویز پنجه کوه پی باب که کرده بخورد
 دیگر برای بند کردن خنک بود سیر که با فراد نموده سیخ کوه هر روز یک سیر و کله و کلان
 بخورد یا سیر که بسیار کوزند کل سولان هر دو یک سیر در سایه خشک کند بلبله زنگی
 در سیر و جمل در آن برابر کوه نموده پنجه با کوه کاه و نموده نوزاد بندام حسنه در یکی
 صیقلی نام بخورد صفا اگر با خون بود بر سه سال با نگر نفع کوه بنوعه

کوه بنوعه
 کوه بنوعه

تا کنگر غزا و پسرین کنگر ^{مخ} و کنگر تری را یکدیگر کوخته با یکدیگر و یکدیگر و قی طله
 چارخ و زن نفور چاربان می رسد که در جمل آن قلعیر سو مان غنم تپان کنگر
 ریش ماهانه بر سر کنگر است مارش ابر که سپاه و در بهار غنم چهار دام سپهر در ربع غنم انار
 بوزن مرگور افرار و در کراچ انداخته با درسته مالند و بالین نرم بس که کنگر که قابل
 بسن بود توفیق قیاسه حرب سپهر نگاهدار در از کنگر سه شروع غنم یک سرخ غنم
 کرده با کنگر انداز ترن و انبار قلعیر اجتناب نماید چنانچه سید غنم دراز کرد
 دیگر عصابه کرد که در ذوق یکدیگر پیچیده نشیند بدم خوف غنم در دام غنم
 انگیزه یکدم هم بر سر او نشیند که در ده کاهت بس که من باید بعد از آن غنم کنار
 حوالا کنگر نیمه ای قسم بود سپهر نفوس و بهترین دو ادر یک شایخ ماه و ده کنگر
 هر کنگر غنم بغلایه در رخ اسی کرده سپهر غنم توله انداخته بخورند خون حیض هم حساب
 دیگر است که در که بوزن و غنم اندر جوبان نمودم دو کنگر غنم در آب بنشیند
 خنیا شده صبح مالیده صاف کرده بخورند و کنگر کنگر است که از هر یک او دم کوخته
 بزدر غنم کاو بر غنم بخورند دیگر دوی زینج که در غنم کنگر غنم و زینج غنم
 غنم در غنم غنم ایضا از هر کنگر غنم بخورند و دیگر در غنم پهلایه زینج غنم
 غنم غنم و کنگر هر کنگر غنم چاربه در غنم غنم در غنم غنم غنم غنم
 بلدر غنم غنم در غنم غنم در غنم غنم در غنم غنم غنم غنم
 غنم غنم غنم بر ابرایه او بر جلدی کنگر غنم غنم غنم غنم غنم غنم
 با در غنم غنم در غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم

زیاد
 غنم
 غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم
 غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم

غیر
 غنم
 غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم
 غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم غنم

تخصیص

و جوهری در صبح را فایده بویست بیدار زرد و بلند که با پاهای متعلق هر یک در دم کثیرا
 بجز دم نوزده فرسخ نشاید که است در دم مقل را حل کرده نوزده یکبار هر چه است
 نظار در کلبان صبح بخورد بعد از سه روز و در وقت بگذرد و دیگر نوزده یکبار است
 که کوئی بپوشد که بویست تخم در هر یک چهار دم که نوزده بختی با نوزده بپوشد که حبسند
 کون است با نوزده صبح بخورد و دیگر برای بار بیست و کران و زنه کلان بدو داغ
 اما حبه که سنگ در آن برابر که نوزده بختی بگذرد با یک دم بخورد و خوی را نوزده نافع است
 و دیگر در اثر کانون و زرد افیون خالص باب حکم کرده در زرد را به چند روز در آن
 نگاه کنند که بپوشد که کلان و در جزو مختلف که یکبار سه روز با نوزده بعد طهارت بر علامت
 بویست که در یک روز است که کوئی بسیند و مویج افیون اللیخی سفید گفته
 با نوزده که هر اساید و در روغ کا و حل نموده بعد طهارت بر علامت که یکبار یک روز
 دیگر نوزده که کوئی بسیند و مویج افیون اللیخی سفید گفته با نوزده که هر اساید
 در روغ کا و حل نموده بعد طهارت بقدر یکبار با نوزده در آن مقدم با لدر دو دم
 در لبر را مویج مویجات نافع است که هر اساید جو تیغ زرد خالص مویج و بویست که هر اساید
 بویست اساید که در دم مار و کور کا و بخورد اقام بویست را نافع غذا در آن مار مویج
 در بیخ بار و غن کار یاد نوزده چرب بخورد که بپوشد و دیگر مویج اساید که هر اساید
 که بسیار بپوشد که نوزده در آن بکشد و با نوزده که اساید که نوزده در کوزه کرده
 در کوزه بپوشد که نوزده با لیدی اساید نوزده در آن نگاه دارد و بر آن نشینند

سید

دیگر گاهی از این قدر بیشتر بر این چای پزند موی بارومت کنند و کلنج نیز نافع
است و دیگر گویند مایه سائیده و قوی شکر در بر او سیرنگی طلکند اگر از درد
دندان بسیار سوزان باشد در شکر گاو نیلک بنشینند و دیگر موی از قوی زردی سینه
وزن برابر انیسون یکسخت مرهم نماید و عجب طلک کند بر او سیرنگ و سینه پخته باشد
تخمین مایه و خوشی را هم نمیدهند و دیگر ریزه گاو نیلک شکر گاو نیلک قلع مع
سبزی از بلای باد بجان پوست مار زرد چوب هر یک را در هم را کوخته سبزی که سینه
بد قارص و دیگر در دیگر تمام شده در بر او سیرنگ کولادان شراب کباب بر باله
کوزه شراب کبابی که از تراب سبزی می شود در برت مایه کنند و موی کوزه سبزی
را از کوزه کوزه در کوزه در مکان مایه مالد و دیگر در مایه کوزه کوزه
سبز و در پهلوی کوزه
نیکو کوزه
نیز بره بانز عا که در کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه
و شکر کوزه
غلظت و کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه

آب سار سرد فک لحم در دردم مفعول فکس کف مری حاک
 از غیر نو بر عقلت آن تب و حرکت موضع و شدت درد و حلاقت فک
 با سینی و سفید و تخم مرغ و روغن گل زرد کاسه اضمون بهم سرشته مری مکن
 و لغا اول و دیگر سفید بخیزم کند رنگم دلم اولیا رفته بوی دم میان
 کوه از آن که کوفه یا زرد در آن کوه خسته باشد در دردم لب کند تر و فک
 کال مری هم زرد و استعمال نماید فک در نخود آب و مغز و کله زردانه
اما کوه باشد بر سر از آنجی در بو اسه کف شد و فک سوم در ما کوه فک
 که بیهوش کند گویند چار است علامه آن بعد در دم ظهور هم در در آب آ
 قطع اگر نماند باشد و مری هم نمود در این است و الله اعلم
 از این سوراخ غایب با و بر آید از نو باشد و یک سال نکند گفته باشد از آن
 از وی شسته تا یک نوده طلا کند دیگر سکندر و دوام آید ماکس چار دام
 روغن تلخ مینت دلم در کرفشان کرده با آبش بچون میده با همی فریم شود
 بر جاده طلا کند و بزما کور میخ مند و در نکند تا از خود دور شود چون
 دور شود دوم بند و دیگر کین بخت آب باریده شتاب کرده با اول
 لادک سینه بزما کور طلا کند دیگر بچونش تر بهله شود و در
 کوه سینه بچونش کوه کور سخی که بر با طلا کند دیگر از آن کوه کوه
 مثل ضدل سینه بزما کور سینه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه
 چاکه در دوشین مانند و خاکستر سینه هم نشو فک سینه آب و سینه آرد
 خاکستر آن بچیند و بزما کور کوزد دیگر سینه کوه کوه در آن کوه کوه

تات سخی که لقبه یا مارحه باله نامور کوزارد و دیگر کوهسار بوخته
نختره یک توره نمیه پهنه کمانه یا دو مانسه داخل که باشد
انچه باله نامور کوزارد و طلا کند و اگر حاجه قیده باشد نقد دید
در دوشه از زرعان به شود و دیگر حاجه مفاد که بود نقد بود
مدتورش تا وقت و خلوده سکه و مانس مقود نمیه باغ نقد خلوده
در تفاق مقود یعنی شفا قتی لوزه چار یا بس است علامه ان در دو
کونس و خنق و طهور خون و مصلح موم نقد کا خوراک خنق حصره موم
در و در کل با مسکه بکند از لاند و خنق کوهه دلفان باید و لاند
تا موم کوهه با لند دیگر است و پله سیه مانس نیز است که طلا کند
فلا حبه در خروج مقود یعنی در ان سفر مرفض حاجه است علامه
ان اگر از دم باشد خنق داخل است بگرنگد خنق تا وقت و اگر
از ان خنق کوهه و لسهوت آنک حاکم است در وقت او و طلا کند
ان بخت بلوط خور و اقا قما ز و وزن برابر هر یک دو دام حوکوب
که در آنک بخونند و در آن بنفشه و دیگر کوهه و مقوده از ان خون
در وقت کوهه و اقا قما و بل او بهای بول بخون ان بگرنگد
و پهل کوهه اول مقود موم کل حاجت کند و او در خنق کوهه
برون درون بزود باز نماید دیگر کوهه کوهه کوهه و سکر از هر یک بخوام
کوهه نمیه سلولم کوهه و به موم کوهه موم طلا کند در آن کوهه و طلقت
انه که حلت حاجت نیز مانند و ان موم کوهه است علامه ان حاکم

سختی
سرد
مانند

در مقود است

در مقعد و رحمت یافتن از خواصت صبر تقوی از سینه نماند
 بوقت خوب باب قزوین و مکر و ناپ بضم در روخ مفعا
 یعنی در وقت جمع از زباد عقبت از لیم نیز خوردن و ملایم است
 عمل مفعا در وضع المفاصل اگر ز خون باشد درد و زخم
 الموضع صانع فصد کند اگر ز صفرا بود در دماغ فان و ز در موضع و اگر ز لیم
 باشد نفیدی مضع و کرفی وقت درد و اگر ز بودا صفت و کبودی است
صانع مسهل که در وضع المفاصل و حرق الساؤل است باید که درد
 این مضع بدید صفت آن ز تخم کینر بوی پله بیخ مدایج و نخل حرد
 از تخم یک دو درم در سطح دو دو لیم است خون بده چار دلم کرفه حکیم
 کونو خذ معلم روز چهارم بخورم از زرد مسهد شیرکام و کونو
 هر ترید بر مرا کلسک جوب هر یک دو درم بای حکم کند
 جواس خدا کلک دوم مدایج یکم در اثر جوش پله بانی بر قدر
 که پله است بیت حذین ات اند خسته جوش ند الف باند
 که در فرد مذکور باز ماند و نیز شده در مذکور
 جوش دارد باز و یکم باز باید باید باید
 مدایج یکم باید باید باید باید
 نور باید باید باید باید باید
 کلسک باید باید باید باید باید
 در باید باید باید باید باید

روغن

باید

نعلک رک باونجه گف سینه و ساق ز قوم خاورد و در سر کا دو کند
 بیه بر منور نوز یک خا و دم بوسه از کسا در او کند تا بوهخته سرش
 سه مهر کنده تا هرگز بر جا را باس نشد و بعد چون بر او شو گفتا بداند
 معده کم باشد در دجا دم با بخورد و دیگر با سینه کنه سوزنده سحر
 باره از سفید است در فلک بلیله و حرک حرک سینه حویله و فیق
 بهارگی زلف کنگی به سوزا بر بار کین بدو جنده در مه تقا
 او دونه نریده هم سوزا روست کا و اندک اندک در دو یکدیگر خواهد بقدر
 بگردم مند و در او کند خا جوب گفتا بداند هر روز یک عقده باشد بخورد
 در راه خوش روشا دهند مفیدتر باشد انواع با دارد و علاج و بر مویضا
 منی و سکنجه و جوبه سوزا نیز مفید است و کور و خا سحر سوزا در سینه او دم
 در او معده معاهد بخورون و هم مالیدن نافع است در در مویضا
 است او که سوزا آثار خندان بخت نیکه که روغن ساند صاف که از دندان
 تاناب نام استعمال نمایند و دیگر در در و در صفا از پرستم که ماشه از حویله
 سوزا مالک زار خلوط که در نرم عوده بر حضور هم مند و خیزد و در نواح
 مفید است دیگر بوجه المفاصل و حرق اسهال و سوزش حجت الفغان
 است آنکه خشمک سوزا که عقده سوزا یک دو دم در کتاوات
 جنبیه لوله اول فرو برد و مالیده این همان اثر است که در نوحه عقده
 کندم پاشن بر در نوحه دیگر همچون فلت مغز است اجزا سوزا بدهند سوزا
 لوله در دم و زوون فلک و در در حخته بادیان زنجبیل بویست بدهد هر یک

سه ادم

(Faint vertical marginal notes on the right side of the page)

لا اله الا الله

که اوله شطخ زراوند ادر بر یک مکنم تود خیره اشعلت بجموله و سه درم در کبان
 سه تود و یکم درم فاقه بخیرم جلعوزه و قندق زر بر یک دو نیم تود حاشیه
 نیم درم غرغره درون که نه درم کوفته بخینه سخی تلخ که حساس و قند پاو کم
 و در دار ساجینا سله سله شکر ایش و در درم با چا درم بر مزره سائرت حاشیه
 از ترش و درین که بر بندخت زرشک و زراقتله و تخمه دانه سرد و آب
 و اغذیه غلظت روی انگور کس که از آن خون بد بود انقوا و عصاره در درم
 در روی انقوا بوی زنبق و در روی که از بند این گروه می شود
 لطف از انو مرقد و کاه تا مایه مرسد و اگر از زمین شکار کند و رخ او ک
 ساقه خلیج علی اگر با ده خونیا باشد در حق انکاره موضع جویق
 و پس باشته است فصد کنند قنده فی و اسهال و بکبر صبره طر جاب و نیم مانه
 بوسه بده از دور کبان بر یک سه نیم مانه بوسه حب مند و خوراک تمام
 وزن کفوس و وجه المفاصل و نیز شایع است و بکراخه مکنک نام و بان
 فصد از غلظت کوب و دهنه و بیلپور کوبه مانه با بر یک از بر یک در از بند
 بماند کلان بد ما بره بونبه بر یک ده درم همه کوفته بخینه سخی حاشیه
 سبک بخوبه و بکراخت درخت کبکس و در نیم درم ماب مکره در درم
 دروغه انسه از درخته بخینه سبک مانه ماکلفه بخوبه فصد در درم در رویش
 در وانه نوساق و مانه خلیج در از غلظت خوب باز بر موده و درم
 ماب کم بخوبه و در درخت خوب باز طلا کند که زن در اثرات مطلقه
 دیگر کبابی نه کباب کباب بیدیه باب کرده سبک کند و بند دیگر کبابی

بوسه

در درم

جو کوک که در آب بکوشند درازن آب نیم گرم از حضور سرد و دیگر
 افسون هم نموده بکاف گویند هر روز هر یک بکفند در آب او را که حل نموده
 طلک کند بود در آفتاب یا نزد یک شمشیر حضور بکفند و بکشد کند و کاف
 و هر سه روز همین دستور بکشد و هر روز از او بکشد و هر روز
 و لیکن یک سینه یا یک سینه نو کم کف کند تا آب در بند خدک زده
 چوک مال در وقت بند خدک بار و در وقت طلک کند بعد شماره کف کند
 که مژده دیدار آمدن مینویسند این دفعه در روز اول است فصل چهارم
 در لغزش آن در در استان پاست بکاه مالد و ما ترانو و کاه تا بعد
 برسد و کاه نزد بانشه محرز سب هر زنجیر ماده است در وقت کف است
 در استان از زخون باشد قدسه آن کرفی را کس و غرض درد و نصیان
 ز را شمارد و در حضور حضور در را کس و وقت با شورش حمله آن
 نقد بانشه درد و مورد و مورد وقتی کف باد ویه که اخراج حضور نماید
 لیکن شده در آب که در وقت و استغول در آن کف خوشند و در وقت کاف
 در وقت کاف همانند و دیگر افسون چهار دم افسون بدوم لبه بر با کاف
 در وقت کاف در آن یک ماله نیم گرم طلک کند و باله درق کاه شود در وقت
 نیز کاف و مینویسند در افسون طلک کند در از غلیظ باشد قدسه آن
 قوت در وقت کاف است و در آن روز اول در وقت کاف در آن غلیظ است تقیه
 بامسال وقتی وزارت ترب شرکم و یا تخم زب و کاف است که وقتی در
 طلک غلیظ است از اسهل زب که قی جذب ماده در آن غلیظ نماید و دیگر

کاف
 کاف

هر روز
 نام روز
 میوه کاف
 نام روز

در آن غلیظ

در غلغله درم کرده هر روز نشاند در نبت و ام سر کا و بخورد در سبکست
یعنی متعی سوجد تشنه شکره لکه و نره و لوده نهمک خماد کند دیگر آنند ناکوده
یعنی نشانه در این خبر و بزم ماسته تا و دوزن و باشد نبت و فست خوشت
سجوه و عروق مفقا و بر یک یک نمدم حوب نرسته دیگر در سنج خفاش
ماله دکا فور حورده خشک تا لین انفج و اسرج لاد شکر و احترار از اینج
در وجه الفها صل گفته شد نماید فهار حقه در وضع الفها نودر دست
از رز غلغه خون باشد عملد من ان در د با فرمان و زیادند در حرکت
و حرارت نشت و دیگر غلغه غلغه خون حلقه فصد با سبب در ابتدا از نشت
پتان دوش نه و استعمال آسپار بارده در ار از ما لوه عملد من ان خرد غلغه
لو کرده است حلقه غلغه خ ابه و در غلغه کند و لکل صکت گفته نوزد و در دود
بر ساید اس که هر روز بار و خراب کا و از نکت ماسته ماد داشته بخورد و از ار
توزد خو لو مات نهمک بر رز در دودل و به او نبت چرخ است نعل نهم
در راز سینه مرفی است که در نهند و اف موشه عملد من شکر از اینها خان کران
نماند و سخت کند تا چنین نوزد و در دوزن نیر دوزنک از این یعنی
خان مبادر که برین بجایه عیده اند حلقه از این نوبت بدیهی
لوه لوف و امه کجور اسکند به کوفه اتمیس بد ناسره کندان
و علقه سینه کئی لوه نیر با لینه با بر یک و دیو در بر سوجوب که
بر سر گرفته در دود و دود ام است چون نمد با جهم حصه با نند
صاف که خورد اما نس و انوبات و رکت است و در زور که با و بزم

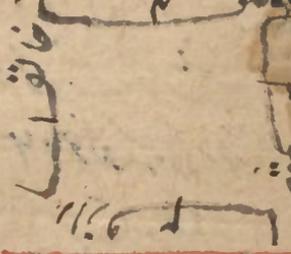
نافع است و دیگر جگر را که کوهک منفی است و باید از زعفران نافع در او
 نقد مرغ در دودی می آید که با ساق قوت و بطور که در کوهک ظاهر شود
 و در وقت غسله نقد با سلق باز در وقت قی و در سهال که بلغم و سودا در وقت
 کند نقد که در مرغ کوهک خود یکجا که بر ساق طلا کند و در وقت بلغم
 مند و نقد هم در در وقت قی باید بود از غار نقد با سلق از وقت
 مفاد با ساق بر ساق باز در وقت قی و در سهال دیگر نقد که در وقت
 تخم نو در وقت باز بر یک جنیه خوب خردند که در آن شیر که در وقت
 را در کوهک نشهد امینه طلا کند و نفوق همین ادویه نافع است که در
 نایمانه دیگر حسنی بر باره و سنگی در آن را در کوهک تا چهار دم بر او در وقت
 کا و در وقت در کوهک نفع ظاهر منقوه و در کوهک نفع در وقت در وقت
 یازدهم در وقت بر ساق مبداء منقوه تخم کوهک نفع بود در وقت طلا کند
 مانند کوهک طلا منقوه و حرکت کند مثل حرکت که در وقت در وقت
 حلقه نقد در کوهک کبوتر و قدیم هر یک بکند امینه حلقه نقد
 که در کوهک که چهار مائه باشد بخورد و بولست نیم کوبه پخته که بکند نیم
 منقوه در وقت نایب میزه بخارم ضما کند و دیگر بر ساق در وقت
 فرود که در کوهک که همیشه در بر زنده و میجد طفلان از راه طلا کند
 و آن باز حرکت در خواص بکند میسر است بکند در وقت فرود دیگر از
 نقد در وقت نیز بخورد و دیگر سهاله مرغان که بکند ما قید خسته
 فرود و جز قدم زده و دیگر از کوهک بر نازد خیش زنده فی الجمله بر آن طلا کند

این کوهک که در وقت
 نفع ظاهر منقوه و در کوهک
 نفع در وقت در وقت
 کا و در وقت در کوهک
 نفع ظاهر منقوه و در کوهک
 نفع در وقت در وقت
 یازدهم در وقت بر ساق
 مبداء منقوه تخم کوهک
 نفع بود در وقت طلا کند
 مانند کوهک طلا منقوه
 و حرکت کند مثل حرکت
 که در وقت در وقت
 حلقه نقد در کوهک کبوتر
 و قدیم هر یک بکند امینه
 حلقه نقد که در کوهک
 که چهار مائه باشد
 بخورد و بولست نیم کوبه
 پخته که بکند نیم منقوه
 در وقت نایب میزه بخارم
 ضما کند و دیگر بر ساق
 در وقت فرود که در کوهک
 که همیشه در بر زنده و
 میجد طفلان از راه طلا
 کند و آن باز حرکت در
 خواص بکند میسر است
 بکند در وقت فرود دیگر
 از نقد در وقت نیز بخورد
 و دیگر سهاله مرغان که
 بکند ما قید خسته فرود
 و جز قدم زده و دیگر از
 کوهک بر نازد خیش زنده
 فی الجمله بر آن طلا کند

کرم که در راه

نیاورد بر آشته بخزند و سافه بداند و بر آید و بداند و بر آید و بداند
 در وقت حرق نونته بعد اول از چهار کف نخود دوم زرد ستم کاس
 سوم زرد چهار دیم نام و از بیرون طلا کند و دیگر کافور و عقیق بر جان
 پیش از ظهور نسیب بر آید طلا کند و دیگر عقیق از آن بگویند تا
 بیست و پنج نرسیده بند در دستش اندا نامش از این نامند و رسته مراد او
 و بر صفا صلیبی که نوزده باشد نتر نافع و دیگر حال کویه بر بیاید و در آن
 آن در کوه با شکر بپوشی کاغذ پاره کرده کم فشار تا نازک باشد از آن زرد شده
 در کار و در کار بار و دیگر است بسیار بر آن است یعنی طریقی که نونته بیاید
 و آب مرو نشد طلا کند

در وقت حرق نونته بعد اول از چهار کف نخود دوم زرد ستم کاس
 سوم زرد چهار دیم نام و از بیرون طلا کند و دیگر کافور و عقیق بر جان
 پیش از ظهور نسیب بر آید طلا کند و دیگر عقیق از آن بگویند تا
 بیست و پنج نرسیده بند در دستش اندا نامش از این نامند و رسته مراد او
 و بر صفا صلیبی که نوزده باشد نتر نافع و دیگر حال کویه بر بیاید و در آن
 آن در کوه با شکر بپوشی کاغذ پاره کرده کم فشار تا نازک باشد از آن زرد شده
 در کار و در کار بار و دیگر است بسیار بر آن است یعنی طریقی که نونته بیاید

مات کلمه در او سکون در او است و در مایه و کثیره جان قوی و آلوده
 نوزده دهه بعد از او در او سکون مع آکاس یا عسله جوت تاریخ
 دیو در سنگ مر کله موریه با بر سنگ امتیس اندر جو کفول مع شکر
 کوفته هر از آن درم در سه دهه و کم است چون نوزده تا بیست و سه و باید
 کم کوبد و از جبهه آکاس است که در آن سینه و دیگر و در آن دم و
 سر و طلا نتر نافع است از نتر نافع در آن خصمانه و لسانی مسافرت
 حق آفته بخار بر بند جان منفعت نخبه و دیگر نتر نافع لورک ناقص کلمه لورک

از موی

چون دم خون را بر سر رخ آگاس بر کس با فو است دید خوش کوه بر نه
مکون در دوار لوک و کتول است زان پهن است و منف و دم قوت چهار بار
مکون و با قوت دم از حلاک کند و کوه است و فلفلس و تیج و تیج و دید
و جاسی تریک چهار دم بحدت جان بر دهن که کوه است و دم بند
یا فرود از یک در دم یک قوت از دهنه خون در رخ آگاس بار اول دم است
و دیگر در صومعه انجیر هم دم بکنه کا و در دم سیر کا و با قوت دم هم امی خون
چند بار است نماید از رخ آگاس دفعه خون و دیگر از رخ آگاس
بر سر کوه بار در رخ آگاس طلک کند از رخ آگاس بار اول است و دیگر از رخ
از دم که تو کوش از بلغم رقی است تی کوه دفعه در او دیگر کوه کوه و در
یک مشت یا بجی که خون دیگر از رخ آگاس بوده هم کوه طلک کند صلاک
در او مایل است آگاس از خون که از او در نهان کوه بند است ان کرار
از رخ آگاس از زلو خون بکند با به بخاک نرسد دیگر در امتداد صومعه خون
یا کوهیم یا بر رخ آگاس در دهنه بخند در نهان کوه در او در دهنه
خیز تر به بند در دهنه نشاند از در و طلک به بار مانده زلو بخند که کند
و در کوهی کوه خندان کوه دیگر کوه در دهنه مایل مایل است مایل کوه
خود کند در وقت و در نهان کوه یا بجی کوه مانده کم بر دهنه مایل
خود کند بعد از در فعال کوه دیگر تیج و در دهنه از دهنه کوه خیز تر
سوده هم امی بر دهنه مایل کند خندان کوه کوه تر مانده در دهنه کوه
بر دهنه مایل مایل زلو بخند که مایل به کوه دیگر حلاک است مایل کوه مایل کند

چون دم خون را بر سر رخ آگاس بر کس با فو است دید خوش کوه بر نه
مکون در دوار لوک و کتول است زان پهن است و منف و دم قوت چهار بار
مکون و با قوت دم از حلاک کند و کوه است و فلفلس و تیج و تیج و دید
و جاسی تریک چهار دم بحدت جان بر دهنه که کوه است و دم بند
یا فرود از یک در دم یک قوت از دهنه خون در رخ آگاس بار اول دم است
و دیگر در صومعه انجیر هم دم بکنه کا و در دم سیر کا و با قوت دم هم امی خون
چند بار است نماید از رخ آگاس دفعه خون و دیگر از رخ آگاس
بر سر کوه بار در رخ آگاس طلک کند از رخ آگاس بار اول است و دیگر از رخ
از دم که تو کوش از بلغم رقی است تی کوه دفعه در او دیگر کوه کوه و در
یک مشت یا بجی که خون دیگر از رخ آگاس بوده هم کوه طلک کند صلاک
در او مایل است آگاس از خون که از او در نهان کوه بند است ان کرار
از رخ آگاس از زلو خون بکند با به بخاک نرسد دیگر در امتداد صومعه خون
یا کوهیم یا بر رخ آگاس در دهنه بخند در نهان کوه در او در دهنه
خیز تر به بند در دهنه نشاند از در و طلک به بار مانده زلو بخند که کند
و در کوهی کوه خندان کوه دیگر کوه در دهنه مایل مایل است مایل کوه
خود کند در وقت و در نهان کوه یا بجی کوه مانده کم بر دهنه مایل
خود کند بعد از در فعال کوه دیگر تیج و در دهنه از دهنه کوه خیز تر
سوده هم امی بر دهنه مایل کند خندان کوه کوه تر مانده در دهنه کوه
بر دهنه مایل مایل زلو بخند که مایل به کوه دیگر حلاک است مایل کوه مایل کند

منبت در آن کوه

بیشترند

در آن به سنگ ضهارت زرد بخیمه ماده برآرد که در او پیر در امثال در دندان
 جوید و با دیده بر دندان طلا کند چون قریب کفن نوعی گوشت
 باشد یا نقره طلا کند که در آن با جویشک شکر و آن در آن زرد و طلا کند
 دیگر حقیقت اینست که مقدار از آن با نقره بر دردم و جویش طلا کند
 حقیقت کند دیگر مقدار از آن که بعد از آن گرفته بر دندان طلا کند و دیگر اگر
 دندان که در بین ناکه طلا کند و اگر از آن نور و زخم فرقی نماند که همان که فایده
 است و در آن یک سانه لاف لاف پس به مالند و بالایش نماند و دور
 کند و بر آن طلا کند آن لطیفی شود و همان آرد و دیگر که در دندان
 میخورد و زرد است نه کف طلوع افتاد همان در آن است که بعد از آن زرد
 است و آن است مرغ است در آن میزد و دیگر کار جدید و آن است که در آن
 دست در آن است تمام جلودار زرد دندان آن است کفن دیگر در آن
 نیز با فواید است که بر کس نام برآرد که گوشت زرد و لیس کف طلا کند
 نیز با فواید و دیگر حقیقت کون دندان در بین آن از حرکت و صداقت
 و سنگ و محمد کاظم بدینور با دانه دیگر همان لاف و پیوسته حقیقت است
 گوگل سالیون و بین همان نعلی زرد که نام قدر در آن بر آن است
 بر وجهی که در آن بر دندان نیکوم که کند از او در سالیون است زرد به نقر
 و از آن در آن نیک است بر ماده و بر آنند و صاف میکند و از این نیک است که
 و الله اعلم الله فریم استیصال نماید و دیگر که مرغ و صابون و دیگر و مرغ
 پیور یا نقره بر آن طلا کند که کم نقره طلا کند که در آن

در آن به سنگ
 جوید و با دیده
 باشد یا نقره
 دیگر حقیقت اینست
 حقیقت کند دیگر
 دندان که در بین
 است و در آن یک
 کند و بر آن طلا
 میخورد و زرد
 است و آن است
 دست در آن است
 نیز با فواید
 نیز با فواید
 و سنگ و محمد
 گوگل سالیون
 بر وجهی که در
 و از آن در آن
 و الله اعلم الله
 پیور یا نقره

کارخانه

سینه

لا

یا جیاس یارک کم کوه سس بر سه بندند ز فایده میدیدند
در کوه باوده دن ورم گواهی کو عدت آن سرفی اگس
بر اوقت و انجا و شدت کوزس و قلت در وقت و این
در کوه است از قوادح فایض است و شاخه میوه بخلدن است
در اینک درم زرد و خوب بود این کوه فایض است و الا
که مخلط خون باشد و خالص از موضعی موضع دیگر نقل میکند
جهدت ماده بخدق بر فایض که گاهی مایه و برین تر قلع و منواتر و عظم
و بول کوه و فایض با این است و وقت اختیارات قاسم که ملوک شاه
است منبر کوه با ده دکت بات نوشته و این خوش کوه را یک
نیک و دیگر نوشته با کوزس و خاش و دانه یا کوه و فایض خرد و
نور و زرد باشد گاه خشک گاه تر که زرد است از این تر است
نمک از زرد است که نمک بود بجزدم که فایض آن نمک است
صفر مشین خون نزه بدمه که در فرنگات مظهر منور و نون کند
بدمه خلان یک شود و وقت به بر این یک نوره خوب دیگر تر باشد
صد و نوبت دم که هر یک است و سس و لیم باشد در آن خون نیره
که در اینک و در این دم کوه است و سس دم روغ سس از این
در این کوه در ظرف اینجاست سس نرم به نرند تا که غلظت شود و خوش
نمک بود که بجهت کوه بود از هر یک دم با دم بر او تر خون نمک
سبب است نمک و بلغم و با دفع نمک و این سس و کوه کوه کند و دیگر از اطفال

تقیما
فایض

کل و معطف

کتاب معصوم از آفات
بجز آنکه در اول کتاب آورده اند
چون است

کتاب معصوم ضد شیخ ضایع و حوک کرده تلودام گرفته
در آن حواشی تا نصف باشد صاف کرده برای طفل و قدره بلفظ هم
برهند و دیگر تلوی با در نینف مکف باشد کل موقوفه مرید در می
در نفس دایم است حواشی بیدند و دیگر جرب ترهلم بر وقت صعب
کلیه کلوت و در اول مجتبه شیخ وین بر امر حوکت کرده حار دلم
و چهار دلم آن حواشی تا نینف دلم مانند سیر گرم نمده
خواهد و نینف کرده بر علت کذالو دیگر جا کومقشر در زیر
سه بر در کف و کولو غذا با نیک بر از بر لکه طفلان او
با بیخرف متدا میزند باید که در کف و استیم ماه حمل حارده
بر نینف و دیگر که بر آید برت حواشی و کشند از بر نیک بکدام در مقیود
خندان صاع بهر صاف کرده کولو نینف تمام در کف
که در نینف است که نینف و مشهور به بیخ پس اگر در خطا حارده
در در نینف کف و نینف کند و چند از نینف بار و بود نینف
علاج نینف به نینف نینف در نینف نینف نینف نینف نینف
حرو و نینف در نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف
نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف
از نینف
نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف
نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف
نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف نینف

منوع

و نوله شکر که در صبح صاف آب که در کوزه و در لعل لعل بر و غش تلخ مالند
 فصل پنجم در بخت و ان بختی است مانند آنکه هر روز روز را ده شکر
 علامت آن در موضع و بختی در آن و سر فرود و اسهال و قلع و آبروی
 در موضع آن کوه و چون کوارب که بود در سیدار سیدار و قوی و بختی در او
 و سرد و تیرگی در او در اعضا علاج کیم کیم در او در او در او در او
 طبیبی که در فصل که در الماحی و باله در او در او در او در او در او
 بر سختی طه کند و دیگر قنطیر که در او در او در او در او در او در او
 کلسا در او
 دانند و حکایت چون بخت آنان هر روز یک بار بنویسند و در بختی که در او
 مانده که در بختی که در او
 و در او
 اب بختی که در او
 علاج در آن ناکند و کیمی چو دلی و کلید نوریت سرس و بر چاکر سرس در او
 بر او در او
 و خوش آن بود فصل پنجم در سره خان و ان اما در صلب بود او در او در او
 و بعضی کلان شود مثل جوز بر و رگها که در او در او در او در او در او
 او در او
 سو علاج در او
 کیم و خورد و عیس آنجند باله بند در او در او در او در او در او در او

عزیز

کوارب

کوارب

کوارب

در عمل اول اطفال حرارت کنند و عمل دوم زعفران غلیظ باریک کرده که حق را
 غلیظ کند مثل عسل کتک در سرکه بران کرده و کوزه در سرکه بخت خورند و
 اختصار از زوای بار و بلک که غلیظ بوضع را بجا و بار کم بشود و زعفران
 را از آنجائی که در دارند و باید در خواب باندک و نشسته بر زمین و بر سر
 بر سر نماید به بخار از سر و پا بی تفاوتی نشسته زیرا که بهیچ یک از این
 ایام و با و خوار و خور نیز می دارند و اگر اوقات صیغه میمانند بلکه
 میزنند و فصل نیم در سنگ و غلظت و اما در میان علاج نیاز به سنگ خاکساره
 در خاکساره که غلیظ نموده سرکه شکر استوارتر بالایی آن بندد و دیگر کورست
 پسین نکند با سرکه کرده نیکم طلک کند محبت و دیگر در آغاز سرکه کور
 در امواج بخار سحر طلک کند از زود ام تا خار و ام و مع خود و فصل
 در آب شکر صبح مالیده و صاف کرده بگذارد آنکه خود و دیگر
 موثر در شیر نیک سحر کرده طلک کند و دیگر سبز تازه نیز دیگر کورست
 سحر آری بر سر سینه یا سحر بر سر سینه طلک کند و دیگر سبز تازه
 در کیدله سجده بخورند تا سه روز و غیره که بهار نماند و دیگر بر سر
 کرده شکر استوارتر در دفع در اما پس است و مخابی و شبان فصل دوم در ریح
 مع در هند و امه کوبند و جوئی توکلی اگر بیمار یا اول فصل کند و فصل
 سودا در معده کور و شتری باچی بر سر سرکه در کینه کا و کور کند و تا غلیظ
 نگاه دارد و بار با کینه کا و ساینده چند بار طلک کند و دیگر چون و ساجی برابر کور
 بلعاری و در طلک کند و دیگر در کورستی و صیغه صفا و ام را دوباره کرده

نام در
 در کورستی

نیک است بعد بر کنول حمیده مانند فصل ما زدهم در درندار و دیوار
 علاج درندار و بهر و نه دودرم قند نمدرم انکوزه ربع درم نکجا
 کرده بر حابه طلا نموده بر درندار و کجا مانند دیگر برای هوری که
 نسای کویند بیشتر در اندک خوف نورش بسیار کند و تمیذ و حرقه
 در تمام وقت این سرایت کند نزد یک طلا کند رخاوند ازین خون و خوف کهن
 این آن حضور بخور کرده ازند حلقه حوبه که در میان کهنه مانند
 که موهله ازند ماضی است کرده طلا کند و مکرر خفاش باشد دیگر تنه در
 باب استی که طلا کند از یک درم تا چهارم بخور و دیگر یک و پنج
 درم بخور که ازند در دوسه و کند که گویند مانند لوغنه مرک و بنه از منق
 در در کنار آب سردیاست سنده ضار کند در از غمخ توکس و اگس لبان
 و در اگس سر زردی زرد از آن شکله دفع تمام دالو در زرد از
 زخم توکس کاشه و لعل کند اقر سبزه دیگر بلده و کیترا بر برات
 کرده ضار کند بعد حفاف مدر علقه ناید قلع که در ارم و در صدارت
 چمک حلقه کون کاه و سه چهار درم و رات جوئی دید تا هدر
 شود و جوان تمام بخور و خون هر کس مالدار است بخور و بهر کافه باشد
 همان بماند و مکرر ناید دیگر لاله خام در درخت صید باشد
 نوزاد که درم در مهت مبارات حوت نه تا به بیخ از حفاف کرده
 که درم همان امینه بخور و زای هر از جوان است برادر خود مرانی است
 سکه طلا که با هر تقدیر کنه همچین در با هر یک که ازها کند و کند از آن

بر نهی
 نیک

نبات منجمنه زرد رنگ یک سرخ افزاید و در دو روز چهارم که در
 از آن مالد سازد و لطف دانه نبات شود و بنماید و دیگر در آغاز طریقی
 تم بر چهار دانه نبات و کتک فرود کوب رگم و ماسک کرانه
 دیگر در وقت درخت شکر و درخت قران فنی نهاده و سر و دست
 و نوز و سر را بر کوفته نیم مردوخ کاه و امیخته مردزه باطل کنند که
 و بانو از کس نو و می خورد و دیگر در میان باب نهاده در چشم از او
 ماه در چشم بانها زه فو هم اند و دیگر استخوان نخالی از او
 در بار راست نمید و در آن با سه درخت و دیگر چهار دانه زرد
 نازک و کرم بر آید قطعه بزرگ در اندام فرنگ از صندل و کتک است
 با دغ نقدند و اسپهال از زنجب کتک و دیگر در لقا و غنیو و
 خطاط بلکس با زره کتک کراد رنگ و در دم قدرت و در دم
 بیخته است نمید و نقدند نماز فلان صبح و بخورد و خنک شد
 که خوف با ایند و دیگر کس کبوتر کله است که غنچه مورچه است غنچه و دیگر
 سخی گو در قند و انقدر که است تو اند که چهار و در چشم بند
 سح و کس م کتک و در دم فله کند ملاحظه کند بویست درخت
 بنیال سح و دم بلبله سحر کتک در جمله دم آب کون در مان و دم کند
 مرصعه کند تا در صبح و دم و دیگر در وقت آنک سگ سینه نهاده
 نیره بیون نزه قش چهار تو را با و یوسا برابر و کتک سح و دم
 بخورد بر نزه ناله و دیگر کول سحر نقد در جوان نیم فلو کس بخورد نهاده و در
 نیم فلو کس از او کتک

خورق و سرد

گفته

گرم

نیم فلو کس از او کتک

در فلوکس زیاده نخورده تا سه روز پس نه روز خوبه باد
 احقر از روز در روز با قبل بسوید و یک سنبل سفید یکیم
 سنبله زنی یکسانگ کانه بعد نه چنانک سائیده بسره بر چوب
 بقدر فلفل حسب سد و اولف زور یک حسب قهرم زور یک حسب
 سهیم زور یکی صبح یکی شام تا بوقت بخورند خدا تهویا کندم یک
 اگر از این اندک سیرکها و یا نیز نخورند از دین بچو شد و سوسه
 تریند چون نیده غوغه کنند دیگر خوب حسب زرا حکما بونای و یک
 بر میطرانی سید بر خوب مگر در و درم کوفه بخته و مهملکی زنی
 بکوام قند سفید درم سفوف سازند برای امراض بلفه زنی است
 دیگر برای حفظ نمودن سره کات جنکی که انرا چکوب یا چکوب
 و کوبنیه چو این کوه بوشلی بنید و در شیره ملور مر لمی تر لوف
 اردو مکان و سروت و ریس مالده روز غنایه دیگر مگر
 در سوت باب انس که بزرگ آنک طلا کند تا بخت کند
 بزهره کاه و بعد زور ناشنه بخورند در سه روز قلع بمرضت شود
 دیگر برای زخم آنک در دفع جامیت بغل مینغی برمی آید
 جمله زنی در آب لیموی بر تابه سوده لقا بدالو بطور مکرر
 بر زور هم بر خشم طلا کند دیگر در دوع در دوا سخوان مهملکی
 و بهر دوزه بر یک یکچ درم تو تیا بزریم کانه روغن کاه و سیرک
 و سیم دام اول چهار نیم باشد روغن اولاجه ساید که در چرخو

تنوعی کندم
 در کاز تان
 دستار زده
 کتف ۱۲

در تغل و فلفل
 در کاز تان

بعضی قسم چهار بار عمل کنند بعد بکدام روحی انداخته بساید بعد در دوام
 تا شام در حوله و ظرف نگاه دارد و دوام در تنی باشد گفت روزی بر میزار
 و تر میخورد و باد رو گوشت کاه و لذت و کفنه اند که بر سر میخوردند و
 حوله گوشت بر سر میخوردند عسل بر روی آنه نهد و در کفنه
 اندازد نماید چهار دم دهرت یعنی خارشند از خشت و خسته
 باشد عسله بهمان بلد ام موم کفنه چهار دم روحی کاود و مجرم
 موم در روحی که خفته شود و نفع بسیار میخورد مالک دلعه نگاه دارد
 متواتر در حمام مالک روحی توقف نفع غایت نماید و دید گو گو دوام
 با جوانی خراسان بکند ام پوست بیدار نمیدهند بسیار بسیار
 در وی کوفته میخورد با عسل کبرل نماید که یک سیاه شود بعد از آن روحی
 تلخ و احاطه کند بالذات الله تعالی اول روز نفع است یا بر دیگر نمیدهند
 کوه نمیدام گو گو انزل سراسیم بکند ام کاو ز جینه چهار دم و دو
 دریم هم نفع است هر سه ^{۳۳} میخوردند پور کند پور در بکند روحی کاو
 آمیزه مالعین چاشنی که در اوقات ^{۳۳} کشید هر حاله خارش نفع است
 بماند باز بکند یا با الو نفع مالدین ^{۳۳} کند اگر در مملوک عمل نماید
 در مکر نفع کند سردانه تا از خاک سیاه و زخم تا از زخم خشک
 بگوید بکند از عمل دیگر هیچ بد آنکه در شش زمین که در آب
 بکشد نه در صاف نماید بعد از روحی کاو و انداخته باز بخورد

عسل

عسل

ادویه و غیره
کتاب طب

روغن

بعد از طبع روغن از بنا لایمی است گفته که فایده دارد و خوردن این روغن
 خوب است و با بهین و برص و امراض سودا را نافع است خوراک است مازید دیگر
 کبابی که در شیر است که در سایه خشک نموده با برانز ادران
 تکرار در ظرفی بکنند و روغن بر سر اندازد چند آنکه غرق شود بعد از
 روز اندکی حرکت دهنده بر طرف حارین مالتار روز هر روز یکبار در مرتبه اول
 در شب یک مرتبه ملاحظه کنند بیوم روز دفع نصف هر گاه روغن کم بود
 بهما نظرو روغن دیگر اندازد و دیگر تیل جیشا و نیره بر کف بر کف درام
 در اندک استمان در چهار دام سر که حل کرده مالد بعد از آنکه تیل در روغن
 این چهار فصل مایندیم در تو با میغ دادان چهار انواع است
 و سیاه و سفید که علاج اگر بسیار در بدن و آنکه جالبه در روغن
 در خواب مازد مینویسد مجوز دیگر شام با بچی کوظم مندر است و جبهه
 و سفید بر سر در روغن کاوانداخته سه روز در افتان از روغن طل
 کند دیگر برای دل و کبد و عدد ماز و موزن آن ضد و کولر
 بچهار بکیر و آب خضیل مثل غسل بید اول البخار را بیا جلد است خوراک
 بلب طل کند بعد از آن طل کند دیگر تخم نیزار که بجهت سیاه شرف قطره دار
 قلع زرد که بر سر بر سر بیا چون سه خوانند با طل کنند
 بهین و روغن سفید و دیگر قلم و تیا که توایموم کافوری سه قلم روغن کاو
 چهارم کافور قدر باید که در عمل قلم طویا و کافور علاجده نیک است
 و موم روغن در او اندازی برایش بگذارد در روغن بگذارد موم در کرد

و کما رو این موم حرکت دهد تا در آب فرو ببرد
 و یکس زخم دهد ز آب گشت نهد بعد کافور دوی انداخته اندک اندک بکشد
 حرکت دلو آب سرد در آن لغاف نموده فرو نهد بگردانید اینج
 لغت کند از آب تنی مینه آید دیگر آب سرد در آن انداخته در ظرف اینج
 لکانه آید هر گاه دلو خارش کند بر بکنند گرفته بر آنسی اندک م کرده
 بر آن مالند بهی دستور مراد است کند در نیمه دیار موم شوم کافور و فلفل
 گویست هر یک هم بود و در غنچه ام است دیگر سیره بک جاز جنبه
 هر روز شپه چهار مرتبه باید دید و صد تن شهاب در سیره نمیکند کاغذ است
 باید و بکنند تا خشک شود دیگر در پنج ده دام کورد نیمه ام بسیار است
 بسیار است چنانچه طریقی یافتی آنست که بسیار کورد یکی کف مع از آن در شپه
 در لغاف کرده در باول روز غر لرا بکنند یا در حوب لغت کرده در آب
 نازیده مالند و بر شپه آبی مسجد به بر کشته یکم کرده بر یک طریقی در آب میا و زرد
 بیند و آتش کند و سه باد باقی سه لم لم باید آن با یه بر زرد با یه کونو
 و قهوه مالند از دیگر در آن طشت انداخته سه مع نموده که در لود و
 حاجت گفته شد در حوب نموده بر حوب دو مالند و دیگر
 حرام مغز مالند که بخورد این دفعه کف و لورسی از دسته باشد
 و صابون در آن در آن کونته در آن جراحی است در آن با پا چارسی
 و پنورج کف علاج آن خنزر زرد عکس بر آن عده با آب صابون
 فون بخورد بطلدند در صفت زرد به کونو دیگر مع نموده از دیگر

لغت

این در آنست
 این در آنست
 این در آنست

از ک...

جزیره کهنه اول است پس چهار بار یکدیگر در یکدیگر کشیده ام
 شیر سفید کرده چهارم سرکه کوفته در دروغ بران کند حدانکه قرصه شکر
 تمام بوی صاف کند در آن قیبه و با این کوفته تخمه هر یک هم توبه و باقی
 میزند و باقی هر دو در دروغ یکدیگر هم باطل است در سینه زرد و زرد و دیگر
 کلوز بکدام قیبه بکدام مورع بکدام رده حار دام همه کوفته تخمه دروغ
 در کور آمد لغت لقا مالو و قمر حبت یکی بر زغغ مالو امر کس که میزند
 نافع دیگر بکند و نولون کلانرا در دروغ میزد آخر چنان بران کند که کوفته
 شود صاف کرده مالو دیگر کف در سینه و ده عقیده نازد است و بر هم بدو از آن
 چادر است ده و صافش نیز میگردانیر علت را بگزیند که کوفته سفیر
 که در فصل کس مالو دروغ فرمودم هر دروغ است حبه خند از صفت
 ریم با این کوفته نیز اندک با فتر و دلو صافش که کوفته و بیج و مدوا که
 نه فصل مقدم در شقان حقیق معز نیز قند یا شسته و در وید یا شسته
 و یا که اسرانی کوفته و تر قند که با فتر علیها چون لا مورد است کوفته در
 تر قند یا کوفته و دست مالو و قمر حلاب و صیغ باک کرم بود که
 بکند که کفتر میگذرد و کف قند یا و نقل و قیروند و مالت و حرم همه
 است در لوت کاف و چون نه بکرم مالو حیدر و زربع ابوالقاسم را که در
 خون آید سفید میماند در سینه خسته نیست چندان مالو هرگز کوفته
 دیگر در تر قند یا فخر از حوت آب سبزه در ظرف آغشته با این کفتر
 صلا کرده بر ناخن بکند مالو تا خشک شود فصل هفتم در کف و وانی

در کور آمد لغت
 حبه خند

بقدر صلاح در کلفت اندر دستگیر می گشت و فد احتیاج نمود
 بدو واقع شود از دست یاری بر می گشت از رزق مکرر کند و زنده بماند
 باقی بقول و غیر ذلک بجز ذکر اسمی جز آن کرده باشد بر نماند
 در پیوند کهنه طلاق کند و اگر زعفران چند بقدر بهتر است کثیر نالکسر
 پیدماند کف نیافر و قرقر و کادو ز جویه دار طلا مجید طلوع کثیر
 مع نالون کونه کوردو کب یا و رنگ از طریک است درم و در کت
 در حد و بیاه و کس درم آن چنانچه از او آمده بهر دجید آب کون
 مانده کرده لکانه او طلک کند کله در خاک و فشان و مانده آن
 دفع کون اس به کمال تیا کونید که بر ک شهد یوس تخم ترب برابر
 باشد که نند کوه نر بهی لطیف اینه مال ناماست و در نوبت بعد به مال
 در کون کشتن است و این طاب در بنیان نقصان کونید بر این
 بنی سیه شهاب کون دارد و فقه اجات کند مر از بنی کفد مشهات
 بلغم حوشه کوشه تخم نوزار سیاهانه ز جویه تیا کونید سله آمله یوست
 اولی پنداره بهر مر از کوه در سر کونید از شمشیر تیا یک سفته مال این
 در برین و در کف کوز دیگر تخم ترب در سیره گهیا تو کوه سوزان
 در کون در آفتاب کونید و کله بر کلفت و تنی خردل در کون تخم کون
 بر کونید و با بر کولس از کون کرده پود تا خردل لیره در حوضه
 حنک کون بر آندف باب محمد سینه طلک بعد کس کله کونید
 در کون کس فرشته بهمان کون فصل دهم در پشور کشته در کون

انزروت

چند

کون

که در آنست خود خون منهورست هندی همانست از در حوائج برادران ظاهر کفو
 علاج حوائج متو با حوائج زده روز بگوید و بر من برادرم نماید و دیگر کم
 در شیر بازن میده طلکند و دیگر گوشت سفید و گوشت مرغ و گوشت
 درخت انار از خون دار ملا میهند لوده جلوه کباب پارک بر میهند

مرا صواب و
 کن از آنها

در خرابی بوشید نام مقدم و در اندک جلد میهند نقد

در خرابی بوشید یعنی جزام و این علیست خوف متولد زردم بودار
 غلبه آن گوشت حسیب و نوحه الصوت و عدد در کجف و انوار و ابرو
 گوشت طلوع اول نقد نفست اندام مکر کند و در استعمال از کجف
 انست و نقد کند و هر نام معمول لب میفید است صفت آن پرت
 یک جز فلک کرده جو یا نفست جز اول هموزن هر نام فلک از غلبه
 سخی کرده و از ایند با حرکت دست کم نمید باز همانقدر فلک
 زرنج پیز اول حالت ناید نه و نمید یا نفست زرنج خردن یک
 منفه یعنی بند کرده هر روز فرزند تا از آن سفید باغ بر نیک خد
 هر ششم در هر روز در یک نام نوار آن هیچ کجف برای است
 در مرض کفاده و بلغم و خونیه که نوز باغ است حاصله مگر جزام
 و خد که هندی بهر گوشت و دیگر روند خطای بومان کرده اول
 در درمب در آن خیب نیده و یکجا اندک حرکت دلتم خاف
 بخود بجه میهند درم بگرد بجه حم نفست جاز در دم چرام در راه
 بر من لبش ماه دفع کفو و از تعب خون و اوله شی در وجه بهر الخوف

بوست

ازها

چند نغمه مان گندم حرب بخند و در ریش و بار و شتر مرغ و مرغ و
پرنده کند در اندیشه نیکین نولای قدر مکنیک ملک دیگر نیز هر طعم
از خه کجند و در آب جو نیز بپزد و دیگر بنزازه حرب کس که آید و بند
تر کفند نیز دیگر ملک خا بکنیم دام و در پی دام آن کجند که تا چهارم
تا نه صاف کرده در و بکنیم دام که بکفد همچون یکباره بخورد همی پس
تا چهار روز دیگر سر کین کفند بقدر یکروز دیگر ملک آن بخوند بعد از آن
بیمه بیره پان نغمه مان گندم یا تخم زرد جو زرد باشد روز بخوند بعد از آن
چند روز تندی بکند نغمه نسیع اندر تر است دیگر برابر همان که در
ریش کف حله و حنظل و حیات با آب شکر ضامن کند باید از بخورد
و صحت او محتر باشد در طرف یکگل او بمباده نظر کردن لب مقدار
در این عسله کشته حوجه مفت کرمه جلیزده تو کس که
در روز در مغز مالکنند بپزند و در انوع همانند دیگر بپزد که کرمه بر آن کوزن
هم چو سمانه آمیخته بید و طلا کند باز عسله و یکیم تر است کوه بر ملک لطف
زرد جوین تا کفند بر او گرفته با جویع کا و آس کرده بر پی باله آید در بر سر دفع
کوه و آله عسله فصل سوم در بر صفرین در بر صفرین است
بسی مقدم بر صفت چون کوزن کفند از آن کجائون بر آید کفند بر
که در آن کفند از آن کفند آید عسله جبهه نیز بله زخیل اجور کلاف تینس تکیه
زیره کفند کوه آله حاکما ر کیمب ایجو و از رخه مان کس عسله و آله
کوه عوزن او پیه مقام ایدن ایدو و تکیه بپزد باز و کافور کافور کافور

بسی حمت

بسی حمت
بسی حمت

بسی حمت

کوبه و مقدار مکه حدیث هر روز یک حب غنچه در هر روز یک گوندره ای از زهار کند تا در
در وقت آن طعام نرو و بخورد خیزم گرم و دو ماه یک تو خالص و استسقا و تا که ویر فایز
نیز برفت دیگر تربیه نخبه فطری احوال بوف زهره غنچه ایس
کلیه گوشت ادی برکت رجوع در ظرف مالکسر همه برار هم مجوز بودیم
مقابل از آن از آن و نیکو بود مقدار غنچه حدیث هر روز یک حب غنچه در
بودست بخورد گند ما چنانچه است این و صدرا بنه و دیگر تربیه بلاد است
کلیه پخت که با این سنگه فطری بلک کند همه برار صلیبه کرده با صند
فدیه ایست مینماید و کلدوم نوله مند و هر روز یک بخورد و دلس و متر باغ آب
و این کو تربیه و کجا گویند و دیگر مع بودت اخرج درشت با تخوان تربیه
در روزی در طلع در هر صوف غنچه و دیگر بوسنه مع اخرج درشت
پنجی هر چه در این ششم همه نیکو کلسه که اینو کیر و درشت کوفه محله اول
در تمام بعد در این مدهج تا بعد تمام بر نه باغ غنچه از درشت و بار در آید
غنچه و منجز تر نماند با جهل در عصر نوز با نغمه بر افاد کرده اند و دیگر
چشمه کجا از غنچه کبوتر هم چهار برابر کوشه غنچه بیره کبوتر چای
حب بد هر روز یک غنچه با جهل از در وقت کوبین مع اخرج باغ کلون
از هر یک جز در قنده برار هم مرم به کوفته با قنده است در
چای تمام کوفه زهره حیات را در صلا کبوت با نغمه و کبوت غنچه
و از این است و کبوتر
و در هر کبوتر کبوتر کبوتر خورد کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر

و در هر روز یک حب غنچه در هر روز یک گوندره ای از زهار کند تا در
در وقت آن طعام نرو و بخورد خیزم گرم و دو ماه یک تو خالص و استسقا و تا که ویر فایز
نیز برفت دیگر تربیه نخبه فطری احوال بوف زهره غنچه ایس
کلیه گوشت ادی برکت رجوع در ظرف مالکسر همه برار هم مجوز بودیم
مقابل از آن از آن و نیکو بود مقدار غنچه حدیث هر روز یک حب غنچه در
بودست بخورد گند ما چنانچه است این و صدرا بنه و دیگر تربیه بلاد است
کلیه پخت که با این سنگه فطری بلک کند همه برار صلیبه کرده با صند
فدیه ایست مینماید و کلدوم نوله مند و هر روز یک بخورد و دلس و متر باغ آب
و این کو تربیه و کجا گویند و دیگر مع بودت اخرج درشت با تخوان تربیه
در روزی در طلع در هر صوف غنچه و دیگر بوسنه مع اخرج درشت
پنجی هر چه در این ششم همه نیکو کلسه که اینو کیر و درشت کوفه محله اول
در تمام بعد در این مدهج تا بعد تمام بر نه باغ غنچه از درشت و بار در آید
غنچه و منجز تر نماند با جهل در عصر نوز با نغمه بر افاد کرده اند و دیگر
چشمه کجا از غنچه کبوتر هم چهار برابر کوشه غنچه بیره کبوتر چای
حب بد هر روز یک غنچه با جهل از در وقت کوبین مع اخرج باغ کلون
از هر یک جز در قنده برار هم مرم به کوفته با قنده است در
چای تمام کوفه زهره حیات را در صلا کبوت با نغمه و کبوت غنچه
و از این است و کبوتر
و در هر کبوتر کبوتر کبوتر خورد کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر

عذایک

و در هر روز یک حب غنچه در هر روز یک گوندره ای از زهار کند تا در
در وقت آن طعام نرو و بخورد خیزم گرم و دو ماه یک تو خالص و استسقا و تا که ویر فایز
نیز برفت دیگر تربیه نخبه فطری احوال بوف زهره غنچه ایس
کلیه گوشت ادی برکت رجوع در ظرف مالکسر همه برار هم مجوز بودیم
مقابل از آن از آن و نیکو بود مقدار غنچه حدیث هر روز یک حب غنچه در
بودست بخورد گند ما چنانچه است این و صدرا بنه و دیگر تربیه بلاد است
کلیه پخت که با این سنگه فطری بلک کند همه برار صلیبه کرده با صند
فدیه ایست مینماید و کلدوم نوله مند و هر روز یک بخورد و دلس و متر باغ آب
و این کو تربیه و کجا گویند و دیگر مع بودت اخرج درشت با تخوان تربیه
در روزی در طلع در هر صوف غنچه و دیگر بوسنه مع اخرج درشت
پنجی هر چه در این ششم همه نیکو کلسه که اینو کیر و درشت کوفه محله اول
در تمام بعد در این مدهج تا بعد تمام بر نه باغ غنچه از درشت و بار در آید
غنچه و منجز تر نماند با جهل در عصر نوز با نغمه بر افاد کرده اند و دیگر
چشمه کجا از غنچه کبوتر هم چهار برابر کوشه غنچه بیره کبوتر چای
حب بد هر روز یک غنچه با جهل از در وقت کوبین مع اخرج باغ کلون
از هر یک جز در قنده برار هم مرم به کوفته با قنده است در
چای تمام کوفه زهره حیات را در صلا کبوت با نغمه و کبوت غنچه
و از این است و کبوتر
و در هر کبوتر کبوتر کبوتر خورد کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر کبوتر

دیگر آنچه کوفته سخته روز اول یک دهنه داشته تاب فردیو بنیدیم
بروز بخورند تا که بنیدیم برسد و دست نباید کرد در دو ماه فاعط
نویسند بیستم برکت و فصل که بخورند برهیز از بار و آب و تمک
در این عهد دیگر بر روی جدول که بیخ خیمه سبزه با بر سر دوغ بنفشه طلا کند
برت و بر روز اول نباید دیداد و گوید ز باید او و اولی سبزی و روغن
الفن که دو دوا هر کوب که در آب جوش بند مالند آن دوا
که ظاهر میخواهد آنرا فیه مضموع نماید و اگر دروغ نماید آب ظاهر نشود
در آب منور با مار و طلا و سبز و نار و میز و ناز و دیگر با سحر
در روز و کمال انداخته هرگز تا در صورتی زود بجزو بخورند فاعط
بجود آن روغن بنفشه سخته در این طلا کند در دوغ و زردار
خیمه ب ز سبزه مانند کند بکند و در سون اولی اولم و در دوغ
در بود که در جزام روز شاد در نیمی نیمی مسعد است فصل چهارم
در آب کنس و خراب بی چه باشی ۱ در دهنه با منور و خلیج خلیج کس
افسار است من لطفی است با نند از ضا که بی با نند است دهنه
تا در نند و دیگر کم است نوجنه انداخته هر یک نشه و نم نوز که بنام
قد بدیم بر روی تکی بید تا مریم سوز لطفی است بر نند سالد در روز
سخ با درام نشه با تکی بر نند یک مضموع است زود نماید و در نند طلا درام
ساخته نماید و در نند لطفی با بود به علاج کند در روز چهارم و نند
که نوز نماید و در نند سوز از نند که دهنه نند ناز تو با منور و کوفته

در این عهد دیگر بر روی جدول که بیخ خیمه سبزه با بر سر دوغ بنفشه طلا کند

فانکه نند

ضعف نیس طار لغو کما کنه ضیف خود را جاسی کور و
استوانه در جلیف من است مگر حد حقیق استله و منعده علی
قلوبنا و مستانک من مودع کانتیم امینه مانند دیگر که معدن
بک است کسی که ترتر با نذ و ملاح هلاله استی که ضا کت با رار و مودع
در روغ کفر امینه است که بعد از زمانه ضیافت کند و دیگر که در
دیکر کفر و دیکر کفر استی که در طبع کفر و کفر در کفر
حرف و مستانک با ترتر که آن کووند خطیب یا چینی بیدم چون کور که
در حج دلم آب تر که در شبنم کما باله و صحر از باقیه کور کور و
مانند آن که کور
مگر از کور کور و بد کور
و بد مانده استی که ایینه کور کور کور کور کور کور کور کور کور
نمونه فریب حلقه موصی تر کور کور کور کور کور کور کور کور کور
ببینا و چیتا هر یک متنا درم کور کور کور کور کور کور کور کور
تا مبع خصه مانند بد سینه کور کور کور کور کور کور کور کور کور
امداد با نانشی بز و تا مبع جلیب رقی کور کور کور کور کور کور کور
و کور
کورا و کور
اطراف کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

دوره صلابه کور

و بعد از آن قوت از دورم تا چارم بخورد بالای آن شیر گاو یا گاو را که گوشت
 حیوانات درخت بخورد و بر آفتاب و باد و سردی و بر قان نیز مست
 دیگر بلیله زرد و سیاه و ناخواه و در فاشیل هر یک درم سرد است درم سرد
 یک درم سرد اگر که فته بخند دورم تا درم بخورد دیگر و درم سرد
 را می یک سبزه و زرد که خنک کننده و درم سرد درم سرد درم سرد
 درم تا ناخواه یا زده درم سرد درم سرد درم سرد درم سرد
 سفید و درم بخورد دیگر که درم سرد است درم سرد درم سرد
 چهار درم فرجی که درم سرد است درم سرد درم سرد درم سرد
 همچون غنچه سرد بخورد و یک کوزه کلونند بالایی آن بخورد فصل بهار درم سرد
 بی ادوی بسیار علاج منو بخورد در شیر گاو و حیوانی که میخورد که
 نال آن سخت ترند هر روز یکدم و ام با سردی و درم سرد و دیگر خود یا زده درم
 در شیر گاو تر کنند چنانکه بالایی آن با سردی روز یکبار از دوازده خشک نمایند بر رخ
 شسته و کنند بچو که هر دو قوش کرده باشد هر یک سه درم و ام بخورد درم سرد
 خشک است هر یک یا زده درم نان میدهند که زنده درم کنند سفید و درم
 بعد از آن فته بخند هر روز بخورد با آب گاو و گاو کند و دیگر لاغری که از کل بخورد
 شود علاج آن زردی رنگ و ضووف بدن و نقل در جاپینه از عصای درونی و قنبر
 که علاج بعد نقیه آن حسب بد اطنه بلیله و جنبیل در زغال فلان کرد و بر نان
 درمی کنند سیاه درم این که کشته شود درم باید که ریم این کشته را در بول گاو
 بپزد و ترش کرده و کندی زنده خواهد شد که کرده با مجرب و او و بخورد

بعد که غلوه بند هر روز یکی کوزه چون اگر کس آن کحل خوردن مستعد باشند
 هر چند که می نمایند هرگز در آن وقت خوردن و این عمل برای کس که آن را
 خوردن نماند بر این است که در اول خوردن و بعد از آن که با آب که در
 در جراحات مشکل بر فصل فصل اول در جراحی است که از بند قوت و شیر و شکر و غیر
 بعد سر کتی بازه کاوشی بود از آن که در دوام نکند هر مانده بعد از آنکه بر آن
 یک روزی از آن بازه در باره و بی سبب بطرفی که از بسیار میزند میکنند تا آنوقت سبک
 کنند که خون از کرم این سبب باز همان دو در این سبب بند و چند قطه از کرم این سبب
 اگر زخم تازه یا محبانه سبک نماید و در شش روز دیگر تیره زخم که کار در وقت
 اندمان ماید و کوی و پیکان و استخوان اگر زخم ماند مراد و بهتر بر جای است
 دیگر برای قروح و زخم و جراحات زخم هر سبب که با فواید میزند و بنام کرم
 روغن کاوشی در اموم میزند زخم بوت که میان کرم و قومه که اخته میزند کعبه و
 در مطالعه بهتر است روغن را کرم موم در آن بگذارد و بوت را سره بخورد در روغن
 مذکور از اخته حل کند زخم کرم بر باره چنگل کرده کرم نمک چسباند بعد از سه روز
 باره چسبند و دیگر باره چسبند و کرم چسباند و دیگر برای زخم شکر و کار در اول
 دانسته باشد برده میزند کعبوت که در آن بیضه بنام بر روی زخم با پارچه بندد و
 در کرم زخم کرم دیگر روغن از زخم که می شود بر سبب تیل است برای جراحات
 در کرم زخم کرم و از بند و در جهر مطبوعه بود از هر یک در اموم و کرم چسبند
 این خاص میزند و در اموم هر کس که زخم چسبند با کعبوت از تاب تمام جذب شود
 در روغن میزند و احتیاط کنند تا نوزد نکند هر روز که زخم کرم کرم

کحل خوردن
الف

ب

اگر زخم دو
باید سبک
و بند

کرم زخم کرم
کرم زخم کرم
کرم زخم کرم
کرم زخم کرم

بدنه سازد تا از سر عتبات انعام کوشش شود و دیگر هم بجهت دفع هر قسم زخم و بواسیر
 و غیره از کبر غیلام هر ذره خشک بکندیم و بخیطه سه درم موم کافور در دوام
 روغن کچک که بیازردن کوشنده باشد در دوام طریق کوشش از آن که بیازردن
 بریده و نیز و غش کچک بر این مانند خون کوشنده بیازردن برارند و موم در آن
 چند طرز از زرد و در او با کوشنده بچخته داخل کنند و بر آن میهند و با جو غش
 مانند موم بود و دیگر برای بند کردن خون و امریکم بهنج علاج بند نشود
 تا از صفت بزخم بندد و دیگر سینه دار غیر خراطیه کرده جای که خون جاری
 باشد بندند و اندکی سران محل بر بند فصل سوکوم در روغن اتس بود آنکه هرگاه
 با نس بار و غم کرم کوشنده می شود فی الحال خون ادوی یا نیز نامرغ یا سفید سفید
 اگر کبریت شیرین را چینی بندد اگر و کوشنده نام بر مصلحان کوشنده
 خاکسار ان بالای زخم و دروغ افشاند و بالادی ان تیل الی و شیر کا و زنک برابر
 اول تیل را بجا نشاند و در ان از کوشنده انداخته شد تا همه شیر دروغ
 و تیل ماند دیگر سنگ بر زرد و بار بود طلا کند کوشنده ای کرده خاک کند
 کوشنده خون زرد و غش سفید فصل سوکوم در روغن کوشنده علاج برای خیره شدید
 و کوشنده حجت جان و تیل سیاه را بطریق ذره ای میزند و بندند تا عتده او
 سیکه کند نیز بطریق و پیش بسته یکی گرم کلاه بر ان عضو که از زرد چون سرد شود
 یکبار ان گرم کرده که از زرد چند نوبت منتهی این چنین کند بعد از ان تیل از وی
 کوشنده را موضع نماید بالادی ان یک عدد پنجه بندد چون سرد شود از نا بد نکند
 بکاشیند و دیگر بی کوشنده درم سفید کوشنده جو سفید به هر یک چهار و نیم گرم

از کلاه

اتس

کوشنده

سج کرده در وی قدر از مغز و دوام قند سیاه و سفید بر جبهه داخل کرده بکنند
و در جای دارد بند دیگر بر آن قند تقسیم و جویدند و جویدند و در اول چینی آن
ساخته بنجام شکر سرخ حاد و در بنام یک آن شکر چینی یا و بالاد اول شیر
بجوشند تا غلیظ شود باز او بر داخل کرده حلوا سازند و خوردن آن تمام و دیگر از
آنکه بنا رسیده آن در سر که ساخته چینی که در وضو سازد و در گرم و قند و
استخوان بپاشد و بر سر نافع دیگر برای در کینه که از ضربه و قند با یکدیگر تمام
کرده و در شش تمام از بنام صبح آن که در رانی آنکه بنام صبح کرده
خورد در روزهای نوزادان که در چربی بکنند و چینی که در فصل
فکرمشده در بنام که اکثر با و در راه کامل از قیل افتاده و قند
اعضا تمام شده بود حکیم علی تقی این قیل خوردن مفید بود که در فصل
و در یک بنام بر سر او کرده حکیم رعنا بنام بسیار بخورده و دیگر برای بنام که در
سینه مفید که هر که اطفال بدان می خوردند بکنند و در نیم با و در اصل مفید که در
تا کلی بنامند و از صاف را خورد و دیگر دوری که بنام از قیل می عمل کنند
بانی ترانیده و سوره بر سر تو قند سیاه بر سر بر بنام مخلوط کرده
کس از بنام گاو خورد و دیگر که خام از در خرد سیل و دوام هموزن آن که
اینکه خورد و دیگر با که کوار بر آن که از خوردن قندی سخن کرده بر آن
در اصل فرزند و دیگر زهر بکنند و دیگر از و جزو ساخته از آن دو ما
کند سیاه و مضمون با بر گاو و از آنرا خردیم خوردن اگر به بنام و در
زود و در نفع تمام در در خورد و دیگر بر بنام که در بنام

و به چشم بصیرت خود آنکه در زیر صف او در کونج حرم و احضار از گوشه لذت آن
منور از این طایفه تمیز میدانی که در امور و صف او خاصه از خصی طبع است
بگفتند و آنکه او بخارلان را نه میداند نه نمیداند در جهت عالم از آن جهت
و نه از آن جهت که یک مایه صوره خود را کذب طبع که خیر و بدی
از جهت تلخ و شیرین و در امان و از جهت اللطیف باشد با طبع و در جهت
باید دلو در دریا باشد از جهت او از آن جهت که در همه جا معبود و محف است
از جهت آن که در همه جا
و این در سره از آن جهت که تا حدی از حدی صف که خود و در جهت
ترخس و صف او از جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
که یک هم در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
که خود بود دیگر که در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
و که در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
پس که در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
تا به حدی صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
که در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
و در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
چهارم صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
و در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
که در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت
که در جهت صفی که در او است همه هم در جهت کل از جهت

بسته بر

اره

در بعضی جسم بدن و بول و بد بو بر آن و خضم نبض بسیار خستند و ثقل
 سردی در خارین بر وضع فصد و ابرو و بینی و ماندگی کبک در کوب
 گلان و زینتی و سخت بر سوزنی گفتن در اولم لبات و قلبی در سوزنی در
 مانده مگر از کون دارد و نزد گشایان مانند جلیغ و صد کجای
 کون مناسب است با جلیغ سیو بوس است اما در سوزنی قوی البریه
 است سوم در تب فلوادیا که ماهان در نفس سوزنی نوزادانی را
 محرقه گویند و خونی غلظت که تب دائمی لایک روز شدت کند
 دیگر روز نکند و تشنگی بسیار و غمخیزند و سوزش قول و ناریت لب
 و سوزش در خمداد ذهن و قوی فلوادیا و در سوزش و زردی لایک
 در سوزش لب و سیاه بید باشد در کرمی این از غنیمت با جلیغ لایک
 در سوزش لب و سیاه بید باشد در کرمی این از غنیمت با جلیغ لایک
 بقویات معین تقویت دهند و حاصل طرفان و با شیره خرده سوزش
 کرده در سوزش کافور فواید طلوع افکار است جو در ماه
 لب خواجه این بند دانه و خیار کمر و دندانه و لب خورند
 سیو بوس در سوزش و لک و سوزش با سوزش کافور فواید
 لایک جلیغ در سوزش سیو بوس گفتند که در لایک و سوزش
 بهار جلیغ و سرد و خشک در بالنتان و در برتان مواضع معتدل
 باید و صاف چهار دم در سوزش است در لایک و سوزش و سوزش
 در سوزش به تشنگی است غلظت لایک لایک و سوزش و سوزش

غشایان
 سوزش

وقلت جارتی و کیمی دین مشایق بود و کفین لیل یایل میزدی
و از زه و عرق درین شب هم نباشد مگر منفری کجا جلاله اهل فام
نماند چون دستها را صاف نمود کلیمت بچوبت اندازد ای بخورند
تا جابر زرد دیگر گلوی کتانی خوب ناز رخسار باله هر یک در دم
درست و در دم خوبت اندازد ای بخورند چون چار و دم جانده
کرده بشیر گرم بخورند تا یک هفته دیگر ساق زانو و خسته هم سریع
یاد و قلمک در زرد خوردن مایه است سرفه و بلغم را نیز مفید
دیگر است که از نیکو ساق تا یک سینه بخورند و دیگر کولی است
از باز زده زرد زبانه کوسه تا کتانی گلوی سفید
هر یک در دم و از یک دم تا یک دم جوش نیده و سینه
یکانه تمام مایه انداخته کوفته بخورند کولی را کوسه و زرد
نیز مفید است چشم و زرد کوسه که مایه تن و نفس
باشد این را ربع لازم خوانند روز اشتداد کند و سینه
و سینه کولی سفید کولی سفید مایه تن و نفس و کولی
در اشتداد و نگاه در انتها و زرد کولی و مهره است و کولی
کولی و سینه کولی و سینه کولی و سینه کولی
تا سینه کولی کولی کولی کولی کولی کولی کولی
سینه و یوزره مایه مطلق کولی کولی کولی کولی
مرفعات یک سلاب کولی کولی کولی کولی کولی کولی

۱۰
بزرگ

کولی

مردم از دم

درم آونفردم و درم بخورند بلی اگر نوبت که حضرت است نیز نافع است و هر که از
 کوزاری باشد و از نوع ترش آید و در حلق همراه با بود که سرد کرد
 در دو لفظ و در هر یک کشتن آن عسله با شکر حبه زره بپزند ترند
 بر یک درم بر جلد آس کرده بر زده نهار یکدرم بخورد و دیگر یکی تنه در با
 درم یکم بر شام است مغزینک چه بند اگر برابر از یکدرم تا یکدرم
 درم درم است چون ندر تا بخورم اب همانند خورد دیگر بخوریا در آب
 کهنه صفتی خوب با بخورن رانست حوت میده بدو صبح بپزند
 در کرده بشند خورد دیگر یکی بسیار حوت در بدست بود و از
 بسیار یکی که مده در آب درم تنه بدو مرغ و کشتن درم درم باب
 سائده کهنه روز خورد و درم بخورن مغزینک بیدار بخورد و صلایه کرد
 بالدر جلیع زوده که در هر یک از اینها کت کند و صلا
 در حیات مرکبه یعنی شی در هر یک صلا شود و عدالت است در لک صوام
 را که تنه سرفه زینک درم و سیلان حوت و قنق و خوراک و
 و کوشش درم و فاسق باشد عسله ترند و درم کوزاری بخورند
 بر یک درم کوفته کت کت بند و سیریم بخورند و اگر از صف
 در پنج حبه عدالت این زره در نواست و حوق بسیار در بخورن
 در بخورن آن است عسله ترند بالدرک ملول ترند بلغم هر
 درم کون ندر و درم بپزد و منجمه بپزد بخورد و اگر از
 بلغم زود با زود روی بخورند در چرب نماید و سرد و جلیع در کند

و نه کند خشک دهن و نیز کآر گشت و بول سفید و فره دهن شور
قلبه و نه مغز خوب بپوه که باید بسیار بود و دراز فلک و نه
و نیز یک و خیار خیز و زبره سفید و بسیار نه مشک و بسیار
ترید هم در گرفته خوب که بخورم هر روز در سجده هم در
آب جوش نماند تا بخورم مانند صاف کرده بکاشد اکثر و بسیار
کرده در و جاب کند بکفنه غلزد از بجم زبان و نه بماند حاقق
حکای بپزد از زنیات خونند علامت است که این کام
کم کام سرد و رفتن از چشم و نه چشم و در دست و در دست
منفصلت چشم خوب کرده نماید و مانند احوال مگر
بهوش و زبان و لوز گولش و خلدیک در کلو مانند کون و نه
و ضیق نفس و غنچه طعام و خوردن سر و سر لوز بالین
بگرداند و در شکر زبان و بسیار بی لوز و تقویت و نه
کام در بپوشد آب هوای باز فراموش کند و بخورد و در دست
و قرقره کلو و در میدان رخ و باید بسیار در دست سخت
و آن مانند بول و بر از و عوق کم ظاهر نود مگر در زور و نه
ت اگر اکثر غلذات یافته بود بخورم نام گشت و اگر
شام قلعه و سمول و ده درم گزایتم و بهامه کار اسکا بند
بهدن کا گشتا جوک بهار معول هر یک در می جو کون کرده و نه
باشتا بخورند و بکوبند بالاد زشت بخرند زشت زشت از

کوشه

کوشه

کوشه

در ادا و ام

از کتب معتبره است که در این کتاب مذکور است

دریا و دریای هم مانند او از بسیارند میکرد و دانش خوب بلدین
 بوزنه مشک انگشت بود از اسحق کرده نیزه تنگ خست زو
 بقدر کنار صحای ملک صید دیگر تر بعد ترکش انوزه سرف
 هم سرف کفک شک فتن برابر کوفته سحر در اول بزرگ میده است
 بقدر خود یک باب نمک کوده از در یک تخم کند نصف مرض روز
 روز هر چه تخم کند تمام علت دفع شیوه و در اصل پوست لیه
 دیگر روح نبات به باغچه باشد خورنده بکجه بخوبی کیده دم
 استند بکدم کثیر سینه شده تا پاک کوفته سخته باب بقدر خود
 شب بندد و تب زره که نیز نام است دیگر جمع استام زانه را
 در در فلفال پوست بلبه آمله جفته نمک بند زهر مدیر نیم سکه کوفته
 سخته باب ادک مقدار خود خوب بندد یا بخورد طریق مدبر خورد
 زهر آن است زهر را در شیر گاو بخورد ندان زهر نرم شود و نور
 در و جلد خود باز آورده بخام خست کند کوفته سخته و فلفال نازد دیگر سجا
 چکنک کوز هر یک برابر و نیم هم خورده است در حشره اب بد فده
 نیم دویم در در فلفال نصف تا دویم یعنی سخته کوفته خام نیز نماند
 در باز سرف زو نیزه اورک حب بندد خوراک سخته کوفته کلیم
 در در هم و نبات و سر من زه زهر شده حلط شود و نسیا و
 در نیزه نافع است دیگر سبار کوزد چکنک عافرت کوفته فلفال
 در فلفال هم یک سخته هم در مار یک سخته میده در حشره ننده

در کتب معتبره

از غلطی که در این کتاب است
بسیار است و در بعضی جاها
تصحیح آنرا ضروریست
ملاحظه فرمائید

بسم الله الرحمن الرحیم

در این کتاب که در دسترس است
بسیار از غلطی که در این کتاب است
ملاحظه فرمائید
در این کتاب که در دسترس است
بسیار از غلطی که در این کتاب است
ملاحظه فرمائید

در این کتاب که در دسترس است

محلر هو در اول کوفه
کوفه ساند کورس را با
برای این عمل انوشیروان
سال ۳
سال ۳
سال ۳

قلندر در سینه و عاتق و سینه
باز که فروید و بد برایت صفا
نیف آیت خدای بر ما نهد
از جوشانده با بجزدم مانند
بچند لعل است بد به خاصه
بهر این لعل شکست نپذیرد
نخود از در و در زیت یا
و همین اثر دلا و در این
کف و در یک کس مویع
غدا و خلیج بود در انواع
یکشنبه خولق در وقت
فرصت یا بویاز ما وقت
قدیاه بر این لعل است
بگذرد و دیگر کار است
نوبت بخورد و نیز در
شسته قطره بر هر قطره
کشته و در دیگر در اول
عوارض در غمی در در

از خاک

تسخیر

بیکرانه

تبرانه

و در این
سال ۳

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

و حلقه آن است و نسبت رو تقدیم جمادات محرقه باشد و الم و قوت یافتن
 مقدار متزید مریخی هر چه در کوز جمادات زیاده موهو غلظت آن ظهور
 شب بعد خوردن سفید حاکم را حق بوده است و با آنکه کوه چون در این زمین
 تا در این وقت که کوه در کوزه و مانند آن مثل تنبک حقیقی باشد حلقه
 از تنبک حقیقی خوردن خاصه که با زردی باشد و شکرها و ما نیز و یا نیز
 که اول زاهد در دانسته نامحلی است خوردن نامحلی که در سوس
 با هم جنود است چون غذا تا شب بماند و هر چه در قیاسم کم باشد مانند شبات
 از این که جرقه کلب لعافه نموده و غلظت کند بهتر است و غیر خوردن
 از تمام مذهب طریقی است باید که خرماده خوردن باشد و در وقت
 زدن چهار ماه گذشته است و علف او چو کاه و یا برکت خوف و پاک
 و او در یک بعد هر ما بد او نزدیک بماند و او که در سوزنایه بود
 متغیر نکند و اما باید که از مریض مخفی دانه تا در اکثر طبیعت در معده مریض
 ببرد و قدح را بپزود و نیز طریقی بپزد که در آب گرم باشد و نیز در این
 در دیده اصف روز شش تولد بر روز و اما کوه لعافه سازند تا روز نهم برده
 رسد بعد از آن که نوزدهم است تا آخر شش نوزدهم در روز یکشنبه
 دانه با سبزه بعد از آن که مریض مریض برسد که در خوردن شود و در خصوص
 و سبزه شکر حاکم است بماند روز و دیگر نهند در در غلظت از آن فایده کند
 از زردی و دیگر نیز دهند در روز یکشنبه همیشه بماند داده باشند در روز
 از ترش و با در و ما هر جناب بماند کوه غلظت و آن از یکم و نیم

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه عمومی
موزه و اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

تا دو بند دم و در خواب قند سفید کون و طرفه اسن و در آب
 محرقه مطبوخته و قرص کافور یا نیشه غرقه قند سفید پخته که پسند
 بهتر بود است و در اجزاء میان اسن و نیشه که اسن قند سفید و در وقت
 سه منفذ نسیم آن در هر ساعت بخورید و بخورید از این ناره گم که با نیش
 معنی نیش است و این که خرقه و بخار کید و داد دکان و کابو اسن
 ضعیف است از سفید معنی نور یا کونست که بمصلح کجینه باشد در
 دل در آن کندم با یک قند سفید و در وقت با دو معنی فایده است چنانچه معنی در آن
 است از آن رو که خوردن و نوشیدن مفید بود و معنی است که در آن
 مذهب بسیار خشک و معتد با دشمنان ممکن باشد و در بعضی آب لوبق
 و در زمستان حاجت معقول الهی ممکن سازد و دیگر کوه و در وقت با دو معنی
 با آب بخورید و اینها بر آرد و دیگر معنی مستعد بر بدن است که در وقت
 زود نماید هر یک که در دم حلوار نیزند خیار رسم است از آنکه در وقت با دو معنی
 کوه در عقب و حرکت در آن و در شام و در وقت احتیاج نماید و دیگر قند
 و قطعه سب و سهال و ضعف و در وقت است هر یک که در وقت با دو معنی
 خصلت زین معنی است که در وقت از آن با معنی است در امر معنی
 معتدله است و در وقت در وقت که در وقت با دو معنی است و در وقت
 حاضر شود و بیع از حق ظاهر که حاکم است حرکت معنی کند و در وقت
 ناره میگوید که در وقت از آن با معنی است که در وقت با دو معنی است
 بر آن وقت که در وقت از آن با معنی است که در وقت با دو معنی است

در وقت با دو معنی است

در وقت با دو معنی است

در آب لیمو تا از آن

داره او کجا نهد و طلا کند از فاقه مقلوب باشد در راه او فاقه کند
و یکی از شیرهای تازه نولد و از شیر صحت بهیچ شیرت با ما که بودند
که شیر مزه و خایف و خاند همه از مادر و صه از دره منفرد بود
و در وقت باید که ترکه نشانی بود بقاعده فاجره شود و حضرت
نماند و بود حاجت نیز نیز نهد و دیگر بدی یکی دین یکی بر کما نعم
حاجت و کمال است که نشید انجمنه بلبا ندوم بر کجا طلکند بیست
براز اعمال وقت در فقه و حق ما که است بلبا نشاید مومنه را
بوقته بخینه نهان انجمنه بلبا نهد و از آنها نشد سوده سرد
انجمنه بلبا نهد همین نماید نهند و دیگر از بجا ناهت سخن پوست
در خشان نیز در اثر ناهت طلکند و دیگر در وقت صوفی در وقت

حتمه اطفال که به بزغان ماند و جمیل بود اطفال در زمانیم که آنها
بسیار از بیست و یک سالگی است چون بار در مطیع در نیم کانه است
فالخی زده تمام موشد و در اطفال ریح اسن و تمه و التزه اش
موشد که گزیندن سخت است و دیگر بر این است که میخونه بلبا را
بلبا در حاجت بسته است بر این است که با نوزده هر چه نماند و بیست و در او
کا و انجمنه بلبا نهد و دیگر در کلمه حرفه و زلفه اطفال میومنیو در
بسیار از بیست و یک سالگی است و در این اطفال نشاید نوزده نهند و در
سیاه بر کجا نماند هر چه در نماند در وقت بدی نهد و در
تا لبه نشد با نوزده و در این اطفال که در نماند هر چه در نماند
بسیار از بیست و یک سالگی است و در این اطفال نشاید نوزده نهند و در
سیاه بر کجا نماند هر چه در نماند در وقت بدی نهد و در

طریقه کلاسه

کوئینیا

طبعه کانی و آید و نوده و کلبره کرم امخته بخورند و دیگر از این گیاهان
 که مشابیه باطل مارض موقوفه نبات قرصی که بود و در قند
 پدید آید سائزه دهد و دیگر اسهال خونی که در کوفه بود از این روغن و بلغم
 این که بجز اشک که نهند و کرم می بلینند بابت در حکم و در عموماً
 منهدم و حال لغو و در کوفه زهر کزین جانور زهر در او جمع نماند
 که شکر است مزاج سرد معدنی و حیوانی و نباتی معده تا چون آب
 سبب است و در درازت و کفار و کلاف و آبک و زنجبیل و کرم کزین
 در حال آن و نباتی تیز است چون سنجک و دونه زهره و کالکوفه
 و زینک و بلور و افیون و مبد و فزانیخ کیز و تریسیاه و نیوان
 حیوانی چون زهر افغ و مازو و ک و بلیک و کرم و کزین و زهر ایچ
 و جانور است در زهر کرم که چار و زینکس نزرک و جان مار زهره و باده
 مرد یا شکر کزین کوهی که در و میر بهوشه دماندن حمله باقی
 که در دم حمله کوفه بختی در دو نیم می آید بخور کوشند خیمه زهره
 صاف که در دم او را صاف نموده بخورند زهره کما و منفذ بود
 در این کوفه و بنماده اخراج است با سببها بلغمی که در او زهره
 تلف نماید و در کزین زهر مار باده مشابیه و ضون خونی و غلظت
 زرد و در دم تاج ردم مادی و در تاج ردم و در کما و در کوفه بخورند
 در کزین زهر مار حاره مشابیه سنجک و فیروز کما و یک زمان چنان
 و کزین خرد و در سائزه کوفه کوفه کزین کما و کوفه کزین و کزین

کور کزین
 کور کزین
 بلغم

فرود آید و غیر نوسه در ماه ساله و چون از بار رسیده مساوی نرم کوفته در رود
 خود مالیده و کوفته در هر سه مرتبه و بعد از آن از زیر هر دو کانه یا محقر دفع شود
 صاحب نفع و جرب بکوزند و دیگر چنان کوفته است بر مبرم و نفع طلکند و دیگر
 سه کین موش با نفع طلکند و دیگر کوزند کوفته ضما کنند و دیگر در کوزند
 و دیگر است از شارب نرم بکوزند غسل آینه تر مریض کوزند کوزند طلکند
 و دیگر کین باید و دیگر چنان است که آن رسیده اگر مندر خون مان
 همین نفع دهد و دیگر زیر شکونت و نماند آن که در نزد بکر کوزند کوزند
 از تر کلان است که در آن علاج کم دالو خراطین بکوزند و از خراطین
 بکوزند و ضما کنند و دیگر خون با تمل طلکند و دیگر خون بکوزند
 باب طلکند و دیگر بوم بر آن است که حویس شیر دله باشد بکوزند
 در شک و جگر بر بک میرا بخور بول کند با با نوسه طلکند و دیگر
 و دیگر بک بکوزند با نوسه بکوزند به قه ما از شهل بر آید مریض
 و دیگر خرد است تمام فرود موی شیر خلیه بر آید با حصول نفع کوزند
 و دیگر فرود بکوزند و دیگر حقیقه بر آید و دیگر بر آید کوزند و دیگر
 چشم بر س با شیر زقوم آن رسیده بر محک کوزند طلکند و دیگر
 در دفع هزار مایه رود که در جراح نفع مریض مانده بر جراح بکوزند
 و دیگر بر آید کوزند با نوسه و نماند آن که در نرس آن زهر با نوسه
 بر رود و کوزند کوزند طلکند و دیگر بر آید زهر زهر طلکند کوزند
 کوزند کوزند با شیر موی آن رسیده کوزند طلکند و دیگر بر آید زهر کوزند
 کوزند کوزند کوزند کوزند کوزند کوزند کوزند کوزند کوزند کوزند

با نوسه
 کوزند

آب است که کرده یا بر دره شکر محال از بره طلکند دیگر بر این شکر نیست بوی
 تخم خشک است باین باده بکدم فضا کنند دیگر دفع کف زهر کل نازک
 بوی ماهک است کرده طلکند دیگر بر این دفع کف زهر کل نازک
 اگر تازه تر بکویید و اگر خشک بر نمونند باین مری و حواس و معد
 خونی صفای کنند و زهر مرکب دوانه که بکزد عدست در آن
 است و خور یا خوردنی دیگر کوفته بر آن مخصوص کبیت و زهر است
 وقتد اگر خونی و بکزد و دوانه است پس باید که جها بر روز جرات
 از آن دمانت نهد و جاردانند بعد از چند این عدست فایز
 که نفوت از آب نماید و حالت مانند دیوانگان رود و بعد علاج بخورد
 که بدین که هنوز زخم تازه بر شیراک بر زخم نماید دیگر مغز بنف دانه
 کوفته با شکر صندسیه آمیخته بخورد و دهد زهر خورده سو نیز صندسیه
 دیگر غنچه آن جراحی و نفکارد مفقود و بخ اندر این کما
 است نیده بخون و دیگر قدر شیراک بر جرات نماید دیگر بخ
 که بدین آب برکت دهنوی بقدر قوت که بکشد بر سر و سر کاه و دور آن
 و قدس به هر چهار مسجیه یکی کرده دیگر خراطین سوده بکدم و سه
 چند روز بخوند دیگر مغز کوفته و سر کین خورک مغز تخم کورک
 چ نمک کوب تخم پندل شکر مغز تخم کورک هر سه در دم
 که سه یا دو دفع در دم هم بکشد و قیسه خلوت آب گرم بخون در
 غذا از یک چغندر یک چهارم در شکم و صحنات باز برده خون
 چهارم و باز در دم بکشد

مانجو

مانگیره

تورک

کهنه یا دو دفع در دم
 هم بکشد و قیسه خلوت آب
 گرم بخون در شکم و
 صحنات باز برده خون
 چهارم و باز در دم بکشد

سینه از تاسه تمام باز سه غلوه خوله با حبهلم روز چهارم و دوم
 روز منواتر خوله غلوه گوشت مرغ و بیره و شرخاله با لودینه قطره
 در سوم چنگک فردا لوره و جالوطه و زردین و شرخالت و بلدر
 و سم الفار حبله بنه دانه کوفته بچینه بر قدر که تواند لیز خوب
 بخورد و بگر بر دفع زهر و هتور سبک بنه قدری بوده در خوات
 بر کس و در خسته کوبه و کیکس و هات سردک تند باز ادرک و
 مرغ خوراند و کرماد کانی سلو در خاکسته کم بچینه نرسد تا سینه
 لوره آن در حلق زرد و فروید و بکار مرغ جال کوفته خورده
 و دفع چرخش کا و مریس بخورد و مگر که که دهموره و مگر خورده
 با مار کزنده نو منو خسته اینه چار دام و رات سینه بخورد
 در بلده و لجه خورون و شرکند و خارش و شخچ میرا لونه شرابی
 کینه بر من مال و بگر ابلی با جنون صاوند و بگر کینه با شرکاد
 آنس که در من که کا و مریس اینچینه بر من مال و در در بخورد و بگر خور
 و بچند در شرکاد مریس آنس که بخورد و خنک خرد و خت مکره بر من
 مال و بگر با جنون منو مریس و بگر آنس که بر من خورده
 زهره بر چرخش و کم کا مریس که خورد و در حلهلم شرکاد و کون تند
 تا لطف آید صاف که بخورد و بگر آنس که از زهرات خارش و
 اگاس در آینه باشد و زرقی منو زرقی در سفال بفرمان که با تبا
 سبانه بوده طلا کند و بگر آرد و خود و بگر بزرگینه که بگر خور

در بلده و لجه خورون و شرکند و خارش و شخچ میرا لونه شرابی
 کینه بر من مال و بگر ابلی با جنون صاوند و بگر کینه با شرکاد
 آنس که در من که کا و مریس اینچینه بر من مال و در در بخورد و بگر خور
 و بچند در شرکاد مریس آنس که بخورد و خنک خرد و خت مکره بر من
 مال و بگر با جنون منو مریس و بگر آنس که بر من خورده
 زهره بر چرخش و کم کا مریس که خورد و در حلهلم شرکاد و کون تند
 تا لطف آید صاف که بخورد و بگر آنس که از زهرات خارش و
 اگاس در آینه باشد و زرقی منو زرقی در سفال بفرمان که با تبا
 سبانه بوده طلا کند و بگر آرد و خود و بگر بزرگینه که بگر خور

سازگار است با سایر اجزای بدن و در اندام
بسیار خوب است و در اندام دیگر

اول قی که تمهید داده شد چنانچه در اول
دیگر فکلات که کوه در چهار داشته تا کشتی باشد
تا چهار دام کم که کوز از مندر خصوصاً در و خیزند و پاره رسم
دیگر در و چهار دام کوه و زراب و غیره مملکت نیم زار است
در چهار زارات ملک که پانچ فریض در طرف کلان کشته از آن
انگ پانویه کشته تا نوشته که پاره بر پایه اندازد و زراب و کشتی
خسک میگوید به سر زود کمال خواهد آمد دیگر که که افون خورد
نیچ منداخریات سوره یک بسیار از بخور بخور از حرمانت
ممنوع است با آب کرم در بنیان مسهل خوردن منهد چهار
عقر نماند که در است اسهال یا استنوز و یبار کشته از حدیث
این باشد بود مسهل دار و خوردن زود اندر کند چون مسهل خورد
خواب کند که فندک و صنف معروف گویند که وقت مسهل است
کف است بهال لا قوت دید و چون نشسته بود آب گرم خورد و اگر
خواب مسهل چهار نیکه ناله این مسهل است کم خورد و مسهل
خوفن مسهل است روز صبح و کند و همچنین بعد آن روز بود
کم حاجت با سرد نهات و یا باد و باران در اثر بود مسهل
نما بود گرفت و خاند و سپید هم بدو از دیگر گرفت که در
زمان مسهل خفت بدو مثل خیار خرد و تر تخمین و در تیار و در اند

شکر شور

سینه

سینه

سینه

سینه

سینه

سینه

شکر شور

ششما نیز که پیش از خوردن سهیل سه از منق و بر تنه بدین باره صلا
 در منق خود زود سهولت منق شود و بعد اول در منق سهیل
 صفا صفت منق در زنده صفا لغت منق کاسه نیم کوزه
 در سرب صدم الوی که بخورد سپستان است لانه نیم سوزد
 علیه آب جوشانده تا به نیمه اید صاف کرده لغت شیرین
 حکوم غیب نماید خنده در منق جوان پاکیزه جوان و کینه تر دیان
 بی شکر و شکر و شکر و شکر در منق صفا لغت در منق و شکر
 تر نهی پنج در نیمه ام صفت منق میاه صفت در لانه نیمه صفا
 صفا کرده لغت سفید شیرین کرده و با لغت میاه صفا لغت
 لغت در کینه تر صفا هم در منق و سهیل نیم صفت کینه
 رگهای خشم بوده سهولت پوست بلبه ج بید بخیر هر یک
 جو کوب کرده در سهیل و در دلم آب جوشانده تا نصف کینه
 بخورد تا شکر زود صفا هم روز این سهیل بکشد و هر کس که صفا در دم
 در صفا و صفا نامند بخورد صفا در دم کوفته نیمه لانه
 در دم تا شکر در دم و اگر کم بخورد تا شکر با قدری صفا نیمه
 بلبه و بالان لانه یک کف نیمه بخورد و بعد صفا
 صفا کف کف نیمه نیمه صفا نیمه صفا نیمه صفا نیمه
 دیگر صفا نیمه صفا نیمه صفا نیمه صفا نیمه صفا نیمه
 صفا نیمه صفا نیمه صفا نیمه صفا نیمه صفا نیمه

و صفا نیمه
 سهولت

تر نهی در روز
 سهیل بخورند

در کوزه
 نیمه

کوفته نموده در یک کاس آب غوطه در بر روی دهن مخلوط ساخته نمایند
از ریه های خونی و بلغم باشد نفع تمام دلو و اگر از پیش باشد بهتر می
باشد و دیگر سهیل بلغم و هفتاد و چهاره لوزد ضعیف بلغم
قوی را چهار ربع و یک درم قدر سفید است که کم بدید معوض مردم بل
بلغم در سینه است با نفع بلغم نماید و بقی بر می آید دیگر تر بود
سویخته پوست پسته یک نیم تومر نمک سیاه یک درم شکر زری یک درم
همه یک خوراک است که در طبعیت او وضع بسیار باشد که
نصف بدید و از این گرم بدید و یک دیگر تر بدید و نفع
مخوف که در غرض مردم یا کما و جرب نوده سینه درم نصف کمان
هر یک درم نبات چهل درم لوزد زرد از این لوزد بلغم
در غرض مردم بدید خاصه برای صدمات بلغمی و بلغمی که کم
باید داد دیگر درای التریه خنک تر که نفع بلغم رساند و بلغم
نفع کند تر بدید مخوف ده درم مطهر کمان هر یک
در ربع نبات برای خوراک مردم است در غرض مردم بلغم
خورد نفع است فصل سوم در بلغم خفیف و بلغمی که سرد
و صفت بلغم مردم سرد است از برای خلط صحت باید داد
شم معوض چهار درم اینستون نیم درم نمو یا درم چار درم بغسل خلط
سجود است از خوراک کتفه لوزد است دیگر بلغمی که صفت
یک درم نوده سینه ما در درام شکر سیاه یک درم کرم خوراک

نصف
نصف
ده

سازد

و نورش در شب تابان و در روزش در روزگاری صفت آن تابش عریض
 بیندازد رخ جانان خورشید چون بر کافور و زان بر بر مهر و زان
 نود و نه غم نوزد خورد که جوارش اشک توینیک بد وقتی بار بار
 و بار بار و کند به بود او اگر گوید دهد و اشک حکیم بود از من موعود
 و گوید خورده به نمودن دو لعل که اشک ازین برکت باشد به کوه
 انطاکیا که در نهد عیون بر یک رخ مشال فلک فاطمه بر یک
 مشالی زین در آید که در فلک فاطمه است که در حوز نوزد بر یک
 که مشال زین در نوزد که کوه نما و نوزد بر یک مشال از حوز کوفه
 غنیمت یک نظر شکر نعم که درین آید نوزد که اشک کوفه کوه
 ازین نوزد خورد که تا چهار مشال در هر صبح طعام دارد و در
 از یک صبح در حواصین تفریق است (اما آنچه به خراب رسیده است
 صلاح بلیغ و باد با شکم و رخت ازین بود و در فروع اول و دیار
 زین و در یک که کند و در و چشم و نمیکند و زوینان میگوید
 در شهنشاه طعام از او ما فم کند و معون و در دیار و در فروع
 پس در طعام و در طعام نوزد که نوزد که نوزد که نوزد که نوزد که
 مشال ازین نوزد که نوزد که نوزد که نوزد که نوزد که نوزد که
 یکبار به عاقبت صبح عریض بود که کوه نما بود کوه نما بود کوه نما
 نوزد که نوزد که

در هر صبح
 در هر صبح
 در هر صبح

در هر صبح

مصطفی

چه بچای خورده که کلاست از بندرم تا یک منتقل و بقیه حمله
 از روی ما نم درم باب که بخواند خوب همه صبر و صبر و صبر
 ما را زود در قلب و خوف کاسه و در میان منقوبه تا خود را
 به ما تر مرده و گمن ماست ترید خوف محکوم و یک نواز است
 و در آن مروه خود را میزد و قدر خود را از خون خود بخوابد
 راسته در حدیثش دفعه و در از تنه در ماه در کام و در
 و در نفع و در یکی خوف خود یک منتقل است خوف محکوم
 اگر کلاه است و در آن است و لغات و زاده کند از خوب
 یک نیت مویع مویع ما را یک از یک از یک از یک از یک
 در آن کلاه است و نمی مقدار جسم خود را در آن خراب کند
 در آن کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است
 و کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است
 و جهت کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است
 بانه این کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است
 چه از جهت و ما در آن کلاه است و در آن کلاه است
 غرائب و کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است
 نه از جهت کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است
 جمله کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است
 دهد و مقدار کلاه است و در آن کلاه است و در آن کلاه است

ص

رسوخ

صورت بر لبها

بهر جلاستیم می زرد اورا می کشد
بهر جلاستیم می زرد اورا می کشد

۲۶
بهر جلاستیم می زرد اورا می کشد

حلوا می کشد و میرا می کشد با آستر انکس کشیدند به قطره زنده نیم نخ نما عدد
شیر کا و بر آن بطریقی معارف زنده ویدم دم خوردند حلوا می زرد و زرد
بال که در نیم کس با یک برید و در شیر کا و چند روز آن تر که اثر شیر مانند بجه در روغن
بروان و کج زنده تا سنج کرد پس نیم فن سکر در او افکند تا حلوا شود معطر از آن در روغن
قرنفل بود بند عاقر قرحا تخم زرد در آن بر یک کشت در دم زعفران سه درم کوکب و نیم
ذره زنده از دو کج زنده تا به یکجا شود و در حاجت دانی سیر کوز و عقیق آن کا
حلوا می کشد و سیر کوز در آن با کوزه سنج کشید در زنده کا و سیر و چون بخورد در روغن
زرد بر آن کند و کج زنده تا مالوز و بجه سکر سنج بر داخل نمایند و با نیم از زنده و کوزه
کرده و منانه بخند و با در آن کشند حلوا می کشد و زنده تا سنج و سبک و سنج و سبک
در سایه خشک زرد و میدانه سنج آن را در یک کس سیر کا و زنده خوش تا غلیظ
شود پس در روغن شیر و روغن کا و بر آن کشد و در زنده و در سیر کوز تا غلیظ کشند
و در روغن زنده کوز آنرا زنده کج زنده که نگذارند و بجه فزنی بسیار در چینی زعفران و دیگر
زعفران بر یک کس تا سکر زنده ای قول با یک کس در حلوا اندازد و سایر در زعفران
چینی کلاه بار در زنده و زنده و سنج و دانی سیر کوز و در تمام بنام با کلاه آن سیر کوز
بسیار در ماه بخورد تا در زنده کوز و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
بسیار در زنده و حلوا می کشد و در زنده بسیار در زنده و زنده و زنده و زنده و زنده
یا و آثار قرنفل جا بردم سکر تری سه نیم آثار حلوا زنده پنجم بخورد و با به میزاید
حلوا می کشد که اثر سنج زنده تا سکر که در زمان کشد و در روغن با اتفاق صبور حکما
چون که در سوزن و بر روی با و در زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده و زنده

۲۵
بهر جلاستیم می زرد اورا می کشد

x

x

۲۷

تیار کرده اند ...
 طبع لطیف و حویط زیاده چون هر چه رساند موی خفید سایه گردد و شکر در روی می آید
 استوائی و صفا و آهوت و قوت نفع از و فرح از و دیگر نفع بسیار دارد است
 بلبله سیاه و زرد و اوله و بلبله هر که نشنیدم طلبا شیر بسیار بنفشه فوعلی و از فوعلی اصل
 السوس صبر مطهر و می هرگز در دوزخ است کرده بجایه بنفشه در روشن گاو (حوت)
 حلوا از بجهه نهصد و شصت ثبات حلدب از و بنامیزد و مفید بلبله است حلوا
 مغزی قویت بدن و باه کند این را از غلایس برای کبکدر ساخته بود به نفع و شام
 بخورد و فایده بسیار بسیار است و منوقت بسیار شیر کاه و کین بجایه نباتات ماند بجهه
 روشن گاو و سنج انار شیر اندازد از باز بچو بنام که کپوه نشد بعد از آن چلو زه بادام
 بسته منور خنایی که منور بنام چاروی اسحق کرده در شیر نباتات آمیزد که کین
 نف لجه زعفران و از چینه فلفل مشک یک یک گرم کافور جووانه انکی امینح حنجر
 زرد و زرد و کرمه نگاهار و این حلوا الدنی سلطین است اولی که در روز چهارم
 وقت سخن بخورم بخورد از نظر اسکاکی و کرده و بنام زانافع قویت و مین بجا
 روی کاخ و روشن کرد و در فوعلی حنجر فصل چهارم روغن زعفران سما و از کبک
 رکبیت با در کبک و فوعلی است آن فوعلی و فوعلی بنام کبک و بای بود قویت و بلبله
 و در کبک روغن کند قویت باه او در و بکبک همه مرا فوعلی و بخورد و با بلبله
 پنجه ستان زاننده کوفته این بکیر و چهل و چهارم کبک کاه و کبک سما روغن کاه
 سیب و دوام اول شیر مذکور در روغن بنفشه و غر بکاید باز روغن مذکور را
 با شیر بکاید کرده بنفشه با باز روغن کاه بنفشه او فیه کبک کبک و با جزای این

۱۵

بکبک

۱۵

چون که یک سید میفید کاکولی که کاکولی منته مدی یک کله بره بر کند تختان
 برای کتختی با هم چهارم حسد روغ و نهند و سکه امیز دنگا بدلد و خاک کرم درام
 نوا صر و پانسان خوز روغ و خشت بخت بکنند و راضع جمل و دریا روغ و قوتور
 یکسرو روغی کفند هر سه کله ای که کسب کسب یکی کند کسب کسب در پند جان خسته ۱۰۰
 بار یکس کس کند و در صحن آن روغی خسته با بدهد و آنقدر در افتاب برارد
 چنان در خوردن باشد و یکروز دیگر در پند برین نوع بسیار در قرابیدر این خسته اس کرد
 و کله و در تران نورنج کسب در زمین قرابیدر اسبوسد لعمده در سراج شمال و در
 و شمال بالادی و یکدیگر نهند و تبه شمال تیر و درین قرابیدر کاف نهند و درین شمال یکسب
 دینت و خسته باک روغی در تیر به کار خود اید یکسب بقتیاری کار نهند و روغی و شوره
 پندار کسب کسب تو عید کسب روغی او حجاب کفنه بعد یکسب کسب خسته خسته
 در سراج شمال که باشد در آن کسب کرم کند بعد این روغی بسیار در خسته
 چنانکه نیک کسب کفنه ان خسته را یکسب دیار کند و در آن روز خسته انور کسب
 کند او نندی و زبیر زبیر فرور و سبوس بالادی ان نهند و مهند و ان سبور کسب
 زده شایع کسب
 روغی در یک جمع کسب
 روغی خسته روغی کسب
 و سبوس او صرا را بر یکسب روغی زبیر کسب و نیم مصفا کسب
 و بار روغی کسب
 کسب کسب روغی کسب کسب

در بند

اون

۱۰۰

می در مدیحه کعبه بر استار با هم آمیخته حمل سوز و راقا در دروغی
 و از طرف کعبه نظیر کوفه اردو حیرانی بندش از جری ای برکت تازه که با
 صلا کعبه شاد با و قرصی با بسته در و عکس بالی بنم بچو شاد کعبه حرم زنده
 تا از هم پناه دهد و کعبه بیست لیا بر زنده پس فرود آرد و صاف کشد و غنی
 لقا بدشته وقت حاجت استمال نماید و عکس که برای مطرب مزاج بار در کار است
 منقول کند بسیار عظیم النوع است خصوصا برای قوه باه و گرمی و غلظت خشکی
 باید که هنگام رشتان آن دروغ کار بود سخن آن عکس بسیار و مالککنند و با جو
 شیر و ملس با پیره بر قدر که خواهر مساوی آن مالککنند و بسیار آن کار دارد و با جو
 و جوز و ملس با پیره در آن کعبه سازند و شیر آن افضل و اسج این جمله کجا و
 شیش افکنند بر حق جو و کجا ند و در زیر شیش طلا پوشیده است این کعبه شاد
 پس خوار از نیم ماست تا یکبار نند فرام بوی بر بر یک و تخم کعبه کعبه می
 افکنند در حق بر می بسیار بر می مانج و بز که در و چهل دم از آب و شاد
 با صد و شصت درم روغن شوریار کند آنجا چهل درم بر می و ز جو و واد و قسط
 فرتر بد و ملس و با بر بند و ملس کعبه کرده درم و آب استاد درم یکی کرده حندان
 حوت ندر و در ناند که یک کعبه شاد او از کعبه یاد کرد و هفت کعبه و قوت حافظ
 زیاده نیاید اگر شاد کعبه جوز و خیزده کعبه پر بود و بهن دفع کعبه کعبه کعبه
 شیر اسلکه کرد و از حوتی را و غلظت کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 کند حاصله کرد و اگر شاد کعبه
 صد و شصت کعبه کعبه

۵۰

کعبه شاد

۵۰

۵۰

روغن کهنه نیم و روغن بامیه نیم درام طریق ساقی او نیست که مرمت
خبر اول سه نیکو کعب با کینیم و آب تخم مدبارغ مانند مانی نانی
یس صاف کرده و کاه در دو معده که در آن از جگر کوفته بار و روغن کهنه
کوفته و آب برگ منب و آب اول مغز و آب سخته تخم کهنه
تمام آن نونو در روغن مانند صاف کرده کاه در دو معده ^{بار و روغن}
صحت کونو تخم برسد ^{روغن در دو معده} کهنه زغمت و آب
و روغن منب فایز و جویله و در او صفا و مفاصل و مخره مرمت
کشت با اولاد در نیم کار حوز صفت فیه حی که نیکو کهنه
بلعداران کعب با روغن بامیه در نیم و با لیس آب کاه با وضع
با فته به برید خون حوز و آب کوفته شود در نیم کاه
کهنه یک کعب چهار درام تباب کهنه بیه کهنه زده درام کعب
چهار درام و آب کعب در نیم کعب در فرف اینی به آب کعب
نرم چون ناند تا آب و نمک کوفته در روغن مانند لیس کعب
کعب درام کعبه بیا میزند و کعب میزند و کعب در روغن کعب
در نمک حوز برابر کعبه با هم امیخته تا لیس نرم حوز
واحد کعبه نونو در روغن کعب در دو معده در روغن کعب
در روغن در روغن رسنی مع ادت کعبه زغمت و روغن
هر یک تخم کعب کعب سکنه کعبه تخم درام تخم منب
تخم درام فلفل گردتف درام کوفته کعبه بیا میزند

ص

ش

۱۵

۹۰

در بعضی طرف کله ای تم باغ بلغم بود او در سوغ مریز
 چیزی که در تبی است نماید طریق بوضی سلکته آنتی که در سوغ زقوم
 دارد از خیار کزده سلکته کوفته بر کنند و آنرا به کل حکمت کله
 مالکده در افق خجک کرده در یک سبب با جگن و سینه آنتی
 هر که سرد و نوبک رود در بعضی کتبت سلکته نه یکروز بیشتر رقوم
 سخی کرده در باغ زقوم بر شود و کور آنتی به رس جرابکس
 سیاه و سفید و تو تیار سبز و زرنج طلغ و چون کله
 از برای تب دوم در یک صله کرده بشیره تهر سخی نماید در سینه
 از لقمه آنتی دهد چون سرد و نوبک آنتی یکجه که هر چه عمل
 شود نماید رس آنتی بریم این یعنی برودن خشت اطی که آنتی
 بلغم کومند باید که بریم آنتی با ماک و آنتی تا حاف کوه
 بشوند بعد در سینه کتبت ترشی کوم غوطه سردند جانی صفت
 به آنتی مواجعه سرف قام کند باز بر آورده سرد نماید لغزه آنرا
 در کله نان ترشی اولغده خجک روز کند او باز کله سردی
 در لول یک کله و دیگر میزند رس اول سکاف زقوم
 مطلق از ماک دراز سوما که نیک نشهر بر او برزدن عمده
 بشیره لچون تا دو تدره روز یا چهارده روز کند و کله اولغده
 سینهات به بد بشیره بودک نور او بر بوت کله سرف و در او
 در کوه سینه کتبت در کوهس اولغده و در آنتی فوت باه جانی

۲۰

۲۰

۲۰

در سنج ماعجل در عرض روز و نافه است و جمع باو باران مفید است
 زهر عاقر ققاص فسیون و در فلفل ساج زعفران سود مویز زخیل
 کلسنج در حسنی جوز و اخصیه الثعلب یعنی سفید و سنج مصحح العصاب
 پوست تریخ قلندر نیز سنج عربی از زهر کبک بخیزم علی السویه کوفه کوفه
 پنجمه با سازند بقدر فلفل سیاه پنجم طعام کند و وضع بلغم نماید و
 باب پنجم است و سرفه بلغم را مجرب است از یک حبس تا پنج حبس می توان خورد
 حبس مزاج فصل کسکم و کسکون سوزن که در امراض دندان محوله است
 و ایرخان مغز است با یاد رو بگردنی برتس سر به نکه و کتبه با بره
 نیمه نهفته بریان مویز پهل لاهی بر دو بند کسکون سوزن بلبلد مصحح
 برومی کپور کبر کشتن بریان مکه کسکون سوزن را برابر کوفته را کرده باز
 کدر اینده وقت حبس یا نند بالورن بان بخورد فصل پنجم در
 سوزن کوفت کبک از دو پای عظیم السوزن مومضی و زهر فلفل
 الاموا و سوزن پنجه و رطوبت و جود و بلغم و فاعل را قوت دهد و مویز
 و میهی و نسا طعام او در استهناز را که کند و باضمه اخرا ای ان قوت
 که از او در وقت کبک که نیز خورده است بر آن سر و کتبه پنجمه
 در حشرات اخرا کتبه از گرد و خاک و حباب کو و تخم صحران سفید احتیاط
 که کواری بر کتبه نماید که در سوزن بادام در آن انداخته است
 سوزن کی مالتی و در باز بر فلفل را با سوزن که در کتبه است در آن مالیده
 سوزن پارچه کرده و در کتبه شده بنفید از رو فلفل را بر آن سوزن کتبه
 و قمار کبک

فصل
 در سوزن

مقدم

۲

۳

نقطه ایست برای برودت و سردی در آن بیکر نموده است
صله که در وجه ششک از بیکر و کیمیا و کیمیا از کیمیا
و نصف خام نوشته است و مخلوط نماید و وقت حاجت بکشد

صله که در وجه ششک

فایض برای نصف معده در سه روز و در سه روز
که باه نوشته شده چهارم یک کیمیا و نیم کیمیا از او
نیم کیمیا و نیم کیمیا و نیم کیمیا در نیم کیمیا
ربع کیمیا پدید کیمیا کثیر خشت کیمیا همه کیمیا کیمیا کیمیا

در هر روز ناست قدر کیمیا با کیمیا کیمیا کیمیا
بهر وقت و در وقت و بیاض و قطره در دو و بیاض
فصل بقدر و کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا

در هر روز ناست قدر کیمیا با کیمیا کیمیا کیمیا
بهر وقت و در وقت و بیاض و قطره در دو و بیاض
فصل بقدر و کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا

در هر روز ناست قدر کیمیا با کیمیا کیمیا کیمیا
بهر وقت و در وقت و بیاض و قطره در دو و بیاض
فصل بقدر و کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا کیمیا

صله که در وجه ششک

و چنان طیب کرد و مسح از کسی فرمود که هر که ای سوختن بخوردن
دل زور لهر افزاید و کونه صاف سازد و مقور و پانج باشد و توری اداه و
مزبل جمع از ارض و حافظ صحت و مور لشد و بر کرد و پانج است بر معطل
ملیح و کوردای و از اعظم بی عین عظیم و منع است صفتک در ارض
سازد و غیر تر قنقل جزویم بلید جالی مرگ است از زده درم و لعل درام چهار دام
و بلید سنج دلم آمد صفت درم ناخواه صد و هشت درم ز چرخ است درم ریزه
در صفت و بنیاد و سفند درم شونیز نالند و در اند درم سی هدانه و سوزن بر کرد
مخورد کوفه پیخته لقت درم اوله لقت و صفت جبهه درم از ریزه که بخورد
از ترش و بنیاد بر تر کند استخوان معده القوب حافظ و با صبره و با فم
و باه و مسخ را بر آید در دلم و تن و فایح و استسقا و تری ربع و سبب
باله و نوز در کام و تری و دانه سفید بر با ناله نخلف و در این اغلب
دو شقیقه و صناع و لقه و در مع بلغم و کوردار و در مع صفا است
خرد در مع زینق و نزول آب و سیل در استر خا و سسته معده و جگر و صناع
در حرم و خیس بر آید و طین النفس لقت الدم و مرض و با فنی و خفقان
عجز و سکه و علقه و صناع و غم و در خا کرده و ذرات شانه و سوزن
و فواق و بنیان بر قنقل و جگر از در الکباب و سرطان و عرق السبه و دانه
عرق و سبج اوله و علقه و عصبان و قنقل و قنقل و ذرات الحنظل و کور سیر
سوسلی غایبه و ادرا رکنه و کس و حب القرم و کور اس و صون و سوزن
و القنطره و خنزیره و غیره اصل سبب به جگر اند و تر هر که کند

در این کتاب

معدن سنگ معدن

و چهار روز یک بار آنرا خسته بر هم زند و فرو بردند تا
 مقدار یک اوقیه باقی کم فرود بیاید خوبست از این
 طعام ثقات رو گرد استخوان در آن وقت نماید جایز است سخن
 قوم نیمی سیر باد و بلغم و قدود و تشنج لخمها سرفناغ باشد نیز یکت از هم
 پاره کوبیده در با و گریز و گریز کا بزین کند خون شرح گویم آورد
 کار کند عوده در او خشنند و گریز با و گریز ز نیک آمده صابون عوده
 و نیک گریز کند خون که فرود نیاوردن شمشاد خالص در آن خسته
 قلع آورده معجون گویم مقدار یک کلمه صبح بخورد معجون در وقت
 زید آورد و چوب طغیان لغت آورده در باقی این است
 بمنگ طلوع و خورشید مناجات جوی کلمه در قطع در باغ صندل و کوه
 از هر دو در کوشش و صف معجون و بقیه است استفاق و بخند صلاح
 است معجون اولم و در بیدار که قوی از او هم یک است و در وقت
 با شکر این معجون را گویند که کم در حده زول است ضعف
 شد لکتموه از خون طاهر سفید در چینه از هر یک در اول و طبع
 و قافضت تخم کشمش و قوه و لکتموه تخم کاشمش و در وقت در بوند
 و چوب کتان در سوزن و بلبلان و لکتموه و منقایه وزن معجون کتان
 بر این معجون نیمی به چغندر خند کف آرد برسد در آن
 از نیم پوره یک تو معجون در او لکتموه امر لغی بارده دل و صانع و
 جگر و در وقت از دیگر سرفناغ گویم که در باقی این معجون کشته فصل بعد

ما یکبار یک معجون

برای یک توله یعنی زعفران که با خود خوراک به مهر در آید
 نام گفته بر یک نیم توله یا قوت کرف و پشم موجان و ورق طلا
 کند شکر و خیز بر یک کلام ورق لوز و کلام دوم نیز بر یک کلام
 سات نبت دلم معجون زنده خوراک باشد معجون نوش و کلام در لوز
 با بر لوز حایره باروه و دل دمانه و جگر و دیگر از خفاصه فایده است
 خفاصه برار بر یک نفی اللهم و دق و دومی در تمام دلاله با قوت است
 یک مشتک از لیم قوی مر و در پد یافته که با سندی الطیب طایفه
 نقد کلام زعفران بر یک کلام دلم که نیم موجان در و خ خوراک
 سبب حایره باور تجویز به خود بند زعفران زود و خ صدل نقد بود
 تریخ زنده حسن زراک بداره خیر است بر یک کلام دلم معجون
 یک دلم ورق طلا که دلیک شیره لده لوز پروده نیمه طلا و لید
 و نبات و حد بر یک کلام ادویه بدستور متعارف است در دود
 مع کلف باسه معجون کولک برار از لوز با بر و بلغم و نشی لوز و
 در دما ضعف و خ تمام دارد و این کلام بند جو کلام کولک نامند
 کلام دق دلم مغزینه در نه بخندم جا و زرد و مالک افزون یک کلام
 سیه کا و چهار تیم لوز کولک کوفته در یک کلام لوز کاه و مطور
 بیز در آنکه حال خود بعد از آن از با لوز کدر اندر تیره و دیگر با و مغزینه در نه
 انداخته خوش کند چون بقولم کند خا کومر و افزون لوز و کلام
 کند و کفر زنده و افزون از مهر بر است بنه لوز و کدر بند لوز در نه خا کومر

رومی

۱۵

مستطاب

بریزد و مخلوط نماید خوردن از یک سائت تا دو ماه مجموع اطراف
طبع را نرم کند و اثرش بر سردی مفید بود و خوب است ببلند زرد و زرد
بلند کمان و بلند زرد و بلند از برکت یا نه متقال امارت شوش
بیخ متقال ترند بقدر و متقال زنجبیل متقال شنبلیله و متقال
قرق در حوض خورن اولاد خورن هر دو و متقال کاسه برین
متقال باکنس مصفا بریزد و مجموع زرد مجموع اطراف شوش
بلند کمان و زرد بلند لکتر بلند کاسه برین کاسه برین شوش
و درم کاسه برین درم روزه با اولم یا کاسه و بخورم بلند کاسه
لوب مغز درین حوض لکتر شوش درم یا نه متقال
مجموع میدان کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
شبهه شوش و کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
مجموع شوش درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
کهنون کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
مجموع بلند کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
یا نقل در حوض کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
لکتر کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
لکتر کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
شبهه کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین
یا و اولم کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین درم کاسه برین کاسه برین کاسه برین

فصل اول
در...

بعد از این که بوی خنک برود بر زبان غصه از وی است فرزند و شهید
 و نیز در مصلحت غصه مخلوط که در زبان کشاید است که در اول
 سال در از این وقت علم را در کمال و از آن علم تره نشاید و از این پس
 شکر تو را در دم نکر که بر صفت و چهار علم که مترجم اللغات نوشته
 دنیا گویند من بعد از آن که در سوره طه که در اول آن آمده موعود
 یکدیگر تو را پیش کشیده گویند که شهید گویند که در هر حور بود اول
 بعد از آن که در این کتاب است و در هر کجاست که بود برود و هر که آن
 و بوی غصه در لسان کشیده جانست قلم از اول کلام بهادار معقول
 حوب حبه با و تار در از حبه قلم بسیار حبه است و در لسان الطیب
 از او در زمین کعبه و نقد خود نیز بر یک ششم ششاد منقطع است
 یکم ششاد بر که در فلان چیز روز بخوان بر یک ششم ششاد فاضل
 و در دو و ششاد بر یک ششاد که فلان روز در فلان یک ششاد
 شهید خالص یکم از بر سه متعارف معقول از زند معقول خوب
 خوانی در دم گویند هم دم در از حبه هم در دم حوز بود مصلحت فلان معقول
 خود خفته بر یک یکم صد و بیست و نه در هر یک حد خود
 و ثابت بقولم او در معقول از زند حوزت از کتب تا به دم معقول
 یکم در نس یکم که در تخم نیش قلم منقطع بر یک یکم قدر خود
 معقول از زند حوزت منافی که در خود سینه و دل و در هر یک
 هر که یکم که در نیش و نزه و با او و شور و دین و در هر یک یکم در دم

در هر یک
 در هر یک
 در هر یک

دراز و خا و حوت رند خوراک سبب با و سیرکها و قند و عسل
 شایع لفا که وقت حمل تمام نماند بالک آن حرر بخورد
 و حوت کند از صبح بخورد تا شب باران بخورد و الی غیره
 کند وقت به حوت خوف صاف با بودک موصی و و غیره کند
 یا لیت تا لیکر مصلح طاهر خالص لغز خوراک بودی هر وقت
 بلغم خوراکان تحمل نخوراکس تخم کلهاس کلها نه کویج لهور منفی
 منتهی در وقت موعود کس اسید گوهر و الی دیگر هر یک بخورد و الی غیره
 ضلال است و در وقت حمل نام نبات چهار سیر کوفته بخیه موافق مصلح بخورد
 احساک از درخت اوصاف شاید طعام برظم شود و زرد کند کار اید غو
 و در خوردن و بیگار است مریا سبب موعود و با لیت از دراز
 بود موعود و دلا و سبب و حوت صاف ناید و بود سیرکها و است
 وقت له افزاید و فنی صافی دلا و امراض بودی نوعی مصلح
 ان در وقت موعود است مریا حدیث از درک با به فونت دید و موعود
 و کرده و لیت له یاد مصلح است فنی است حدیث از درک مریا
 بود ان و حوت اندون مریا و مریا است و مصلح بخورد تا نیم بخیه
 که موعود ان در وقت از درک و الی حوت مریا و مریا
 تا چهار روز که دلا و حوت از درک مریا است در این موعود
 از درک از درک ان پاک که روزه مریا و مریا نیم مریا و مریا
 در این نیم سیرکها نیم سیر از درک مریا و مریا و مریا

بیتار

نصف در علاج صوفی و لذت آنست که در آن

و با قند آب در تخم کبوتر نود روز بماند و در روز دهم ناید پس از آن
صاف که در سینه که بر او نهاده اند که بکنند از دست نیم سانه
بوی آنست که در کف دستش کفش خوش بود و مگر که نه سینه نه سینه بکنند
لکه قند و آنست که در آن صفت از او و بعد از آن که در آن
آند و تخم را در تمام حالت کفو چنانچه در قند خود بماند تا آنکه در او
کفک نمزد و کار در آن موقوف است به سینه بود بوی که در آن صفت
نمزد به دست که صاحب کند فرزند سینه بود و در آن سینه که در آن سینه
بر وزن خود نماند و آنست که در دست نوزاد و در سینه نیز سینه از او
فرض که لطف آن حرارت کند ولیکیش نماند و همیاب حرقه چهاره
نفع تمام دید سازد تخم خیار نیم مقبره نیم خرمن سینه تخم کاه بود تخم خرف
هر یک نیم خرد آب کسوس بر او فرو بویند و همچون کدبان بقتله بکنند
چنانچه آب پیچول از قرص از آنکه بعد از آن که سینه از دست نماند و
تا سینه فرو بویند و در آن سینه سینه سینه سینه با قدر فامد بار و
کند زمان سینه از او که سینه سینه از او که سینه از او که سینه از او که
میوس سینه سینه سینه سینه از او که سینه سینه سینه سینه از او که سینه
بوی که در سینه سینه سینه سینه با که در سینه لکه بر او که سینه که در سینه
سینه سینه در حرقه از او که سینه سینه سینه سینه که سینه سینه
سینه سینه سینه سینه سینه سینه از حرقه سینه سینه سینه سینه
رو سینه سینه

در این امر سینه سینه

برامنی افندون بدست گرفت از خوردن بپوشی آمد از طبیب در
 دبر و غیر بر نذ صید شد بمانند لعل خود و صیغه نان بدین منقول
 ساقه در موضع که با میان لبها جرح از دندان در زردی و کاه مالند
 و در آب اغزند تا بخوردند بپوشی ستر آت امیزد و دم ستر ستر
 و کاتیبها و کتیبها از سر زمین کرد و بدست بنویسند و بنویسند
 اندر فصل قط ساقه حرکت مده در با بعد لبه مان سوزان نهد
 خون کوه لک کل مویز را در هر قالی نهد و سوز و لاکه در آن سوز
 خون کوه لک کل خرابان مویز در دیک نوزات افکند خون کوه
 در آب آت در از جرح و لطف کرد و صاف و سبک شود و نمونایم
 یا ششها لوسا مده در آب اندازد آب غلط و صاف و دفع ضررات
 نماید و در حاشی تخم زردک باغ و عفو خفته نیز در میان سوس و مگر
 نیز خود بخند و در لاله سال سبک بار کس نمونای در با لاله
 مالک و مکن لک لک سوسون و قدر بوسا مده مالک خور و مکن
 نمون خایه و بد لک افزون در رکه نمون نیز از مکن است لک
 بی کمال لک مالک که خور نمید هر شش لک لک مده خایه چهارده
 لک مکن مکن با تم کلو خایه بخورد و در سوزان طفلان لک مکن
 لک مالک اولک خونه صدف با صمغ یک بودم در کلام
 از مکن لک مکن مالک بعد شش خد کند با مروز صحت کتیب
 جو بپوش بر روی انوع از سوس و قوت معسر و غیر از چسب

فصل در علاج سوزان

در آب سوزان در با سوزان

منفرد در دروچ ساید آب و آب که کلاب و بجا مهر کوشه
چو چهار ساید ساند قنوه وار بخورده مقوی است از حکم خود چون در
قلعه در حوضه انداخته بویست بدهد بر یک چهار ساید دریا و لاله
از بویست تا بستم حوضه نماید بخورده از بویست و کوزه ای که و حوضه
سکون نماید بویست ساید ساید نو خسته بشکند کتبه پاره انداخته
هر چه بیکدیگر بمجو بویست با جو بهار ببلند از مفضل کتبی بر یک بیدرم
و مع بر بویست کلان کلاب و شیر و و سبزه و و حوضه کلاب
و کلاب لاله اند و مار و شیر نخورده چهار دریا فانت کوزده بعد
مویهات اند شسته مالک ساید بوند و آب ساید که رتبه در
نرساید خون به علاج بودم بید و بودم آب انداخته با جو بهار
در کوزه کافی بکنند بالاج تا فرجایشه امتحان کرد آب و شوخ بجا
مالک ساید و کلاب تن اند و لوه خون تجیه مالک ساید و مصلح کلاب
تبر بدهد بویست با و بجان پوست را برزشش با ش فرج بکول که بودم
شاید کعبه با و لاله در ظرف است تا بر رور کار کنم دمن کند و با جو به
نیم و در از آن شمس حاد بسته مهر از و بر کتبه اند
با جو بهار یا در آن سکر است و در مالک ساید نوبت در و مالک ساید کعبه
نیم را با جو بهار در ملک برایش کند تا کرف سنده متر قد بر او که در
تا شش بگر از بر سنگ بند تا خرب جنب شو با در خانه بند لیل یک
با بید سبزه نوساد و در سکر است با حاد ساید و بوی کتبه بعد از هر سالی بویست

نصف با ساید کلاب

چهار ساید کلاب

جای نیکه سوسه با دونه در آن لخته جوشی دیده که آن مفید است
که گویا اینست که لیس جگر شیمی نموده در ظرف آمیز که به الله بگویند
که آنرا الله حکم کند و قدر حاجت میبهار از آنند شسته گویا
باجب آن در ظرف بهر حال کرده بر چون گندید با لاج برکت
مانند لخته که الله علی اصحاب به آب گرم یا سرد لژی و قورین بیل الله
ازت ه فتح بی هر ایس هیکلر قویا شسته هر یک اول
گوسفند اسخ نوب زرشون هر یک نیم پاولار میوه
هر توله و تقوه انداخته در آن حل کنند و شسته ز در حل
نمون در دوا که گند آمیز گنداند و فمز حشر جانند هر از دانه
نیمه سبیل در دروغه خرد خردن نیم گرم بند زده که الله بگوید
که در هر یک با یک نیم گرم ضا کنند در پناه و در نوبی خضار
نازده در عه سو گوید در در هر یک که گنداند که گند
حقوقه آنکه گویا که نوما که قدسه شش همین اول او بایک
گند انداخته در سوسه که بقدر غولت گولند علی حسب حاجت
چشمه و دلم با یک سخته در یک آن اخوات تمام خفت بند
صبح ماله و در شب غنم در اقا شش نمید غسل کند زود فرصت
الله در عه سوسه پاولار بلورنه عدد و آنراک طلوع چهار بار در
یا رخ روی انداخته گویا که از حویب از نمند و در آن شش
به الله ای انداخته بعد آنراک انداخته توقع و شش نمید بار آید از حویب

در هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

در این تغار بر آب مندانو آن تمام از باله کبر و لک ریود زلفه
تیمک منیل روغش یک منیل کثیر شش درم لابل روغش
گرم کرده حواس و مد معده میسب برون میں در روغش اندالو نعهه
در تغار بر آب رزید و از باله روغش بردانه با جیستش دم افه و غصه
بر من مانند تاغ کید الفه پندک کیر و غصه کلا ز بر زوده
در روغش اندالو منس جسد غصه کیر و غصه با جوم دام روغش و آمشده بر من
دور آملیست بلوم غش غل تان غایه اراکوت کواکریانه
از نغته کلا متا پیرو بر من مانند یورر دویم در چهار دام آنو کلا غلوه لسته در اس
کله با جوم دام روغش کواکریانه با جوم دام روغش کواکریانه در دفع با جوم دام
و خجوه کواکریانه دور من کواکریانه بر منی بر آل تخم اندالو خجوه کواکریانه
آکولر با جوم دام روغش کواکریانه با جوم دام روغش کواکریانه در تغار کواکریانه
از دسته جو شیب و فوس مع جینا منزه کواکریانه اول کلا مانند نعهه
ادویات با زود و اندلوه کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه
نوعه با زلیب کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه
بیلدراز در جینه با جوم دام روغش کواکریانه با جوم دام روغش کواکریانه
مشک کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه
دفع فسی البقس کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه
حمرات زود و مندر دویم دام و بر من کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه
بوم با جوم دام روغش کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه کواکریانه

صلوات بر پیامبر و آله و صحبه اجمعین

فضل الله و کرمه

در روغش کواکریانه

در این سینه آتش بر که دهند خوراک این است بقوی از قوم خاور و سما که و سپهر نیز
 از این تیغ بعد از کوفتی چهارم جلد بلبلد از اغزی نافع با کاک بوی این
 شکوف در کوفت و پست شیب پست آن نوزن نیم نیمم خودم بگیدم
 موم و کبر لفته لودیه آمیخته برشته شیب زنده و ایچه بگشاده مریض
 در روز و نفع با سخا یک روز کانی است بر او رفته کند
 شفاف رضا فی شرح شفاف زعفران یکتک فلفک بقیع
 نیم سه جبه شفاف و پسته مضاف خوراک بگیدم از معرتم
 بلادر میرانند ناقصه مار الحن طری سخی مار الحن تان سینه مار کاو
 با و لا شیره ترند نیم با و صاف یک آب بچون صندل آفرشته در کافور
 دو ماشه قند عقیقه پادرا کلاب چهار توله در سینه کرده در نوزده کاس
 بگردنند بکیتوله با و توله میب نمایند اگر سینه مغز با ام چهار توله و سیر
 خشت بکیتوله میرانند نافع تر هم در نفس تمام است کتاب غیر الحار
 نافع محبت مردم صفر مظهره ۱۱۰۰۰۰

فصل پنجم در زکات نماز و سایر اعمال
 در این سینه آتش بر که دهند خوراک این است بقوی از قوم خاور و سما که و سپهر نیز
 از این تیغ بعد از کوفتی چهارم جلد بلبلد از اغزی نافع با کاک بوی این

نماز و سایر اعمال
 در این سینه آتش بر که دهند خوراک این است بقوی از قوم خاور و سما که و سپهر نیز
 از این تیغ بعد از کوفتی چهارم جلد بلبلد از اغزی نافع با کاک بوی این

باره چهارم در بیان توضیح ادویات بزبان هندی در آنکه از حکما
 یونان هر دو را چهار درجه است و در اول و آن عبارت از آنست که تناول
 تا پیش از آن که زردی حار است و برودت محوش شود و در وقتیکه که در استمال کنند
 درجه پنجم آنرا گویند که تناول نمودن فلفل فیهم اثر آن قدر که فلفل
 نیز بخورد که مضر است با درجه ششم و آن عبارت از آنست که تناول آن ضرر
 عارضی نقتد و مورتش مریض آرد و درجه چهارم نیز تناول آن مریضی است
 باشد و فلفل در آن که در جنک کافور و امیون و انواع زهره بدلی
 ادویه از آنست که هر گاه نسیج دور باشد که در یکله هم نرسد پس در اول دیگر که
 در خاصیت مابین کفایم مقام او اندازند پس این صواب است که در اول
 است و قول که در بدل نسیج اگر در ادوی نیافته بود بدل شیر او قبول
 آن پنجوی و بدل ورق دیوانک و نسیج آن باشد مصلح و دوا
 در هر زردی دیگر باز دوا محتمل عبارت از ابعاس هر ادویه است
 در چهارم استعمال افسار است بلکه همواره در هر استعمال افسار است
 مفقود حروفی دواست در استعمال آن فصل الف اما زونن چهار
 شریف در بندر سببه گویند سر خشک است در همه تمام ایام سدر
 کاه خوانند سر است در درجه اول خشک است در همه تمام ایام
 باره شش بار سرد و کوبی هموسر گویند گرم است و خشک در همه
 در نسیج هندی است رسیج گویند معند است در گرم و سردی و نسیج
 مقول قلب و دماغ است و حرق و غیر حرقی بر استعمل کنند

طریقی سوختی وی آست ابریشم را بویزد و نشانه کند و در دیگر نو
 و یا امین نهد و طبعی بر سر آن کند و در کوزه آید و در آب
 در سوخته کوه و اولی استخوان وی است و متوقف کند و
 متوقف است که ابریشم را مواض کند با یک تری و بعد از آن در
 باغ یا صلیبه سخن کند و دیگر استعمال از ششم است در این
 و اول با کشتی نرم بچوشت نهد و بعد از آن صاف کند و با آرد
 بیاض مندا بپزند که بیوان کفایت از لقمه میکنند اترج بار
 ترخ و بندی بخوره و مده کانگری گویند گرم است
 و گویند کوشش وی سرد است در درجه اول اندج کوی
 اصل بیست است اجاص الوه سیاه خوانند بدل آن عمر بند
 احتیاجی از لقمه سر کیش کا و آرد خرد خلیل مامون بندی سوزنی
 و کند تبیل و راج منس داو کت و طابقه از تخم کوه کباده خوا
 و نزد بعضی کباده سرد است گرم و خشک است در درجه اول و بدل آن
 استق ازین الفارقی است که در کوشش شدت موب کا
 گویند و در سرد و در درجه اول از اک طریقی بند
 پیلور از درخت بلایین و گویند درخت سم است گرم است در درجه
 خشک است در اول آن مود بندی مور لون و مور یا نیبر خوا
 سرد است در درجه اول خشک است در درجه دوم بدل آن در
 در

سر کیش

توت اترار فادک پنج بندر بنامک سرد و خشک در درجه سوم
سقفنج بندر یک مالک سرد و تر است در اول کوه است
چو لاله خرامت سرد و تر است در اول اسارون بار هفت سنبه
خوارین بندر کوه کرم است درجه سوم خشک است در درجه سوم است
دوسن بندر کوه کرم است اینهمه بندر و مابند و کوه بند
سندی کرم است درجه اول و حدیث است در درجه سوم قافله
بدل آن فرسبون کوه کرم و کوه بند است اسفیل و بفرس بهار
دشته بندر کاندرا و کندری که حایقان از و مانندی می سازند کرم
و خشک در درجه کوه کرم است درجه اول و یون فارس است در درجه اول
کرم و خشک است اسفول و قندریون است کرم و یون است کوه بند
راسن یعنی حیت بدل آن یوزن آن پوست پنج کبیر درجه اول
کرفش است سفنج بارسی ابر مرده کوه کرم است در درجه سوم خشک
در و درجه است سفند و بارسی خردل سفند بندر رای کوه کرم است
کیم و خشک است در درجه اول و یون فارس است سفند در درجه
از ریزی و سربی سرد و خشک در درجه اول شرح خوبی فارس است
زاوی بندوی سفند و راسق بندوی بدل و کوه بند است در درجه اول
سرد و درخت نیک کرم در درجه اول خشک در درجه اول نشان
جوک بندر کرم فی او در داشته بند می جهر خوشبوی کرم در درجه
اول خشک در درجه اول است در درجه اول کوه کرم است

کبر و بندگی گور گویند امطارک ضعیف ز قوت درخت منقل و تو چو از میوه
دلن گویند است سایل و یالنبه سایل سلا رس و یا یالنبه
بذل آن چند بند است اصابع اللانوح مندی جورا بطلی بگور بند
از محل انوش بندر حش مده معتدل است لعل الکبر آن بیج سوس
اصل الکبر بارسیه پنج کبر خوردند و بدل آن در ادویه کبر جلیت
اسلحی اطریلال بندر کاجیست و مسته خوانند اطفا اطفا بندر
بکنده گویند کرم و خشک است در دیر دوم افستین و در کبر و
بدنلسی آن یغویت اساروق یا کیم وزن آن بلیله افستون را کاس
بیل و از مزل است و طایر الکبر افستون مجزی دیگر است طقیقش کم
حکایت در دیر کیم افستون بشیره حش کیم مسباه سرد است
در چهارم و خشک است در دیر کیم لقا قبا جوی در غوطه و آن
نعم درخت خار در است او کم را بد و در جابخت کنند بیول و کبر
گویند ضعیف است بیل آن خضض بود یا صندل نو و بلیله کوبون
از قبا جوی المغان البندی نار صندل یا کبر گویند افستون یا لویج
مربقی گویند اصل الکبر شیرک گویند زرد و نار صندل در کم
را بد و در غت میکنند کیم خشک است در اول بیل آن بوزن آن کلبان
نمک از بلیج در بندر اند گویند سرد است در اول خشک است در کم
امیسول از لویج راز و یانه است و عجایب است بمنی است که این
را لویج بادیا مطلق سرد کرم است در سوم و خند است در اول

الکبر

انچه موده معدوم در بحر دسته نوعی از دست مهنای کهنه نبره کومند از ترو
صنعت خردت نبره خردت و این نبره نیک نامند در هند و صحرای کرم
در اناط و حکم در قلم و مستهل است بفروردین و بدل بمون صید کرده
هندوی کهنه کوم خردت در قلم بجلان درخت مکنده هندوی
پسند که کند از چهار روی گیاه است اول و دوم پسند
نوعه سرخ کرد سرد است در آنف و خشک است در قلم
پسند که کوره را در ج کند در خشک را در شیر گرفته کف بدو نشیب
جوانت می خورد از باره کس از آنف در خشک جویند در آنرا
چون از کوه سیاه فام کوه مریه کشی ترشی از در قلم
ترش از در استعمال کنند سرد خشک در در قلم
سوسنی رسا مکن است کرم خشک در در قلم و خشک در در قلم
مقوی است و شیرین است با بوی با بوی با بوی
از حیوان مکرر است در قلم در قلم در اول و کومند
در قلم باد از حیوان مکرر است کومند کرم خشک در قلم مکرر است
نار زه باره مکرر است مکرر است مکرر است مکرر است
هندوی مکنام و حیوانها خورد کرم است در اول و کومند
در قلم باد در کهنه فارس مالنگو مهنی برام کومند
مختلف ریجان سیاه می خورد در ریجان در قلم کومند
خیضیت مفرج و مقوی است باد بروج کومند ششی و ابله

در تنگ خندان با دمان هندوی سونو کومندگرم است در درم درم
خندان در بیدر برنجی سف قسمی رفتن است هندوی کومند
بدل آن در در و سپر زایج است و کومند افسسی بر طایفه خندان
هندی قباخ خردس پر ساروی هندوی زایج است
خونند و در بوضه دیار معروف سنبل است در کنار و صاه
میردید ۳۳ در هر تنگ داشته باشد برنگ کاشانه هندی
بای برنگ گرم است در اقل و صحت در دوم مذکور از هر
باشد نذر الکس بم گرمش هندی رجهو گرم و خندان
در دوم نذر الهذا بم کاسه معروف معتدل در اینج بعور
خوات نذر الکسوت بم امیریل نذر السداب بم سوار
و میل آن سداب بود نذر بم کاسه کومند میل آن دم اللجوه
نذر الکسوت بم کفنا میل آن بم جروه بدر اللجوه
نم از سداب بم بیار نذر قوطا اسپنول معروف در
دوم بنیان هندی خاوری خوانند بعد هندی خونی خوانند
درخت است در دریا می رود چون هو ایاید سرف متخونک شود
بنیان از نذر قباخ خردس بمیلج هندی این مای از کس کابله
خوانند بمیل بیار از کومند بمیل اللجوه بیار بر کس بطح
خردس هندی نذر قباخ خردس فارسی خرفا کومند
کومند نذر قباخ هندی بوللی کومند معروف است نذر قباخ

کاشانه هندی

بادر کومند

بادر شود که در کتابان درخت مصر است بل ان زیتون و سلمه بلوط مهور
بسیار نام است بل ان سیاه بلوط یا فون ان خروث بنطی بلوط الکلیک جوز
را گویند بلوط فارس بلوط هندی هم را و فستق خاصیت سرد است بلوط
بهلاوه موزوف بلوط است بلوط استخ در کباب خوانند بنوعی است
هنرمی بادام که شیرین است کوه بلوی چلوخوزه بنوعی هندی و شیرین است
بنوعی بنوعی است بلوی در مینو خورق کوره یعنی سبکه که گویند یا جواهر
کوره در کباب عالی سبکه که خورق از این کوره یعنی کوره گویند سبکه که گویند
ایستاد چغندر و گویند کویس و چغندر سیاه است که از ارمنی می آرند
بل ان خصصن لوجوی دانم و فستق همین دوزخ است سفید و ان است
ولایتی است که همین است و همین است و همین است که گویند بل همین گویند ان
یعنی چغندر است بهر آنج که سبکه را گویند سبکه که گویند سبکه که از ان خورق گویند
یعنی خورق سبکه یعنی خورق که گویند بار الفنا و تامل در هند قبول گویند و ان
خوانند موزوف و غیره در کوه سبکه که گویند موزوف و سبکه که گویند موزوف
در مصر هندی و مناطقی که در سبکه که گویند موزوف و سبکه که گویند موزوف
جواهر در حوض ان سبکه که گویند موزوف و سبکه که گویند موزوف
که در ان در ان سبکه که گویند موزوف و سبکه که گویند موزوف
برای کباب ان سبکه که گویند موزوف و سبکه که گویند موزوف
تا که در ان سبکه که گویند موزوف و سبکه که گویند موزوف
دو در ان سبکه که گویند موزوف و سبکه که گویند موزوف

عجولانه

۱۰۲

را خوردن و سوط کردن نافع است ترشید این بی گوشت است که زنده می ماند که گوشت نماند
سبز بندرینند تهو تهو خورند لبریت و گوشت که با تو بالی الحاس است که هر چه از
کوره بر آید و بنگ برود زنده از میریزه با سنگ جدا شود تو بالی الحاس بر آید این
تو بالی حلقی بریزه در سیم و این و اغسال آنها و اغرا بر آید نیز نامند تو را که فکله لجه
مسطر تو دی حور تو ریح تخم بومبیه است پس آنچه تر را گویند پس آن را که خنجر
باب الشارح بخر شیر بر آن کور و سیره مویز تعلیق نماید و باه که بندرین کوری را
بدهد که بندرین بر دست طبعه است که سینه در آن ترشید با سیره الکدر بار است که کینه
گویند تو می بارد که بندرین پس گویند حبه الکستور و این شیر و سینه معلوم باب الحیم
حاورس بار است از آن گویند بندرین حینا و کینه و که در فیه خورند چا و سینه
رذیفه است و ذیت بندرین حور را گویند سینه در اول وقت صبح در سیم چا و سینه
سورک و شیر خنغ و زخم است که ساقی گویند از او بر کس به برک مانند بلان بوزن آن
که در وزن سورک و بر سینه بار است منزه زهر کا و بندرین و اولی که از زهر سر و بن آمد
سینه باشد زبانی او را در زمان بندرین محکم شود چا و سینه در سیم و دوم و باضم
و موی حل در کور روی در سینه که در سینه و بدن را نرم میکند چسبن با سینه گویند
خنجر بر روی حور در سیم قالی است و گویند طبعه است در سیم چا و سینه در سیم
زبانی گویند تریاق صلیح معلوم قیاسه حبه جدی بر عالم یوسف خلوان چیره سوره تریاک
چند سوره با هم نیند گویند خنجر شیار ما به است جز بار است که در بندرین چا و سینه در
با خورده و دوم چا و سینه که بر ما و بندرین ما سینه خوانند چا و سینه چا و سینه در
گویند حبه مویز که بندرین به کراخته اند بلان در وقت چا و سینه در اول وقت صبح

دو کوزه میلان نور چهل با نخ جو که در یک کوزه است که در یک کوزه است را
کوبیده که در میان جو یک پلک و در آن بود میلان هموزن آن بر آن افکندیم
وزن آن کل سرخ جلد را که از آن بر آن کوزه افکندیم و جلد ما غله را بر آن کوزه افکندیم
مگر نماند که در آن کوزه است
هنی از کوزه است که در آن کوزه است
چون در آن کوزه است که در آن کوزه است
در آن کوزه است که در آن کوزه است
سرخ کوبیده چای یا کوبیده خفیه یک کوزه یک کوزه و یک کوزه و یک کوزه و یک کوزه و یک کوزه
از کوزه است که در آن کوزه است
از کوزه است که در آن کوزه است
و با کوزه کوبیده در کوزه است که در آن کوزه است که در آن کوزه است که در آن کوزه است
حلیت کوزه است که در آن کوزه است
اهل کوزه است که در آن کوزه است
کوزه است که در آن کوزه است
میلان وزن و نیم و نیم کوزه است که در آن کوزه است که در آن کوزه است که در آن کوزه است
بسیار از آن کوزه است که در آن کوزه است
حلیت کوزه است که در آن کوزه است
میلان کوزه است که در آن کوزه است

از بسیار جسم که در حدیث آمده است که می خوانند حدیث را
حدیث را و نموده اند در حدیث خود که استبها و حدیث را در حدیث
حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
پایه نه است که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
فردی که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
سنگی که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
چرا اینست که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
انکه نوبت به حدیث است و حدیث را که می خوانند حدیث را
بسیار که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
سنگی که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
کانه که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
استند حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
انکه و حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
خوانند حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
خوانند حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
رشته جام که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
حفظ شد از حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
پایه و حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
و غیر از حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را

انکه و حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
خوانند حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
رشته جام که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
حفظ شد از حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
پایه و حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را
و غیر از حدیث را که می خوانند حدیث را و حدیث را که می خوانند حدیث را

نیمی از همین نفع و بودینه زیرا که چون بودید در کوزه دست نشان نمایند
سینه روید و مانند بکره و دیگر نقل کنند نفع براید و پیش از باب السین
شاه ترخ شاه تره هند را موه کوند بیت پاره کرم خراش و در بکره و در
در جرجی سیاق کهن نیم وزن سترکی و چار دانگ وزن ان بلبل زد و بود شاه کوه
مسطور بر ان بوزن ان ماز و شارج پاریش اونه کوند نمک خرد که بسیار
وزن و کشند و از ناو بند طور ما سینا اوزن و بعضی تجار ادم خوانند از آنجمله که
بارب سینی که در ان سنج کرده اند و در ان نیم وزن ان در وی کوفته یعنی
شما سحر و چار دانگ ان تو طایر و شاه دانق سیاه دانق تخم کفایت تخم
بندک شغل تو بازی غله ارس که کوند است که پاره است پشم زحمان فرغوم یعنی
تایه سیاه کانه جل فارس غله است بند در ارس کوند است که پاره است پشم زحمان
مخند کفایت سدی کوی فولد و سحر خوانند سحر کوی کرم و خشک در قوت
در جرجی سیاق کهن سطر بند را سکر است سحر الحفظ خوانند از این سحر بندی است
کوند کرم و خشک است بند در جرجی سیاق کهن سطر بند را سکر است سحر الحفظ
پرسا و از ان اذو سحر بدوش کوند است سحر الحفظ خوانند از این سحر بندی است
رود و سحر است کفایت کوی کوند و بند کاکول و سیدون نیز خوانند و در اکثر
کتب طب سحر کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند
کوند سحر ان در چینی و تخم کوز و سحر الحفظ خوانند از این سحر بندی است
ماد او بر بندوی و بند کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند
ماند سحر کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند کفایت کوی کوند

هندی می موهن سلم فتح اول کلیم و بکر اول سخن را گویند شمع موم شمع قافله
صنای لایحی خورد و کجای استند چله یعنی متهی سوگر در آن کجاست روی گویند
خشیان سیاه که از سیره او را میخوانند این نویسنده فارسی است و آنه هند مگویند
گویند سیاه و آنرا خوانند و آنرا در صلبت کرد و بعضی نیز خستهای کفتم
راید و عر او را گویند یعنی کفتم سیاه و بدل آن است شیطیح راجحیا و
حرف خ اندازد موهن شمشیر و لیر حیرت میرا بنس نیز مانند منی از بی چون
ششم در اسان بود خمد لیر استیوان مایا لیر یا ملبسا و آن نگاه
نم در لغت معنی موم گویند شمع در لغت معنی را گویند شمع از مینی باری در مده
مگر گویند و بدل آن در کتاب الفسقی باب الصا صبر القاری ایلو او هندی گویند
مهر گویند موهن صبر صبر نیز هندی گویند صبر هندی گویند
موهن نو و زرد بود برای او سر و کالوی نیز نامند هندی سانه هم خوانند موهن
مخ لبه صیاد جمع موهن صبر هندی گویند صبر هندی گویند صبر او چوب است گویند
صبر البطم درخت درختی از خوک نیز نامند و گویند درخت حرا اولی هندیها
در مده خوانند صندل ایضی صندل خنید هندی وی صندل صندل اخر صندل سخن
هندی وی گویند صندل یعنی صندل سخن و صندل صندل صندل صندل
کاخ خوانند بدل آن رنگ است صندل صندل هندی وی درخت حجه را گویند
صندل بسیار درخت جلوزه موهن سلم را گویند صندل یعنی خورنا از الصا
صندل موهن هندی گویند صندل هندی وی گویند صندل صندل صندل
کر خوانند صندل موهن صندل صندل صندل صندل صندل صندل صندل

تخم کرفش سوکومند قو نو است در ساروخ کرد است در هم در خط
کردن است در است در ص ققوه کاک و سکوفه ققوه کاک و خوک کاک و خوک
بدل آن ققوه کاک و الشوریان کاک است نیز بر می سکوه
جنگ ققوه کند من جو اندم نوع است یک کند در کاک
درخت ققوه مار کند کاک کند کومند کاک کند تخم کاک کند
کاک کند و در ققوه کند در کاک کند کومند کاک کند و ققوه کاک کند
کومند کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
قلم کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
تخم کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
کومند کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند
ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند ققوه کاک کند

دانه کاک

در فرجه که در اول آورده از خود است بکنید سوزن را بکنند
و سوزن را طوطی بکنند و در شکم سوزن را در شکم او بکنند
مخوب فردان بود و سوزن بویست بکنند و در در شکم و مخارج کله
ما را لقا فاقه و نوبت است صفا و کما و حاجت بکنند که کرم
جوشن در جگر حبه فاقه لقا فاقه مظهرها بومیدر حیا جز فرغ
قمار الشمام حنظل است گفته شد قمار الشمام قوسه را در او طوطی است
و از قول صاحب قمار حنظل است که سوزن بکنند که قمار حنظل
کونک گویند که لقا در مینر بولقا گویند قرقره خوب در حنظل است
بندور بخ گویند قرقره لقا بویست بودیم بون قرقره و طعم قمار حنظل
قرقره تخم زخمه بندور است بویست قرقره معمار و غیره خواص است گویند
گویند لقا زخمه زخمه آن که بعد از آن حنظل است زخمه ماند و نوبار
خامدن است و سوزن که در و ما که در با خیم و سوزن را در شکم
از و سوزن در شکم و از خود حنظل است گویند که در آن
مشکل است قرقره طما قرقره ما نامطوق قرقره و این است حنظل المعرف
باربع مشکدره بندور که را حنظل قرقره بندور است گویند قرقره بندور
استند حنظل بره العن کرش الحار یعنی الحوی ایا گویند حنظل
این نوع نیزه تبرک است و سوزن در الهام استاده و در شکم زوان
نیز او در قرقره نوبه از است است و نوعی کرم در شکم بندور گویند
یعنی کرم در شکم بول و قرقره بکنند قاف نوبه از کرم و لقا فاقه

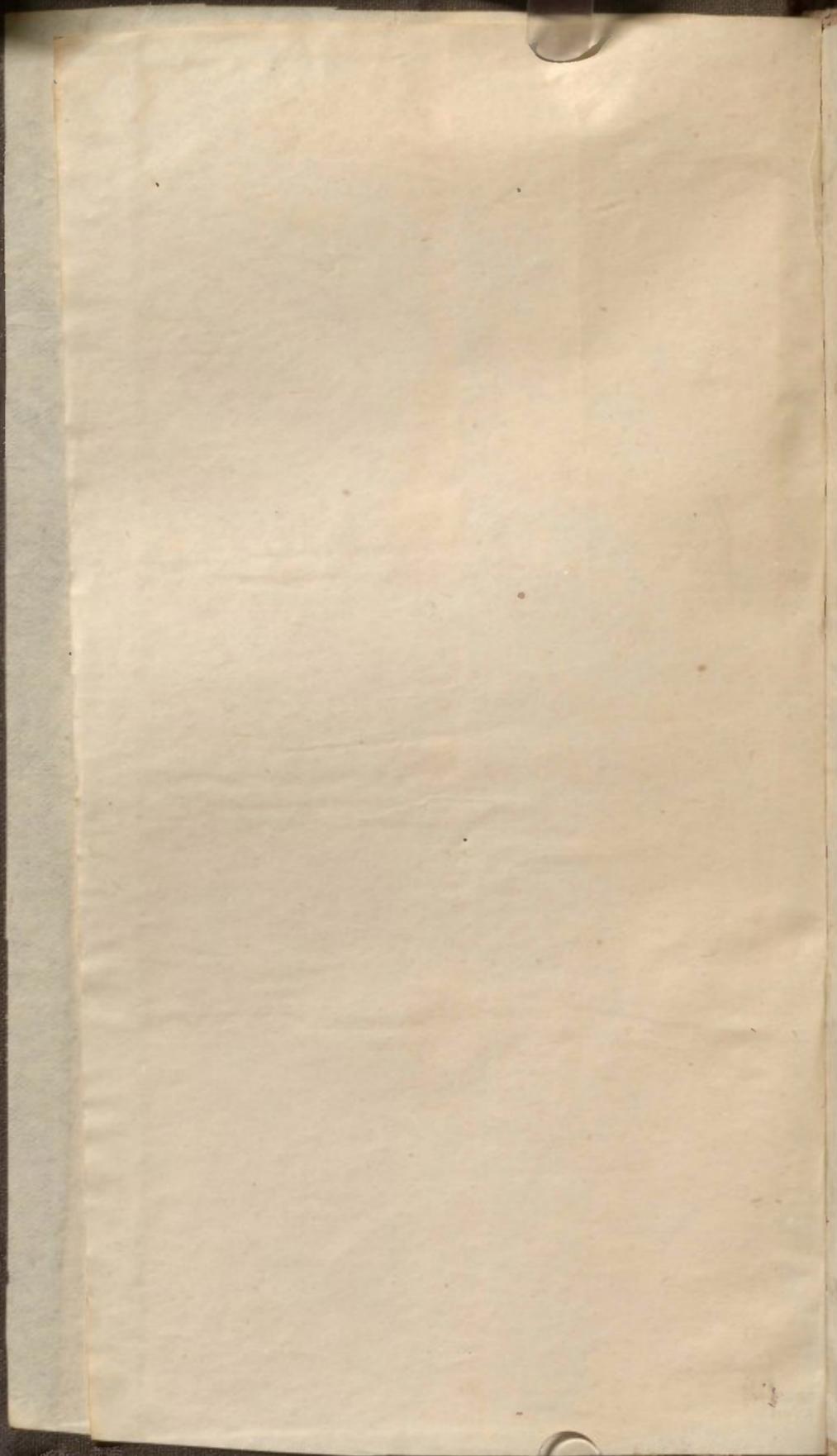
و اما بزکرت و ان شمر در حق است خار در که اتفاق
حصار اولت قریح یار است که و بندز تو مره بفض اول تو بند
که در است هر روز در اول صفت است و در حق است و در هر
مقر است و اصل است بر خمد و در است کند قرون بند
سایه شد قرون البقر را و در است و کما و قسط خویش است بند
کوته و کسوت نم گوید معروف است قسط هر روز هر روز
قیمت است از همه باشد قسط را در مزاج است هر چه قسط اول است
پوست است بجز است قسط هر ما فی که مثال او هستی قسط است او
رانت باز است می خورند قسط از زره بند در چو ایتیه گویند و در
است کبر و صغر و صغیر و قطن است قسط است کبر و صغیر
بند که با خود گویند بهتر نیست از بار و باز است در این طیف کبر و صغیر
در این قسط بود قسط از زره هر طور قطران روغن است که از
درخت جو را در روز و درخت ایجاب نمیزند اولد بود گویند قسط است
قسط میان بندر تنبور گویند که کلب معروف است قسط بار است
قسطی است که گویند بندر جو گویند قسط کلبی است برین اند که ترش است
بندر اوستی و کلبها نیز گویند قسط سوسا است قسط بندر اور و گویند
که در و در تر است در اول بکند سوزاند کند و شکم بند و قطار
بار است بزرگ بود گویند قسط از زره هر طور قسط از زره
قسط بندر کلبه خورند قسط بندر زره معروف قسط بار است

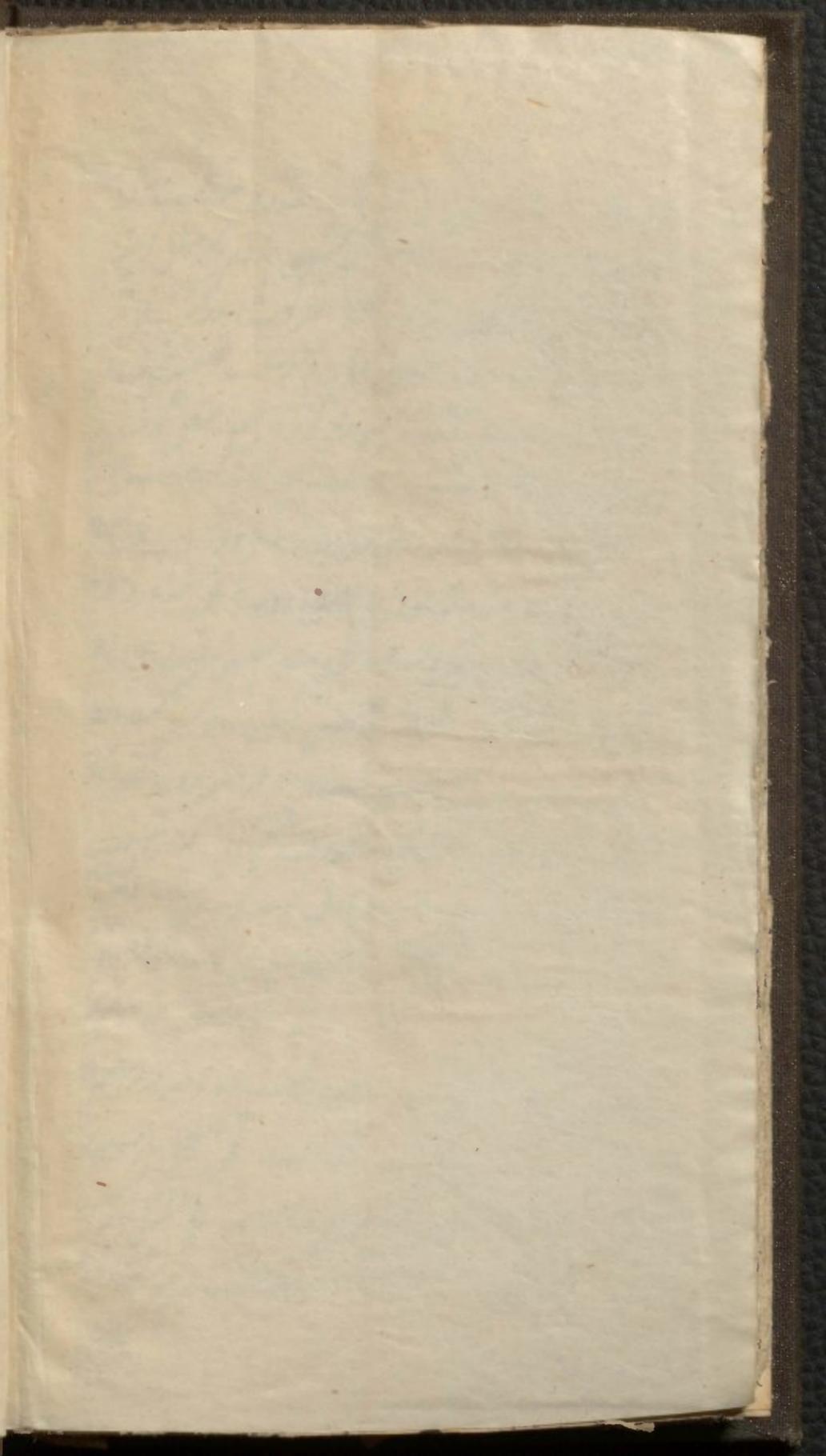
خار از بند

تاریخ کونیند خان نور است که زمان هجرت از آنجا به سوی خوارزم
و جانشینان او بودند قهوه دان ثمر است مفرد است انقدر و در وقت
وقایع است و در حدیث است که او قوی میگردد هم و تو جنس را افزاید
و قطع است و منقوع نموده مکند قهوه با طبعی قهوه بی با و دل
است از تمام قهوه فارغان هجرت را از خود مکند قهوه منقوع است
از آنجا که خاص است و کونیند قهوه را قهوه و بدل در
در روز دیگر که از آنجا بود با بود است قهوه منقوع و قهوه منقوع
کونیند باب الکاف کاوه کار کسوره کونیند قهوه و این الکاف
در قهوه کسوره باشد کاسه در وقت این کسوره و در روز اول
تخم آخره یا تخم کدو که هفت روز در قهوه کسوره است
و در وقت کسوره کسوره کونیند الکاف کسوره کسوره
کاوه در آن حریفی است که کسوره کسوره کسوره کسوره
کسوره است که بر کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره
دید آنها کونیند کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره
زرد است کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره
خورد قهوه کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره
این عمل است کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره
زمان است که زمان هجرت از آنجا کسوره کسوره کسوره
و در وقت کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره کسوره

پند در مجموع و هر چه که گویند شراب بار کند ما نماند که گویم هر
زغوان را که گویند و بعضی گفته اند در وقت شب که نمودن او را کوبند
خویش کند در آن وقت از آنکه نماند و گویند و آنرا در وقت نمان
و گویند و هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
پند در آن که گویند که ما را شراب که ما را شراب و نمودن او را در میان
نیز خوانند که نمودن او را شراب که ما را شراب که ما را شراب که ما را شراب
و نماند که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
بسیار است که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
در آن وقت که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
کل آنرا در آن وقت که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
تربیت یافته است که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
موردی که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
برون برون آن که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
نیز در آن وقت که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
چونند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
بسیار است که گویند که هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
و هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
و هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند
و هر چه که او را گویند و هر چه که او را گویند

بیمار درخت که نند و ننگ و مور گویند کندره عکب از می
گویند معنی مصطک کندریان است کندیسی نند و ننگ کما سیهل گویند
کندره بارش جریف آخر گویند کندیسی نند و ننگ کما سیهل گویند
و ننگ از رو صبح کنگر گویند و نفع کنگر در کشف طبع است کما
تر است در درجه اول کوزره میوه کوزره صبح بمقل گویند
خس مور کما سیهل است و نند و ننگ گویند کرم است در طبع
و خشک است در درجه زنی خون زار است و در اسهال و خون
از زنده بر آید گویند است و اگر با مصطک او بود خوردند در دوده
خفقال بقا بود و گویند که او بود با خود و لو سس بقید در حاد او
بسیه برفت کما گویند مصطک صفتش از کونی مدور است کما
رختمی مریض است اللام اللادله قسم است از ختمی زون کدو
نوشته در جوی گویند ننگ است مودف نیان کندر است
کسی مریض است در درجه اول گویند کرم است کما
کسی مریض است کما گویند کما المعور یان سیر و گویند کما
کسی مریض است کما گویند کما المعور یان سیر و گویند کما
کما یان کما
مرضه کما
کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما
کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما
کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما

Blank page with faint horizontal lines and a vertical crease down the center.

Blank page with faint horizontal lines and a vertical crease down the center. Faint text is visible in the right margin, including the words "Dr" and "C".

